

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1975 மார்ச் 21]

பட்டிருக்கிறது. நேற்றைக்கு முன்தினம் கூட பாராளுமன்றத்தில், மத்தியக் கல்வி அமைச்சர் யூ.ஜி.ஸி. ஸ்கேல்ஸ் கொடுக்கின்ற மாநிலங்களுக்கு அதில் 80 சதவிகிதம் வரையிலும் மத்திய அரசாங்கம் அளிக்க முன் வந்திருப்பதாகத் தெரிவித்து இருக்கிறார். ஆகவே, இன்னும் காலந் தாழ்த்த வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு இப்பொழுது செக்யூரிட்டி ஆஃப் ஜாப் இல்லா மலிருக்கிறது. தனியார் கல்லூரிகளில் ஆசிரியர்கள் வேலையில் அமர்த்தப் படும்போது, ரூ. 10,000, ரூ. 5,000 என்று கொடுத்து வேலையில் அமர்த்தப்படுகிறார்கள். பிறகு திடீரென வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு செக்யூரிட்டி ஆஃப் ஜாப் இல்லாமலிருக்கிறது. அரசாங்கத்தில் கூட 10 (ஏ) (1) விதியின்கீழ் நியமனம் நடைபெறுகிறது. அந்த ஆசிரியர்களுக்கும் பாதுகாப்பு இல்லாமலிருக்கிறது. நியமித்து சிறிது காலம் கழித்து அவர்களையும் நீக்கிவிடுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கும் செக்யூரிட்டி ஆஃப் ஜாப் கொடுக்கின்ற வகையில் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தனியார் நடத்துகின்ற சில கல்லூரிகள் மோசமாக, வியாபார நோக்கத் தோடு செயல்படுகின்றன. அவற்றை அரசு எடுத்துக்கொள்ள சட்டம் இயற் றப்படவேண்டும். தனியார் நடத்தும் கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர் களுக்கு அரசே நேரடியாகவே சம்பளம் பட்டுவாடா செய்யவேண்டும். இப்பொழுது மானேஜ்மென்ட் மூலமாகச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதால், அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற சம்பளம் கூட ஆசிரியர்களுக்கு கிடைக்காத அவல நிலை நிலவுகிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் அதற்காக ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தனியார் துறையில், கிரிஸ்டியன் இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ் சிறப்பாகச் செயல் படுகின்றன. நல்லமுறையில் இருக்கின்ற கல்லூரிகளுக்கு அரசாங்கம் ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும். முறைகெட்டு, எர்ரிங் இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ்—ஆக இருந்தால் அவற்றை “டேக் ஓவர்” செய்ய அரசாங்கம் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அமைச்சரவர்களுக்கே தெரியும், இலட்சுமிபுரம் கல்லூரி எந்த முறை யில் மோசமாக நடக்கிறதென்று. இப்பொழுதுள்ள நெருக்கடியிலிருந்து அதனைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்றால் அரசாங்கம் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். இல்லாவிட்டால் நிலைமை மோசமாகிவிடும் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். பல்கலைக் கழகங்களுக்கு நாம் எவ்வளவோ மானியம் கொடுக்கின்றோம். அதைக் கண்காணிக்கின்ற முறைகள் அரசாங்கத்திடம் இல்லை.

மதுரை யூனிவர்சிட்டியைப் பொறுத்தவரையில் ஒருசில வசதி படைத்த, பணம் படைத்த நபர்கள் செனட்டுக்கு வந்துவிடுகிறார்கள். அங்கே தேர்வு கள் முறைகேடாக நடக்கின்றன. அந்த சிண்டிகேட் செனட் எல்லாம் பணம் படைத்தவர்களுடைய கன்ட்ரோலிலிருக்கின்றன. ஆகவே, அவர்

1975 மார்ச் 21]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

கள் நினைத்ததைச் செய்ய வசதி இருக்கின்றது. அதனை ஒழுங்கான முறையில், கல்வித் துறையிலுள்ள நிபுணர்கள் வருவதற்கேற்ற முறையில், மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். யூனிவர்சிட்டியிலுள்ள நியமனங்கள் எல்லாம் ஒழுங்காக இல்லை. இப்பொழுதிருக்கிற சட்டத்தின் அடிப்படையிலேயே எல்லா சமுதாயத்தினருக்கும் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அதோடு, கல்லூரியில் மாணவர்கள் தரத்தை நாம் உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, இப்பொழுது டாக்டரேட் பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 100 இன்சென்டிவ் அலவன்ஸாகக் கொடுக்கிறோம். அதையும் அரசாங்கக் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குத்தான் கொடுக்கிறோம். தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. டாக்டரேட் படிப்பதைப் போலவே, எம்.லிடும் படிக்கிறார்கள். டாக்டரேட்டுக்கு 3 ஆண்டு ரிசர்ச் செய்கிறார்கள், எம்.லிட்டுக்கு 2 ஆண்டு ரிசர்ச் செய்கிறார்கள். தீசில் ஒரேவிதமானதுதான். ஆகவே, டாக்டரேட் படித்தவர்களுக்குக் கொடுப்பதைப் போலவே எம்.லிட். படித்தவர்களுக்கும் அலவன்ஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கக் கல்லூரிகளில் பணம் கையாடல் செய்யப்படுகிறது. உதாரணமாக, நாமக்கல்லில் இருக்கிற கலைஞர் கருணாநிதி மகளிர் கல்லூரியில் 1972-73 வரையில் ரூ. 10,16,000 கையாடல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக, தமிழ் மீடியம் மாணவர்களுக்கு ஸ்டைப்பென்டாகை அளிப்பதில் ரூ. 8,30,000 கையாடல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 10.30)

அதுபோல் வவுச்சர் இல்லாமல் பணம் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதை ஒழுங்கான முறையிலே நடத்தாத காரணத்தினால் பல்வேறு அரசுப் பள்ளிகளில் அரசுக் கல்லூரிகளில் இம்மாதிரியான கையாடல்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

டெக்கினிக்கல் எஜுகேஷனைப் பொறுத்தவரையிலே பல்வேறு கல்லூரிகளில் இன்டேக் கெப்பாசிட்டி எவ்வளவு இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளாமல் இருக்கின்ற நிலையை இந்த பெர்பார்மன்ஸ் பட்ஜட்டிலே நாம் காண்கிறோம். இவ்வளவு பணம் இதற்காக ஒதுக்கப்படுகிறபோது எவ்வளவு மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமோ அந்த அளவு மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளாமல் இருப்பது நாட்டிற்கு நஷ்டம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியிலே உள்ள நாகர்கோவில் பாலிடெக்னிக்கில் 180 தான் இன்டேக் கெப்பாலிட்டி என்றாலும்கூட 195 மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆக நாகர்கோவில் பாலிடெக்னிக் பள்ளியில் மேலும் சில டிரேட் வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் அங்கங்கே உள்ள பாலிடெக்னிக்குகளில் மாணவர்களை எந்த அளவிற்குச் சேர்க்க முடியுமோ அந்த அளவிற்குச் சேர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1975 மார்ச் 21]

எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பரீட்சைக்கு கட்டணத்தைத் தளர்த்தி இலவசமாக ஆக்க வேண்டும்.

தமிழாசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு நிலை ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரே நிலையாக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை அவர்கள் விடுத்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அதனைக் கவனிக்க வேண்டும்.

தமிழ்மொழி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில் செலக்ஷன் கிரேட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், மலையாளம், இந்தி, தெலுங்கு ஆசிரியர்களுக்கு செலக்ஷன் கிரேட் கொடுக்கப்படவில்லை. அதையும் கொடுக்க வேண்டும்.

செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களாக இருக்கிறவர்கள், பட்டம் பெற்றிருந்தால் பி.டி. பட்டம் பெற்றிருந்தால்கூட அதே பள்ளிக்கூடங்களிலே வருகின்ற வேக்கன்விகளில் அவர்களுக்கு புரமோஷன் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். ஆகவே, தகுதி பெற்றவர்களாக இருந்தால், அங்கே வேக்கன்வியை வந்தால் அவர்களுக்கு புரமோஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். அங்கே ஆரம்பப் பள்ளிகள் எல்லாம் அரசாங்கப் பள்ளிகளாக இருக்கின்றன. அங்கே உள்ள பல பள்ளிகளுக்குக் கட்டடங்கள் இல்லை, டெம்பரரி ஷெட் கூட இல்லாமல் இருக்கிறது.

பரம்பு என்ற இடத்திலே உள்ள பள்ளிக்கு டெம்பரரி ஷெட் கூட இல்லை. அதைப்போன்று மஞ்சான்மடு பள்ளிக்கூடத்திலேயும் டெம்பரரி ஷெட் கூட இல்லாமல் இருக்கிறது.

குலசேகரத்தில் உள்ள உயர்நிலைப்பள்ளியில் 1,300 மாணவர்கள் வரையில் படிக்கிறார்கள். ஆனால் 85 சென்ட் தான் இருக்கிறது, அங்கேயும் கட்டடங்கள் இல்லை, கட்டடங்கள் கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காட்டாத்துறை, கடயால்மடு கரையான்மேடு ஆகிய இடங்களிலே உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே 1,500, 2,000 மாணவர்கள் வரையில் படிக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தப் பள்ளிகளுக்கும் கட்டட வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆத்தூரில் ஒரு கட்டடம் தீவிபத்துக்குள்ளாகியது, உடனடியாக அரசாங்கம் மாற்றுக் கட்டடம் கட்டித்தர ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டி.சி. அலாபட்ட டீச்சர்ஸ் அன்ட் எய்டெட் ஸ்கூல் டீச்சர்ஸ் இவர்களுக்கு எல்லாம் இதுவரைக்கும் பென்ஷன் வழங்கப்படவில்லை, அவர்களுக்கும் பென்ஷன் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1975 மார்ச் 21]

*திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிற கல்வி மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விழைகிறேன்.

கல்விக்காக நம்முடைய தமிழக அரசு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே இந்த ஆண்டு கிட்டத்தட்ட மூன்றில் ஒரு பங்கு என்று சொல்லத்தக்க அளவிற்கு 30 சதவீதம் என்று சொல்லத்தக்க அளவிற்கு மானியம் ஒதுக்கிவிருப்பதையும் சிறப்பான முறையிலே கல்வி நிலையங்கள் செம்மையாகப் பணியாற்றி வருவதையும் நாம் கண்கூடாக அறிவோம்.

இந்த வகையிலே இன்று நம் அரசு தோன்றிய பிறகு பேரறிஞர் அண்ணா காலத்திலே உலகத் தமிழ் மாநாட்டை ஆரம்பித்து அதன் வாயிலாகத் திரட்டிய தொகையைக் கொண்டு திருக்குறள் ஆராய்ச்சிப் பிரிவினைப் பல்கலைக் கழகங்களிலே உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அதனையொட்டி தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக்காக ஒரு பிரிவை நம்முடைய அரசு உருவாக்கியிருக்கிறது. பாட நூல் நிறுவனத்தை உருவாக்கியிருக்கிறது. இப்படிப் பல நல்ல காரியங்களை யெல்லாம் நம்முடைய அரசு நிறைவேற்றியிருக்கிறது.

அத்தனை அரசுப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் கட்டடங்களைக் கட்டுவதற்காக ஒரு கார்ப்பரேஷனை அமைத்து அதன் வாயிலாக கட்டடங்கள் கட்ட இருப்பது சிறப்புக்குரிய ஒன்று. தொடக்கப் பள்ளிகள், உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள் என்ற அளவிலே மட்டும் இல்லாமல் உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் கட்டடங்களைக் கட்டித் தருவதற்கு இந்த கார்ப்பரேஷன் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உயர்நிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் பல இடங்களில் கட்டடங்கள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதி மாத்திரமல்ல, எங்கள் மாவட்டத்திலே பல உயர்நிலைப் பள்ளிகள் கட்டடங்கள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. அடிஷனல் பிஸ்டிங்ஸ் என்று சொல்லத்தக்க அளவிற்கு அடிஷனல் கிராண்ட் ஒதுக்கி ஒவ்வொரு உயர்நிலைப் பள்ளிக்கும் ஒரு கட்டடமாவது கட்டி 3, 4 வகுப்புகளாவது நடத்தக் கூடியவகையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

என்னுடைய சொந்த ஊரிலே இதுவரையிலும் மேட்சிங் கிராண்ட் மூலமாகத்தான் உயர்நிலைப்பள்ளிக் கட்டடம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அரசின் கார்பிலே லேபரேட்டரி, விஞ்ஞானக் கூடம் ஒன்று அமைக்கப்படவில்லை, அங்கே பயிலுகின்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 500-க்குக் குறைவாக இருப்பதால் அந்தக் காரணத்தினால் கட்டப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. குறைந்த மாணவர்கள் இருக்கின்ற இடங்களில் இப்போதுள்ள மொபைல் லேபரேட்டரி மூலம் மாணவர்கள் பயில்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். அதன் வாயிலாக பயில்வதைவிட பள்ளியோடு ஒட்டிய விஞ்ஞான கூடத்திலே மாணவர்கள் பயிலுவதுதான் சிறந்ததாக இருக்கும்.

[திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்] [1975 மார்ச் 21]

கிராமப் பகுதிகளிலே உள்ள பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல் 300, 350 மாணவர்கள் இருந்தால்கூட லேபரட்டரியைக் கட்டித் தருவதுதான் சிறப்பாக இருக்கும். அப்படிச் செய்ய முடியாவிட்டால்கூட அடிஷனல் பில்லிங்ஸ் கிராண்ட் என்ற முறையிலே 4 வகுப்புகள் நடத்துகின்ற அளவிற்காவது கட்டடங்களைக் கட்டித் தரவேண்டும்.

கிராமப்புறங்களிலே பயில்கின்ற மாணவர்களுக்கு இப்போது படிக்கின்ற மனப்பான்மையை உருவாக்கக்கூடிய சூழ்நிலைமை இல்லாமல் இருக்கிறது. எல்லாச் சுற்றுச்சார்பும் அமைந்திருந்தால்தான் பள்ளி மாணவர்கள் சிறப்பான கல்வியைப் பெறமுடியும் என்ற காரணத்தினாலே கிராமப்புறங்களிலே உள்ள பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து கட்டடங்களைக் கட்ட வேண்டும். சரியான நேரத்திலே ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்ய வேண்டும்.

முசிரியிலே சென்ற ஆண்டு பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளியை அரசு ஆரம்பித்திருக்கிறது. அதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அங்கே 3, 4 மாதங்களாக ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படாமல் இருந்தது. அதன் வாயிலாக அங்கே மாணவியர்கள் சிறப்பான கல்வியைப் பெறமுடியாத சூழ்நிலை இருந்தது. அதற்கு இடம் கொடுக்காத முறையிலே இதுபோன்ற கிராமங்களிலே உள்ள பள்ளிகளில் கல்வி வசதியை மாணவர்கள் பெறத்தக்க அளவிலே ஆசிரியர்களைச் சரியான நேரத்திலே நியமிக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

கல்லூரிகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் ஆசிரியர்கள், பேராசிரியர்கள் 3, 4 மாதங்களுக்குப் பிறகு வந்துசேரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதையெல்லாம் மாற்றி அந்தத் தருணத்தில் நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நகரப்புறங்களிலே உள்ள கல்லூரிகளிலும், பள்ளிகளிலும் செய்யப்படுகின்ற வசதிகளைப் போலவே கிராமப்புறங்களிலே முசிரி போன்ற இடங்களிலேயும் சரியான தருணத்திலே பேராசிரியர்களை நியமித்து தக்க பாடத்திட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்ற முறையிலே அவர்கள் பயில்கின்ற வகையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முசிரியிலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பெயரால் கல்லூரியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அதற்காக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும் டாக்டர் நாவலர் அவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அங்கே இரண்டாவது மாடிக் கட்டடம் கட்டுவதற்கு 6 இலட்சத்திற்கு மேல் செலவிலே மதிப்பீடு தயாரிக்கப்பட்டு அதைக் கட்டுவதற்காக கூட சென்ற ஆண்டு நிதிநிலை திட்டத்தில் 100 ரூபாய் டோக்கன் புரவிஷன் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அப்படியிருந்தாலும்கூட வேலை துவக்கப்படவில்லை.

1975 மார்ச் 21]

[திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்]

மாணவர்கள் விடுதியைப் பொறுத்தவரையில் இதுவரையில் 4½ இலட்சம் ரூபாய் செலவில் விடுதி கட்டப்பட்டது. மேலும் ஒரு மாடி கட்டுவதற்கு 2 இலட்சம் ரூபாய் தேவைப்படுகிறது. அதற்கும் வழிவகை காணவேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய பெயரிலே திருச்சியிலே ஒரு பஸ்கலைக் கழகத்தை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே நம்முடைய முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பெரியார் சிலை திறப்பு விழாவின் நிகழ்ச்சிக்கு வந்திருந்தார்கள். அப்போது சட்ட மன்றக் கூட்டம் நடக்கிறபோது அதை இந்த இடத்தில் அறிவிப்பது முறையாக இருக்காது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துவிட்டு வந்தார்கள்.

அதற்கேற்ப இன்றைய தினமாகிலும் அங்கேயொரு பஸ்கலைக் கழகத்தைத் திருச்சியிலே ஏற்படுத்துவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது ஒரு யூனிவர்சிட்டி சென்டர் அங்கே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு திருச்சி மாவட்டத்திலே ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி வேண்டுமென்றெல்லாம் கேட்டு, ஏறக்குறைய 23 இலட்சம் ரூபாய் வரையில் நிதி வசூலிக்கப்பட்டு அந்தத் தொகை யெல்லாம் வேளாண்மை ஆராய்ச்சிப் பிரிவுக்கு, புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திற்குக் கொடுத்து ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு விட்டது. திருச்சி மாவட்டத்திலே அந்த வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக்குரிய வசதிகூட செய்யப்படவில்லை. அங்கேயொரு வேளாண்மைக் கல்லூரி வேண்டுமென்றும் கேட்டோம். அதுவும் கவனிக்கப்பட வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருச்சி மாவட்டம் மையமான பகுதியாக இருப்பதால், மதுரையிலே பஸ்கலைக்கழகம் இருப்பதைப்போன்று, சென்னையிலே பஸ்கலைக்கழகம் இருப்பதைப்போன்று, சிதம்பரத்தில் அண்ணாமலை யூனிவர்சிட்டி இருப்பதைப் போன்று, அங்கேயும் ஒரு பஸ்கலைக்கழகத்தைப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பெயரால் நிறுவ வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உயர்நிலைப்பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் பகுத்தறிவுக் கொள்கைகளைப் பிரச்சாரம் செய்யத்தக்க வகையில் பகுத்தறிவுக் கொள்கைப் பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்தி, அதை 'எலக்டிவ் சப்ஜெக்ட்' டாகவோ அல்லது கல்லூரிகளில் மூன்றாம் பகுதியிலுள்ள ஒரு பாடமாகவோ ஏற்பாடு செய்து, எப்படி ஆத்திகர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறோமோ அதைப்போன்று நாத்திகர்களுக்கும் முக்கியத்துவம் அளித்து இறைவன் இருக்கின்றனா இல்லையா என்ற சர்ச்சைக்கு இடம் கொடுக்காமல் நல்ல பகுத்தறிவுச் செம்மல்களை உருவாக்குவதற்கு இத்தகைய பிரிவு ஒன்றை கல்லூரிகளிலாவது ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், அமெரிக்கப் பஸ்கலைக்கழகங்களிலே தந்தை பெரியார் அவர்களைப் பற்றி ஆராய்ச்சி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுபோன்ற நல்ல சிறந்த ஆராய்ச்சியாளர்களை இங்கேயும் உருவாக்கத் தக்க வகையில் தந்தை பெரியார் அவர்களைப் பற்றி பஸ்கலைக் கழகத்தில் ஆராய்வதற்கும்,

[திரு. 4. செ. முத்துச் செல்வன்]

[1975 மார்ச் 21]

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களைப் பற்றி ஆராய்வதற்கும், பாரதிதாசன் அவர்களைப் பற்றி ஆராய்வதற்கும் ஆராய்ச்சித் துறைகளைப் பல்கலைக் கழகங்களில் உருவாக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு உருவான பிறகுதான் பகுத்தறிவுக் கொள்கைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து பாமர மக்களையும் பகுத்தறிவாளர்களாக ஆக்குகின்ற நல்ல நடமாடும் பல்கலைக் கழகமாக நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் இருந்து வருகிறார்கள். அவர்களுடைய துறையிலே இப்பொழுது இது போன்ற சீர்திருத்தமான நல்ல பணிகளை உருவாக்கினால் எதிர்காலம் நிச்சயம் நம்முடையதாக இருக்கும் என்பதை மட்டும் தெரிவித்து, வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. நா. வெ. குருசாமி : தலைவரவர்களே, கல்வி மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன்.

குறிப்பாக இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே 1975-76 ஆம் ஆண்டுக்குக் கல்விக்காக 118 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்படுகிறது. இப்படிச் செலவு செய்தும் நமது மாநிலத்தின் கல்வியின் தரம் அதிகம் உயர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, கல்விக்காக நாம் செலவு செய்யும் பணம் நல்ல முறையில் அமையாமல் பயன் அற்றுப் போகிறது.

குறிப்பாக எடுத்துக் கொண்டால் பல உயர் துவக்கப் பள்ளிகளிலேயும் ஆரம்பப் பள்ளிகளிலேயும் கட்டிட வசதிகள் கிடையாது. 50 சதவிகிதம் கூட பள்ளிக்கூடங்களுக்குக் கட்டிட வசதிகள் இல்லாமல், குழந்தைகள் படிப்பதற்கு மரத்தடியிலே பள்ளிகள் நடைபெறுகின்ற அவல நிலைமையானது இருக்கிறது.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் தமிழகத்திலே அதிகமான பள்ளிகள் இருக்கும் ஒன்றியங்களில் ஒரு ஒன்றியமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒன்றியத்தில் மலைப்பகுதியில் அதிகப் பள்ளிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அந்தப் பள்ளிகளுக்குக் கட்டிட வசதிகள் இல்லை. இதை நான் கடந்த இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாக சொல்லிக் கொண்டே வருகிறேன். ஆனால் இந்த அரசு அதற்கு ஒரு கட்டிட வசதியை ஏற்படுத்தச் செய்ய முடியாமல் இருந்து வருகிறது. ஆகவே, இனிமேலாவது எங்களுடைய தொகுதியிலே அதிகமான பள்ளிக்கூடங்கள் இருப்பதால் அங்கு பள்ளிக் கட்டிட வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் அறிவியல் ஆய்வுக் கூடங்கள் ஏற்படுத்த, இந்த ஆண்டு 11 உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஏற்படுத்தப் போவதாக இந்த மானியக் கோரிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஏற்படுத்தும்பொழுது எங்களுடைய தொகுதியில், குறிப்பாக வெங்கசமுத்திரம், ஜெய மங்கலம், கண்டமனூர் போன்ற பகுதிகளில் உள்ள பள்ளிகளில் அறிவியல் ஆய்வுக் கூடங்கள் இல்லை. அங்கே ஆய்வுக்கூடங்களை ஏற்படுத்த

1975 மார்ச் 21]

திரு. நா. வெ. குருசாமி]

படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லையென்றால் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அறிவியல் ஆய்வுக் கூடங்களை ஏற்படுத்தப் போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்த ஆய்வுக்கூட வண்டிகளையாவது ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் எந்தெந்த நேரத்திலே செல்கிறது என்று கூறி அந்த நேரத்தில் அந்த வண்டி போய்ச் சேர்ந்து அந்தப் பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கு நல்ல முறையில் அறிவியல் பாடங்களைப் போதிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் கட்டட வசதிகளும் சரிவச இல்லை. குறிப்பாக வெங்க முத்திரம் பள்ளிக்கு கட்டட வசதி இல்லை. அந்தக் கட்டட வசதிக்காக இயக்குநர் அலுவலகத்திலேயும் பரிந்துரை செய்யப்பட்டு அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. ஆனால் இதுவரையிலும் அந்தக் கட்டட வசதி ஏற்படுத்தப்படவில்லை. ஆகவே, அங்கே கட்டட வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆண்டிப்பட்டியில் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மாணவ-மாணவிகள் படிக்கிறார்கள். அங்கு பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டேன். இரண்டாண்டுக் காலமாகக் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதில் இந்த அரசு கவனம் செலுத்துவதாகத் தெரியவில்லை. இனியாவது அங்கு பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி ஒன்றை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளிலேயிருந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்று வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு நிரந்தர வேலைக்கான ஏற்பாடுகளை இந்த அரசு செய்ததாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் ஏழைகளாக, நடுத்தெருவில், வீதியில் பிச்சையெடுக்கும் அவல நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஓரிரு பணக்காரர்கள் தங்கள் காரியத்தைச் சாதித்துக் கொள்வதற்காக இலஞ்சம் கொடுத்தாவது சேர்ந்துக் கொள்கிறார்கள். இந்த முறைகளில் ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்வதிலுள்ள குறைகளைப் போக்குவதற்காக அவர்களை நியமிக்கும் முறையில் மாற்றம் செய்தாக வேண்டும். ஒன்றியங்களில் இந்த முறை இருக்கக் கூடாது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மூலமாகவோ அல்லது சி. ஈ. ஓ. மூலமாகவோ இந்த முறை இருக்கும் வகையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்திலே சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 106 கல்லூரிகளும், மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 77 கல்லூரிகளும் இருப்பதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக ஒரு பல்கலைக் கழகத்திற்கு 30, 40 கல்லூரிகளுக்குமேல் போகக் கூடாது என்று கஜேந்திர கட்கர் குழு பரிந்துரை செய்திருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. அந்த முறையில் இன்னும் ஓரிரு பல்கலைக் கழகங்களை ஏற்படுத்தப் போவதாக இருக்கிறது. அப்படி ஓரிரு பல்கலைக்கழகங்களை ஏற்படுத்தும்பொழுது மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள்

[திரு. நா. வெ. குருசாமி]

[1975 மார்ச் 21]

னின் பெயரால் ஒரு பல்கலைக்கழகத்தையும் தலைவர் காமராஜர் அவர்களின் பெயரால் ஒரு பல்கலைக்கழகத்தையும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதுரை மாவட்டத்திலே 1973-74 கல்வி ஆண்டில் பி.இடி., பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் சிலர் நிரந்தரம் இல்லாமல் தற்காலிகமாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் 6 மாதம் வேலையிலிருந்து விட்டு, பிறகு நீக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் மறுபடியும் கேட்கும்பொழுது, சி. ஈ. ஓ. சொல்கிறார், “உங்களுக்கு அடுத்த தேர்வு வரும்பொழுது முதலிடம் கொடுத்து தேர்வு செய்வோம் என்று ஆனால் பிறகு தேர்வு நடைபெறும்பொழுது புதிதாக இருப்பவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துவிட்டு, மூன்று 6 மாதம் வேலை பார்த்தவர்களுக்கு, தற்காலிகமாக வேலை பார்த்தவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பில்லாமல் செய்து விடும் நிலைமையிருக்கிறது. ஆகவே, வருங்காலத்திலாவது, அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக வேலை கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குறிப்பாக அப்பெண்டிஸ் ஆசிரியர்கள் விஷயத்திலே இந்த மாதிரி முறை இருக்கிறது, அவர்கள் விஷயத்திலும் நல்ல ஏற்பாட்டை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தென்னார்க்காடு மாவட்ட நூலக ஆணைக்குழு இன்று வரையில் அமைக்கப்படவில்லை. தி.மு.க. வில் ஏற்பட்ட கோஷ்டி மோதலின் காரணமாக அந்த ஆணைக்குழு சரிவர இயங்காமல் இருக்கிறது. ஆகவே, அங்கே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றவர்களைக் கொண்டு ஆணைக்குழுவை ஏற்படுத்திச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னை மாவட்ட நூலக இயக்கம் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. காரணம், மாவட்ட நூலக குழுத் தலைவருக்கும், புதிதாக அமைக்கப்பட்ட நூலகத்துறை இயக்குநருக்கும் தனிப்பட்ட முறையில் உள்ள வருத்தம், தகராறு காரணமாக அது செயல்பட முடியாமல் இருக்கிறது. மேலும், சிக்கன நடவடிக்கை என்று இந்த அரசு கூறிக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது நூலக ஆணைக்குழு விற்குத் தனியாக ஒரு இயக்குநர் போடவேண்டுமா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நூலகங்களிலே பெரும்பாலும் தி.மு.க. ஆதரவு எடுகள் மட்டுந்தான் அதிகமாக அனுமதிக்கப்படுகின்றன. எதிர்க்கட்சிப் பத்திரிகைகளை அங்கு வாங்குவதில்லை. எதிர்க்கட்சிப் பத்திரிகைகளான நவசக்தி, செய்தி, தென்னகம், மக்கள் குரல், சாணக்கியன் போன்ற பத்திரிகைகளையும் நூலகங்களில் வாங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1975 மார்ச் 21]

*திரு. கோ. இளங்கோவன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் இந்த அவைமுன் வைத்துள்ள மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து பேசுகின்ற வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி.

“மலைவாழை அல்லவோ கல்வி—அதை
வாயார உண்ண வாயென் புதல்வி”

என்று பாவேந்தர் அவர்கள் பாடினார்கள்.

அந்தத் தாயின் நிலையில் இருந்து தமிழக அரசு நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல கல்வியை வழங்கி வருகிறது. ஆறு வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள், 11 வயதுக்கு உட்பட்டவர்கள் 1974-75 ஆம் ஆண்டில் ஏறத்தாழ 61.6 லட்சம் பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஏறத்தாழ 90.3 சதவிகிதம் கல்வி பெறுகிற வாய்ப்பினை, வசதியை இந்த அரசு செய்திருக்கிறது. அதற்காக நான் பாராட்டுகிறேன்.

எஞ்சியுள்ள 6 லட்சம் குழந்தைகள்—அவர்களின் கதி என்ன என்று சிலர் கேட்கக்கூடும். அந்த ஆறு லட்சம் குழந்தைகளில் ஒரு லட்சம் குழந்தைகளை மேலும் பள்ளியில் சேர்க்கின்ற முயற்சியில் இந்த அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது. ஊருக்கு 5, 10 என்று வைத்தால் கூட ஏறத்தாழ நாலேந்து லட்சம் ஒதுங்கத்தான் செய்யும்.

சில நேரங்களில் இருக்கின்ற சில விதிமுறைகளின்படி தொடக்கப் பள்ளிகளை உருவாக்க முடிவதில்லை. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளி ஒன்று தொடங்கப்பட வேண்டுமென்றால் ஒரு கல் தொலைவிற்குள் தொடங்க முடியாது. அந்த ஊர் மற்ற ஊர்களுக்குச் செல்வதற்குச் சரியான பாதைகளைப் பெருமலை இருக்கும். இருந்தாலும் கூட நம்முடைய கல்வித் துறை இயக்குநர் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுமானால் அனுமதி உடனே வழங்கப்படுகிறது. அப்படி நான் என்னுடைய ஒன்றியத்தில் ஒரு பள்ளியினைப் பெற்றிருக்கிறேன் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புத்தகத்தில் பார்க்கிறேன். பள்ளிக் கல்வி என்ற தலைப்பில் வரும்போதெல்லாம் தொடக்கக் கல்வி, உயர் தொடக்கக் கல்வி, உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி என்று இருக்கும். இந்தக் குறிப்பிட்ட புத்தகத்தில் தொடக்கக் கல்வி, உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி என்ற இரண்டு பகுதிகள்தான் அமைந்திருக்கின்றன. நாட்டிலே கூட அத்தகைய சூழ்நிலையை உருவாக்க அரசு முன்வருமானால் அது பாராட்டத்தக்கதாகும்.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்த வரை ஏறத்தாழ 2,882 பள்ளிகள் இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பதினான்கு வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள், 17 வயதுக்கு உட்பட்டவர்கள் ஏறத்தாழ 22.87 லட்சம் இருப்பதாகவ

[திரு. கோ. இளங்கோவன்]

||1975 மார்ச் 21

சொல்லப்படுகிறது. அவர்களில் கல்வி பெறுகிறவர்கள் 7.52 லட்சம் பேர் தான். எஞ்சியுள்ளவர்கள் 15.35 லட்சம் பேர். இதனை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

முன்பெல்லாம் உயர்நிலைப் பள்ளியில் தொழிற் பயிற்சி அளிக்க வேண்டுமென்பதற்காக எஞ்சினியரிங் கோர்ஸ் புகுத்தப்பட்டது. செக்ரடேரியல் கோர்ஸ் கொண்டுவரப்பட்டது. அக்ரிகல்சரல் கோர்ஸ் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. இருந்தாலும் பட்டம் காற்றிலே உயரப் பறப்பது போல் பட்டதாரிகள் வாழ்க்கையில் உயரமுடியும் என்ற நோக்கத்தோடு மாணவர்கள் அந்தப் பகுதிகளை எடுத்துப் படிக்க முன்வரவில்லை. இப்போது நிலைமையில் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாகத் தான் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தொழிற்பயிற்சி அளிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்து எல்லோராலும் வலியுறுத்தப்படுகிறது. நமது அரசும் அதனை ஏற்றுக்கொண்டு வானொலிப் பெட்டிகள் பழுதுபார்த்தல், மின் இயக்கிகள் பின்னுதல், உந்து வண்டி பழுதுபார்த்தல், வேளாண்மை பொறியியல் ஆகியவற்றைக் கற்பிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவை 19 பள்ளிகளில்தான் இடம் பெறும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இருக்கின்ற பள்ளிகள் 2,882 ஆகும். இந்த 2,882 பள்ளிகளிலும் தொழிற் பயிற்சி அளிக்க முடியுமா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படி முடியாமல் போகுமேயானால் 8-வது 9-வது வகுப்பு படித்தவர்களுக்குத் தனியாகத் தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகளை உருவாக்கி மாணவர்கள் பயில வாய்ப்பினை, வழியினை, நல்கிடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் பள்ளியின் எண்ணிக்கை உயர்ந்திருப்பதாக ஒத்துக் கொண்டார்கள். எனக்கு முன்பு பேசிய உறுப்பினர் கூட தனது தொகுதியில் பள்ளிகள் அதிகமாகியிருக்கிறது என்று ஒத்துக் கொண்டார்கள். பள்ளியின் தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள்.

பள்ளியின் தரம் உயந்து, மாணவர்களின் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். 1963 என்று கருதுகிறேன்—நான் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது மாவட்டக் கல்வி அலுவலர் எனது பள்ளிக்கு வந்தார்கள். 10-ஆம்-வகுப்பு அறைக்குள் நுழைந்தார்கள். ஒரு பையனைப் பார்த்து தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் யார்? என்று கேட்டார்கள், பையன் விழித்தான். உடனே, உனக்குத் தெரிந்த அமைச்சர் ஒருவர் பெயரைச் சொல் என்று கேட்டார்கள். அதற்கு உடனே அவன் 'பக்தவத்சலம்' என்று சோன்னான். அதே நேரத்தில் இன்றைய நிலைமை என்ன? உயர்நிலைப் பள்ளிக்குச் செல்ல வேண்டாம். தொடக்கப் பள்ளிக்குச் சென்று 4-ம் வகுப்பு மாணவனைப் பார்த்து 'தமிழகத்தின் முதல்வர் யார்?' என்று கேட்டால் அடக்கம் உடைய பையனாக இருந்தால் 'கலைஞர்' என்று சொல்லுவான்; சற்று அவசரக்காரனாக இருப்பானால் 'கருணாநிதி' என்று

1975 மார்ச் 21]

[திரு. கோ. இளங்கோவன்]

சொல்வான்; சற்று துடிப்புள்ளவனாக இருந்தால் 'தி.மு.க.' என்பான். தி.மு.க. என்றால் என்ன என்றால் தி—திருக்குவளை; மு—முத்துவேலர்; க—கருணாநிதி என்பான்.

அந்த அளவிற்கு மாணவர்களுடைய தரம் உயர்ந்திருக்கிறது. மாணவர்களுடைய தரம் உயரக்காரணம் ஆசிரியர்களுடைய தரம் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆசிரியர்களுடைய தரம் எவ்வாறு உயர முடிந்தது?

நான் பள்ளியில் ஆசிரியராக இருக்கும்போது எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படிக்கும் மாணவனை அடுத்த ஆண்டு என்ன செய்யப் போகிறது என்று கேட்டால் தேர்ச்சி பெற்றால் கல்லூரியில் படிப்பேன்; தேர்வு பெற விட்டால் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிக்குச் செல்வேன் என்பான். நான் அந்த நிலையை எண்ணிப் பார்க்கிறேன். அப்போது லோயர் கிரேடு என்று ஒன்று இருந்தது. அது இப்போது எங்கே போயிற்று? இப்போது ஹையர் கிரேடும் ஒழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள், முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் பற்றியெல்லாம் பேசினார்கள். இப்போது இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் உருவாகும் வாய்ப்பே கிடையாது.

நான் பட்டதாரி ஆசிரியர் பயிற்சிக்குச் சென்ற காலத்தில் அந்தக் கல்லூரியின் இரண்டு கதவுகளும் திறந்து வைக்கப்பட்டிருந்தன. இப்போது பட்டப் படிப்பில் முதல் வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தால்தான் அந்தக் கல்லூரிக்குச் செல்ல முடியும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அப்படித் தேர்ச்சி பெற்றவர்களில் கூட ஆண்டுக்குப் 10 பேர் வீதம் எம்.இட். படிக்க அனுப்பப்படுகிறார்கள். இவ்வாறு ஆசிரியர்களின் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது; மாணவர்களின் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது; கல்வியின் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பேசிய உறுப்பினர்களில் சிலர் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். கல்லூரியைப் பொறுத்தவரை பி.யு.சி. ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதற்காகச் செலவழிக்கப்படுகிற பணம்—
It is a Criminal waste என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசு அதை நடைமுறைப்படுத்த முன்வரும்போது அனைவரும் ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(திரு. கு. காமாட்சி தலைமை.)

சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு படிப்பவர்கள் விகிதம் குறைந்துவிட்டது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். புள்ளிவிவரத்தைக் கூறுகிறேன். 1947-ல் 24 கல்லூரிகள்; 1961-ல் 59 கல்லூரிகள்; 1966-67-ல் 105 கல்லூரிகள்; 1974-75-ல் 183 கல்லூரிகள். இதுபோல் கல்லூரிகளைப் பெருக்கிக் கொண்டே போகிறோம். இன்னும் சொல்லப்போனால் நமது கல்வியமைச்சர் அவர்கள் பெருமிதத்தோடு சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். இருக்கின்ற கல்லூரிகள் போதுமென்று அதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுமேனும் விடுக்கிறேன். என்னவென்று கேட்டால் தனியார் கல்லூரிகள்

[திரு. கோ. இளங்கோவன்]

[1975 மார்ச் 21]

132 இருக்கின்றன; அரசு கல்லூரிகள் 51 தான் இருக்கின்றன. பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரை அரசுப் பள்ளிகள் 4 என்றால் தனியார் பள்ளி ஒன்று என்ற வீதத்தில் இருக்கின்றன. கல்லூரிகளைப் பொறுத்தவரை அரசு கல்லூரி 1 என்றால், தனியார் கல்லூரி 3 என்ற வீதத்தில் இருக்கிறது. இங்கும் ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தேவை. ஆகவே, பள்ளிக் கூடத்திற்குக் கொண்டு வந்த சட்டத்தை கல்லூரிக்கும் விரிவுபடுத்த வேண்டும்.

(முற்பகல் 11-00)

அடுத்தப்படியாக கஜேந்திர கட்கர் குழுவின் பரிந்துரையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஏறத்தாழ 183 கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் சென்னை பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்தவை 106, மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவை 77. இந்த பரிந்துரையின்படி 30 அல்லது 40 கல்லூரிகள்தான் ஒரு பல்கலைக்கழகத்தில் இருக்கலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. மேலும் இரண்டொரு பல்கலைக் கழகங்கள் அமைக்கப்படும் என்ற கருத்தினை முதல்வரவர்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். நாவலர் அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சென்னையிலுள்ள பல்கலைக்கழகம், சென்னைக்குப் பயன்படும், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்குப் பயன்படும், வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்குப் பயன்படும். தென்னாற்காடு, தஞ்சை, திருச்சி, புதுக்கோட்டை ஆகிய 4 மாவட்டங்களுக்கும் பயன்படக்கூடிய வகையில் பல்கலைக்கழகம் அமைய வேண்டுமென்றால் தஞ்சையில் அமைந்தால் நலமாக இருக்கும். காரணம் அது மையமாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன். நான் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற காரணத்தினால் சொல்லவில்லை. நான் திருச்சி கல்லூரியில் படித்தவன் என்றாலும் கூட, தஞ்சை மையமாக இருக்கிற காரணத்தினால் அங்கே அமைந்தால் சிறப்பாக இருக்குமென்ற காரணத்தினால் அங்கே அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு, கல்வி வளர்ச்சி பெற பாடுபடுகிற அரசைப் பாராட்டி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் மதிப்பிற்குரிய கல்வியமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற கல்வி மானியத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய அரசு கல்வி மீது, கல்விவினுடைய வளர்ச்சி மீது அதிக அக்கறை கொண்ட அரசாகும். அதன் காரணமாகத் தான் மொத்த வரவு-செலவுத் தொகையில் 118 கோடி ரூபாயை கல்விக்காக ஒதுக்கி இருக்கிறது. இந்தியாவிலேயே எந்த ஒரு மாநிலத்திலும் இவ்வளவு அதிகமான தொகையை கல்விக்காக ஒதுக்கியதில்லை. இவ்வளவு நாம் ஒதுக்குவதற்குக் காரணம் தமிழகத்திலே இருக்கிற மக்களில் பெரும்பகுதியானவர்கள் எழுத்தறிவு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் படித்து அறிவாளிகளாக தமிழகத்தில் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக இந்த அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1975 மார்ச் 21]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

நம்முடைய மாநிலத்திலே எடுத்திருக்கிற கணக்கின் பிரகாரம் பார்த்தால் ஏறத்தாழ 6 லட்சம் மாணவ மாணவிகள் இன்னும் பள்ளிகளுக்குச் செல்லாமல் இருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம் என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். பள்ளிக்குச் செல்லாமல் இருக்கக் கூடிய மாணவ மாணவிகளுடைய எண்ணிக்கையைப் பார்க்கிற போது கிராமப் புறங்களிலே ஏழை எளிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் குழந்தைகள்தான் தாழ்த்தப்பட்ட குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் குழந்தைகள்தான் இம்மாதிரி பள்ளிகளுக்குச் செல்ல முடியாத நிலைமையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குழந்தைகளெல்லாம் இன்றைய தினம் மாடு மேய்ப்பது; ஆடு மேய்ப்பது போன்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் குடும்பங்களுக்கு வருவாய் குறைவு காரணமாக தங்கள் குழந்தைகளுக்குச் செலவு செய்து படிக்க வைக்க முடியாத நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாகத்தான் 6 லட்சம் குழந்தைகள் பள்ளிப் படிப்பிற்குத் தகுதியானவர்கள் படிக்காத நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சகல பேர்களும் படித்துத்தான் ஆகவேண்டுமென்ற கட்டாயமான ஒரு சட்டத்தை, நம்முடைய அரசு இயற்றியாக வேண்டும். கட்டாயப் படிப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதன் மூலமாக அவர்களுக்குக் கல்வி போதிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய முடியும் என்பது என்னுடைய கணிப்பாடும். கல்வியினுடைய ஆண்டு வரம்பு இன்றைய தினம் வட மாநிலங்களிலே 14 ஆண்டுகளாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்திலும் 14 ஆண்டுகளாக ஆக்குவதுதான் சிறந்த முறையாகும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இதற்குக் காரணம் செலவுகள் குறையும். காலம் அனாவசியமான விரயம் ஆகவேண்டிய நிலைமை ஏற்படாது.

டாக்டர் சக்லா குழு சிபாரிசுகளை தமிழ் நாட்டிலே அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் ஆசிரியர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகமாக இருப்பினும் படித்து பயிற்சி பெற்றவர்கள் இளைஞர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடிய முறையிலே ஒரு ஆசிரியருக்கு 35 பிள்ளைகள் என்று இப்போது இருப்பதை மாற்றி ஒரு ஆசிரியருக்கு 25 பிள்ளைகள் என்ற ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தினால் இன்றையதினம் படித்து வேலையில்லாமல் இருக்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை நாம் அளிக்க முடியும். கிராமப் புறங்களில் கல்வி கற்க வசதியில்லாத குழந்தைகளுக்கு இவர்கள் மூலம் கல்வி கற்றுக் கொடுக்கக் கூடிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய முடியும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1975 மார்ச் 21]

கட்டிடம் கட்டுவதில் ஏற்படுகின்ற ஒரு நிலையைப் பொறுத்த வரை கிராமப்புறங்களில் இன்றைய தினம் அதிகமான உயர்நிலைப் பள்ளிகள் துவக்கப் பட்டிருக்கின்றன. கிராமப்புறங்களில் அப்படி துவக்கப்பட்ட உயர்நிலைப் பள்ளிகள் வலுவான கட்டிடங்களில் நடத்தப்பட வசதி கிடையாது; ஆகவே, கூரைக் கட்டிடங்களில் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்காக அதிகமான நிதிகளை ஒதுக்கியாக வேண்டும். கிராமப் புறங்களிலே வலுவான கட்டிடங்கள் கட்டிக் கொடுக்க அரசாங்கம் கிராமப் புறங்களில் கட்டப்படும் கட்டிடங்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மன்னார்குடியில் அரசினர் கலைக் கல்லூரி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் கலைக் கல்லூரிக்கு கட்டிட வசதி போதாது. இப்போதுள்ள கட்டிடம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும். இருக்கின்ற கட்டிடத்தில் மேல் மாடி கட்டுவதன் மூலம் அதிக வகுப்புகளை வைத்து நடத்த உதவியாக இருக்கும். இதையும் அமைச்சரவர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கல்லூரி ஆசிரியர்களெல்லாம் கிளர்ச்சி செய்வதற்கு ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவின் சிபாரிசுகளை 1973-ம் ஆண்டிலிருந்து அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று அந்தக் கோரிக்கையை அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கையைப் பரிசீலனை செய்து பொதுவாக கல்லூரி ஆசிரியர்களாக இருந்தாலும், உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களாக இருந்தாலும், துவக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களாக இருந்தாலும் அதில் எந்த விதமான குறைபாடுகளும் இருக்கக் கூடாது. அவர்கள் கோரிக்கையை தீர்த்து வைப்பதன் மூலமாக ஏற்பட்டிருக்கின்ற பிரச்சனைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதின் மூலமாக கல்வித் தாத்தை நல்ல முறையில் உயர்த்த முடியும். இல்லையென்றால் அவர்களுக்கு அக்கறை இல்லாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டு மாணவர்கள் பெரிய அளவிற்குப் பாதிக்கப் படுவார்கள். ஆகவே ஆசிரியர்களுடைய நலனிலே அக்கறை கொண்டுள்ள அரசு ஆசிரியர்களுக்கு என்னென்ன வசதிகள் தேவையோ அந்த வசதிகளை யெல்லாம் செய்து கொடுத்தாக வேண்டும்.

கிராமப்புறங்களில் ஆசிரியர்கள் குடியிருக்க சிரமப்படுகிறார்கள், காரணம் கிராமப்புறங்களில் வீடு கிடைப்பது கிடையாது. அதுவும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு வேலை கிடைப்பது என்பதே குதிரைக்கொம்பாக இருக்கிற நிலையில் அப்படி, அவர்களுக்கு வேலை கிடைத்தாலும் கிராமப்புறங்களில் வீடு கிடைக்காமல் அவர்கள் சிரமப்படுகிறார்கள். ஆகவே, கிராமப் புறங்களில் ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கக் கூடிய திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் அது அவர்களுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆசிரியர்களுடைய நலனைப் பேணி பாதுகாக்கக் கூடிய ஒரு நிலையினை கல்வி அமைச்சரவர்களும் அரசாங்கமும்

1975 மார்ச் 21]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று செல்லிக்கொண்டு நம் நாட்டுக் கல்வி முறையை மாற்றியமைக்கின்ற தீவிரமான ஒரு ஏற்பாட்டை நாவலர் அவர்கள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று நம் நாட்டில் இருக்கிற கல்வி முறையை மந்தை கல்வி முறை என்று செல்கிறார்கள். ஆட்டு மந்தை, மாட்டு மந்தை போல மாணவ மாணவிகளை அடைத்து வைத்து சரியாக போதிக்காத ஒரு நிலை இன்று இருக்கிறது. இதைப் போக்குகின்ற முறையில் கல்வி முறையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். சகலத் துறையிலும் அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கிற ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தி ஆரம்பத்திலிருந்தே அவர்களுக்கு கற்றுக் கொடுக்கிற வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். அது மாத்திரம் அல்லாமல் இன்றைக்கு படித்து விட்டால் அவர்களுக்கு எழுத்தர் களாக லாயக்காக இருக்கிறார்களே தவிர மற்ற வேலைகளைச் செய்வதற்கு எந்த விதமான தகுதியும் இல்லாதவர்களாகி விடுகிறார்கள். ஆகவே இதன் காரணமாக லட்சக்கணக்கானவர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பை படித்து முடித்தவுடனே வேலை தேடி அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பட்டப் படிப்பு படித்தவர்களும் வேலை தேடி அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இன்றைக்கு ஒருவர் எழுத்தராக பணியாற்றக்கூடிய நிலையில் கல்வி முறை நம் நாட்டில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை மாற்றியமைத்து கல்வி கற்பவர்கள், கல்வியை போதிப்பவர்கள் அத்தனை பேரும், அது உயர் நிலைப் பள்ளியாக இருந்தாலும் கல்லூரியாக இருந்தாலும், அவர்கள் ஒரு தொழில் செய்வதற்கு லாயக்குள்ளவர்களாக உள்ள நிலையில் கல்வி முறையை மாற்றி அமைப்பதன் மூலமாக வேலையில்லாத நிலையைப் போக்க முடியும். அவர்களை எல்லாம் வேலைகளிலும் ஈடுபடுத்த முடியும். இதற்குரிய திட்டத்தை நாவலர் அவர்கள் தயார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*THIRUMATHI ALDA M. FOWLER : Mr. Chairman, Sir, before I make a few remarks on the Education Demand, I would like to congratulate the Government on the stupendous work that it does in the field of education towards preparing our State for a fully literate electorate. This is a very huge task which it does with zeal and enthusiasm and efficiency, and so much of progress has been made.

Today, I am going to draw attention to one fact which usually is dismissed with a few words at the end of my speech.

I want to draw attention to the office of the Inspector. If Anglo-Indian Schools run efficiently, it owes so much to the effective running of the Inspector's Office. So much of the responsibility is carried by that office. The examinations are held. Training school examinations are held in more than one State. The examinations are held, papers are corrected and certificates are issued to successful candidates. Yet,

[THIRUMATHI ALDA M. FOWLER]

[1975 மார்ச் 21]

it is done with one staff member. In the S.S.L.C. Examination which no doubt has two lakhs of candidates, there are 400 staff, as against 2,000 candidates in ours and only one staff. You can judge that for yourselves. Increased staff is urgently required. There is an Examination Board comprising of 9 members and these members are drawn from the various Universities in our State, besides two local members. They are responsible for the high standards that are maintained. So much of responsibility is silently carried by this office, but it is very hard. . . .

திரு. கே. கந்தசாமி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். தலைவர் அவர்களே தங்கள் தலைமையில் இங்கே சபை நடந்து கொண்டிருக்கிறபோது, இங்கே ஒரு குட்டி சபை நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்—எங்களுடைய கவனத்தையும் ஈர்க்கிற அளவுக்கு, தொந்தரவு கொடுக்கிற அளவுக்கு இருக்கிறதே; இது முறைதானா?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கு. காமாட்சி) :
அது தேவையில்லை. You please carry on.

THIRUMATHI ALDA M. FOWLER: Please do not deduct that time from the time allotted to me.

So, Sir, I think that this Office should be upgraded to that of Deputy Director. When one carries responsibility, one should not beat a willing horse and give him more responsibility. Therefore, I suggest strongly that this post should be upgraded. The difference in remuneration is not much.

I want to pay my debt of gratitude to the Government for all the sanctions that were given and that were recommended by the State Board for Anglo-Indian education. I do it on purpose because I feel that people should know, especially Anglo-Indians should know, parents should know what the Government is doing for them. The 156 boarding grant has been enhanced. The mid-day meals, uniform, fee remission and book allowances have been enhanced and for this I want to express my gratitude. There is, however, one recommendation that has been deferred and that is the recommendation of enhancement of stipend to teacher-training students. When this institution was first formed about more than 60 years ago, the stipend started with Rs. 20. Sir, a long time has passed from that stage till now. The stipend is still Rs. 20 and therefore, I strongly recommend that this should be gone into and the enhancement to Rs. 40 at least should be given.

Teacher-training institutions try to do their best, but no maintenance grant is given to them. It is very hard in these difficult days to keep the standard up and to maintain the teacher-training institution. We have two of them, one in Kerala and one in Madras.

1975 மார்ச் 21]

[Thirumathi Alda M. Fowler]

Sir, Anglo-Indian schools are fully aware of the new trends in education. They realise that there is need for adaptation and they are prepared for it. Today they are ready and willing to start schools for drop-out children as an extra curricular piece of work. You and I know that the poverty cycle begins at this point. Therefore, it is at this point that it has to be broken and there must be a concerted effort on the part of all institutions. That is why it is easier to work through schools because they are already organised for the task. We have to bring in all those students who have somehow missed out along the way for various reasons. But that would not be enough. One has to go a step further. One has to institute or include classes in schools for vocational training. I know that the Government is planning on these lines and therefore, our schools must not be left out. We have to be equipped with all that is necessary. Facilities must be given to make us also prepared for going one step further in vocational education. More than that I feel strongly that at least two I.T.I. type of schools should be brought into being, one in Madras and one in the mofussil area, so that our students will not have difficulty in getting admission.

I think, Sir, that I have said all I have to say. I hope that what I have stated which is quite a lot, will be taken seriously and not in the distant future. I would like these ideas to be implemented right now without any further delay. Once more I do thank the Government for all that it has done and we look forward to more encouragement in the future.

திரு. கே. கந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவை தற்காலிகத் தலைவரவர்களே, இன்று தமிழக அரசின் சார்பாக கொண்டு வரப்பட்டுள்ள கல்வி மானியக் கோரிக்கை மீது என்னுடைய கருத்துக்களை.....

திரு. கோவை செழியன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், தற்காலிகத் தலைவர் என்று சொல்லலாமா?

திரு. கே. கந்தசாமி : திருத்திக்கொள்கிறேன். தலைவரவர்களே, இன்று தமிழக அரசின் சார்பாக மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள கல்வி மானியத்தை பார்வார் பிளாக் கட்சியின் சார்பாக மனப்பூர்வமாக வரவேற்று பாராட்டுகிற நேரத்தில் கீழ்க்கண்ட எனது சில கருத்துக்களையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.

என்று வள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார். அன்றே கல்வியைக் கற்க வேண்டுமென்று நல்ல முறையில் மிக ஆணித்தரமாக சொல்லி வைத்திருக்கிறார் வள்ளுவர். ஆனால் இன்று என்னவோ தூர

[திரு கே. கந்தசாமி]

[1975 மார்ச் 21]

திருஷ்டவசமாக ஆங்கிலேயர்கள் தங்களுடைய அதிகாரத்தை, ஏகாதிபத்தியத்தை நாட்டில் நிலை நிறுத்த வேண்டுமென்பதற்காக நிர்வாக இயந்திரங்களை செம்மையாக நடத்துவதற்காக வைத்திருந்த அதே கல்வியையே நாம் சில மாற்றங்கள் செய்து வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். நாட்டின் மூதறிஞர்கள், நாட்டின் தலைவர்கள் அத்தனைபேரும் கல்வியில் மாற்றம் வேண்டுமென்று கூறுகிறார்களே ஒழிய எப்படி மாற்றம் தேவை என்று ஒருவரும் தெள்ளத் தெளிவாக இதுவரையில் குறிப்பிட்டதாக நான் அறியவில்லை. ஆனால் அவர்கள் சொல்லவில்லை என்ற நிலையோடு இருந்துவிடக்கூடாது என்பது என்னுடைய கருத்து. எப்படி ஒவ்வொரு துறைகளிலும் நிபுணர்கள் அப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சி செய்து, மாற்றங்கள் எதிர்காலத்திற்கு உகந்த முறையில் உருவாக்கி களைகிறார்களோ அதே போல் கல்வி நிபுணர்களும் நம் நாட்டிலே ஏற்கனவே உள்ள மாவை தோசை, ஊத்தப்பம் சடுவது போல கல்வியில் மாற்றம் செய்து 5 ஆண்டுகளில் ஒரு ஆண்டை கல்லூரியில் இருந்து, பிரித்து இரண்டு ஆண்டுகளாக இருந்ததை மூன்று ஆண்டுகள் பிரித்து வைப்பதால் வருஷங்கள் மாறலாம். சில சிலபஸ்கள் மாறலாமே ஒழிய Essence of education and character of education are not going to change, என்பது தான் என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து ஆகும்.

சிலவற்றை கூட்டி குறைப்பதன் மூலமோ, வருடங்களை முன்னால் சேர்த்து பின்னால் கழித்து இரண்டையும் சமமாக பிரிப்பதன் மூலமோ நாம் எதிர் பார்க்கிற சமுதாய ஏற்றமோ, தேவைப்படுகிற கணிசமான கல்வி மாற்றமோ நாம் அடைய இயலாது. ஆகவே மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கலைஞர் அவர்களோடு கலந்து பேசி வெளிநாட்டுக்கு—ஜப்பான் சிறிய நாடாக இருந்தாலும், விடுதலை பெற்று சில காலங்களுக்குள்ளே நவீன இயந்திரங்களை வைத்து இயங்குகிற முறையில், நவீனப் பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்கிற அளவுக்கு வளர்ந்து இருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட நாடுகளுக்கு இன்னமும் மேல் நாடுகளுக்கு கூட அனுப்பி அந்த அறிஞர்களுடைய அறிவை அவர்கள் சேகரித்து வருகின்ற விவரங்களை எல்லாம் தொகுத்து, நம் நாட்டின் மண் வளம், மக்களுடைய மனோநிலை, பொருளாதார வளம் இவைகளை எல்லாம் தொகுத்து எப்படி நம்முடைய எதிர்கால வாரிசுகளை உருவாக்குவது என்ற திட்டம் உருவாக்க முடியும் என்று என்னுடைய கருத்தை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி இல்லாமல் Mere education to produce only raw graduates is not going to solve the problem of unemployment.

நீங்கள் இன்றைக்கு கொடுத்து வருகின்ற கல்வி மூலம் பி.ஏ., பி. எஸ்ஸி. போன்ற படித்த பட்டதாரிகளின் எண்ணிக்கை தான் வளர்ந்து வருகிறது. அகில இந்திய அளவிலே பட்டதாரிகள் வேலையில்லாதவர்கள் 5 லட்சம் இருப்பதாக தெரிகிறது. தமிழகத்தை பொறுத்த அளவில் பல்லாயிரக் கணக்கான இளைஞர்கள் அவர்கள் வாலிப காலத்தில் துடிதுடிப்போடு இருக்கின்றவர்கள் தாங்கள் படித்து விட்டு தங்கள் சக்தியை விரயம் செய்து விட்டோம், எதிர்காலத்தில் எப்படி

1975 மார்ச் 21]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

வாழப் போகிறோம் என்கிற நிலையில் தொய்ந்த நிலையில் காணப்படுகிறார்களே ஒழிய இந்த நாட்டு மக்களுக்காக வாழ முடியும் என்ற நம்பிக்கை இமந்து இருக்கிறார்கள்.

Education should be character-making education. It should mould the future character of the younger generation and also it should infuse self-confidence and self-reliance in the individuals concerned. Otherwise, there is no use for the present system of education at all,

என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. தன் நம்பிக்கை உள்ளவர்களாக ஒரு தொழிலை எதிர்காலத்தில் செய்து வாழ முடியும் என்ற நம்பிக்கை ஊட்டுவதாக இருக்க வேண்டும். இதற்கு வழிவகை கண்டு ஆக வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேல்நாட்டில் கல்வி அந்த அந்த நாடுகளுடைய நிலையைப் புரிந்து, மாணவர்களை பண்பாடுகளோடு இணைந்தவர்களாக ஆக்குகிறார்களே ஒழிய நம் நாட்டில் இருக்கின்ற சிலர் நமக்கு வேண்டாத அமெரிக்க முறையைப் பின்பற்றுகிறார்களே அதுமாதிரி இல்லை. நம் நாட்டில் ஹிப்பீஸ் என்ற முறை வேண்டாத அளவுக்கு நுழைந்து இருக்கிறது. துரதிர்ஷ்டவசமாக இன்றைய இளைஞர்கள் குறிப்பாக தமிழ்நாட்டில் வாழும் இளைஞர்கள் நெஞ்சரம் உள்ளவர்களாக தோள் வலிமை உள்ளவர்களாக, போர் வீரர்களாக இருக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறபோது அந்தத் தியாகம் செய்ய பண்புள்ளவர்களாக வளர வேண்டிய நிலை உள்ளது.

இன்றைய இளைஞர்களை எப்படி விவரிக்கிறோம்? அவர்களுடைய கவனம் எல்லாம் எக்ஸ்டர்ன்ஸ் அப்பியரினலில் மேல் தோற்றங்களில் போய் விடுகிறது. சென்சிடீவ் ஆக இருக்கிறார்கள். எமோஷனல் ஆக இருக்கிறார்கள், ரீசனிங் ஆக இல்லை. இதனால் பொறுப்புள்ள பிரஜையாக வாழ முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று மிக வேதனையோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி படித்து வருகிறவர்கள் சிலர் ரா கிராஜுவேட்டாக வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட இளைஞர்களுக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் வேலை தரப்படுகிறது. பஞ்சாயத்து அலுவலகங்களில், ஆஸ்பத்திரிகளில் போய் வேலை செய்து வந்தார்கள். சரிவர வேலை செய்யவில்லை. 60, 70 பேர் வேலை இல்லாமல் நீக்கப்படுகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் என்ன காரணம்? அந்த வேலைக்கு உரிய ஊதியம் கொடுக்கவில்லை. அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற வேலைக்கு எதிர்பார்த்த ஊதியம் தருவது இல்லை.

நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் அளவில் ரூரல் எகானமியாக இருக்கிறோம். கிராமப் புறங்களை மையமாக வைத்து இருக்கிறோம். விவசாயப் பொருளாதாரம் வைத்து இருக்கிறோம். இந்த கிராமிய விவசாய பொருளாதாரத்திற்கு உகந்த முறையில் ஒரு கல்வித் திட்டம் உருவாக்க வேண்டும். இதனால் எதிர்கால சமுதாயம் நிரந்தரமான நிம்மதியான வாழ்க்கை அடைய முடியும்.

படித்தவர்கள் பட்டணக்கரையை நோக்கி போகிறார்களே ஒழிய கிராமங்களுக்கு சென்று, படித்த என்ஜினீர்களும், டாக்டர்களும் கூட வேலை செய்ய மறுக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களை கவுர்ச்சி உள்ளதாக ஆக்கு

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1975 மார்ச் 21]

வதற்கு அதிக சம்பளம் கொடுத்து விவசாயத் துறையில் நிபுணத்துவம் பெறுவதற்காக, விவசாயத்தை புரிந்து செயல் படுத்துவதற்காக அரசு உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டும். பால் பண்ணை போன்றவைகளை வைத்து பட்டதாரிகளை கிராமப் புரங்களுக்கு அனுப்பி லாபகரமாகச் செய்ய உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல, கல்வியைப் பொறுத்த அளவிலே பிற்பட்ட மக்களுக்கு அதிக சலுகை.....(மணி அடிக்கப்பட்டது).

இரண்டு நாட்களில் கட்சி சார்பில் இன்றுதான் பேசுகிறேன். ஆகவே சில நிமிடங்கள் தருமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பிற்பட்ட மக்களுக்கு பல நன்மைகள் செய்து வருவதை பலமுறை பாராட்டி இருக்கிறேன். நம்முடைய அரசு வருவதற்கு முன்னால் ஏற்கனவே ஆங்கிலேயர் காலத்தில் கூட டிநோடிபைட் ட்ரைப்ஸ்—குற்றப் பரம்பரை சட்டத்தின் கீழ் கள்ளர், மறவர் போன்றவர்களுக்கு பல சலுகைகள் கல்வி, உத்தியோகத்தில் அளிக்கப்பட்டு வந்தன. இப்போது அரிசன துறைக்கு வந்த பிறகு “டினரி அப் தி மைனாரிட்டி அகன்ஸ்ட் தி மெஜாரிட்டி” யாக நடந்து கொள்கிற துர்பாக்கிய நிலை காண்கிறோம். ஆகவே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. கு. காமாட்சி) : ஏற்கனவே பிற்பட்ட நலத் துறை மானியத்தின் போது அதைப் பற்றி பேசி இருக்கிறீர்கள்.

திரு. கே. கந்தசாமி : கல்வி என்று வருகிற போது, அட்மிஷன் வருகிறபோது நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை பாராட்டினேன். இவர்கள் பி.எ., பி.எஸ்ஸி., ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர், ஸ்டாப் நர்ஸ், டெக்னிகல் எஜுகேஷன் என்று வருகிற காரணத்தால் அவர்கள் அட்மிஷனுக்கு போகிறபோது வாய்ப்பு மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றது. அவை (முற்பகல் 11-30)

களுக்கு அடையாளமாகப் பார்க்கும்போது உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் திருநெல்வேலியில் சங்கரன்கோயில், இராமநாதபுரத்தில் முதுகளத்தூர், மதுரையில் உசிலம்பட்டி தாலுகாக்கள் இருக்கின்றன.

As the people in these areas are essentially denotified tribes, they should be declared as backward classes.

இப்படி சில குறிப்பிட்ட இடங்களை எடுத்துக்கொண்டால், அந்த இடங்களும் மிகவும் பிற்பட்ட பகுதிகளாக இருக்கின்றன; அங்கே இருக்கின்ற மக்களும் மிகவும் பிற்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். அங்கே இருப்பதில் மெஜாரிட்டி இனம் பிற்பட்ட சமுதாயத்தினர். அவர்களுக்கு பயிற்சி பெறுகின்ற இடங்களில் அட்மிஷன் கிடைப்பதற்கும், உத்தியோகங்களில் உரிய விகிதாச சாரமும் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் முக்குலத்தோர் மிகவும் பிற்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். தொழில் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும், அல்லது டெக்னிக்கல் எஜுகேஷனை எடுத்துக்கொண்டாலும் வேறு எந்தத்

1975 மார்ச் 21]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் அதிலே எத்தனை சதவிகிதம் பிற்பட்டோருக்கு—இந்த முக்குலத்தோருக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தால் ரொம்ப குறைந்த சதவிகிதம்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன்.

இன்றையதினம் சமுதாயத்தில் இருக்கிற பல அநீதிகளை நீக்கிக் கொண்டிருக்கிறது நம்முடைய கலைஞர் அரசு. அப்படி இருக்கும்போது இந்த சமுதாயத்திற்குக் கிடைக்க வேண்டிய நியாயமான பங்கு இன்று கூட கிடைக்காமல் இருக்கிறது என்பதை மிகுந்த வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மற்றவர்களுக்கு கிடைப்பது போன்ற சமூக நீதி மெஜாரிட்டி பிற்பட்ட மக்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டும். அதற்கு நம்முடைய கல்வி அமைச்சரவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று மெத்த பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பட்ட பகுதிகளில் மைனாரிட்டியாக இருக்கக்கூடிய முன்னேறிய சமுதாயத்தினர் எல்லா வசதிகளையும் பெற்றுக்கொண்டு, வாழ்க்கையில் மேலும் மேலும் முன்னேறிக் கொண்டிருப்பதால் அவர்களே வேலை வாய்ப்பு போன்றவைகளில் அதிகப் பங்கைப் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

In proportion to the population, there is no representation to the majority community which is included in the backward classes.

ஆகவே, அருள் கூர்ந்து அதை கவனிக்க வேண்டும். கள்ளர் ரெக்ளமேஷன் திட்டம் மதுரையில் இருக்கிறது. நூற்றுக்கணக்கான பள்ளிகள் இருக்கின்றன. 50 வருடங்களுக்கு முன்னால் எப்படி இருந்ததோ அதே நிலையில்தான் இன்றைக்கும் அந்த பள்ளிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அங்கே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்கள் சரியாக வேலை செய்வதில்லை என்று அதிகாரிகள் அடிக்கடி புகார்கள் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் சொன்னதைப்போல நாங்கள் ஏதாவது ஆலோசனை சொன்னாலும் அவர்கள் கேட்கமாட்டேன் என்கிறார்கள்.

அங்கே கள்ளர் ரெக்ளமேஷனுக்கு ஒரு டிபுடி கலெக்டர் இருக்கிறார். அவர் மற்ற வேலைகளையும் பார்க்க வேண்டியிருப்பதால் பள்ளிகள் எப்படி நடைபெறுகின்றன என்று பார்க்க போதிய அவகாசம் இல்லை. அதனால் அவருடைய கண்காணிப்பு சரியாக இல்லை. (மணியடிக்கப்பட்டது.) இரண்டு நாட்களுக்கும் சேர்த்து எங்கள் கட்சியில் இருந்து நான் ஒருவன் தான் பேசுகிறேன். ஆகையால் தயவுசெய்து எனக்கு கொஞ்சம் நேரம் அதிகமாகத் தாராங்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கு. காமாட்சி): இன்னும் ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. கே. கந்தசாமி: கள்ளர் ரெக்ளமேஷன் பள்ளிகளை சரியாகக் கண்காணிக்க நல்ல தரமுள்ள உத்தியோகஸ்தர் ஒருவரை—டி.இ.ஓ. தரத்திலாவது ஒரு தனி அதிகாரியைப் போட வேண்டும். அப்படிப் போடுகின்ற தனி அதிகாரி பள்ளிகளை சரியாக கண்காணித்து, அங்குள்ள

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1975 மார்ச் 21]

வர்களின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும். அதற்கு ஏற்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று மிகப் பணிவுடன் கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அவைமுன் வைத்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தொடக்கக்கல்வி, உயர்நிலைக் பள்ளிக் கல்வி, கல்லூரிக் கல்வி, தொழில் கல்வி, கலைக் கல்வி போன்ற கல்விகளுக்கு 118 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று இந்த அறிக்கையிலே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது அது மட்டுமல்ல. மருத்துவக் கல்விக்கு செலவிடுகின்ற பணம், கால்நடை மருத்துவக் கல்விக்கு செலவிடுகின்ற பணம், பெற்றோர்கள் தங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு செலவிடுகின்ற பணம் இவைகளை எல்லாம் சேர்த்து கணக்கிட்டால் ஏறத்தாழ 350 கோடி ரூபாய் ஆண்டு ஒன்றுக்கு கல்விக்காக செலவிடப்படுகிறது. அப்படிச் செலவிடுகின்ற பணத்திற்கு ஏற்ற ரிட்டர்ன் கிடைக்கிறதா என்றால் நாமெல்லாம் வருத்தப்பட வேண்டிய அளவுக்குத் தான் இருக்கிறது.

நான் ஏற்கெனவே 1973-ம் ஆண்டில் கூறியதுபோல அமெரிக்காவை போல, மேற்கு ஜெர்மனியைப் போல, பிரான்சை போல இந்த வகையிலே நாம் செலவிடுகின்ற பணத்திற்கு என்ன ரிட்டர்ன் கிடைக்கிறது என்று சுணக்கிட வேண்டும். நம்முடைய கல்வித் துறை அதற்குரிய கண்காணிப்பை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

இன்றைக்கு நம்முடைய நாட்டில் கல்வி எப்படி அமைந்திருக்கிறது என்றால் இந்த நாட்டுக்கு எது தேவையோ அது இல்லாமல் வேறு எதேதோ இடம் பெற்றிருக்கிறது. பொதுவாக அளிக்கப்படுகின்ற கல்வி சமுதாயத்திற்குப் பயன்படக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இந்த நாட்டிலே நூற்றுக்கு 80 பேர் விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நம்முடைய கல்வியை “அக்ரிகல்சர் ஒரியன்டட் எஜுக்கேஷன்” என்ற முறையில் மாற்றி அமைத்தால் உள்ளபடியே இந்தச் சமுதாயம் நல்ல பலனடையும் என்பதை நான் கூறத் தேவையில்லை.

பி.எ., பி.எஸ்ஸி., பி.காம்., போன்ற படிப்புகளை முடித்துவிட்ட பின்னால் அந்தக் கல்வி சமுதாயத்திற்கு எந்த அளவுக்குப் பயன்படுகிறது என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். பி.எ., பி.எஸ்ஸி., பி.காம்., எம்.எ., படித்த பிறகு அவர்கள் எல்லாம் வேலை தேடி வரும்போது பொதுவாக கிளார்க் வேலைக்குத்தான் வருகிறார்கள். ஆக, அவர்கள் வருகின்ற வேலைக்கும் அவர்களுடைய படிப்புக்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லை. அவர்களுடைய படிப்புக்கும் வேலைக்கும் தொடர்பு இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் உயர்ந்த படிப்பை படித்துவிட்டு கிளார்க் வேலைக்கு வரும்போது ஒரு டிராப்ட் ஒழுங்காக எழுதத் தெரியவில்லை. அந்த அளவுக்குத்தான் இந்த கல்வி இன்றைக்கு இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

1975 மார்ச் 21]

[திரு. நா. வீராசாமி]

அதைப்போல பொறியியல் துறையில் எல்.இ.இ. போன்ற பட்டங்களைப் பெற்று வேலைக்கு வருகிறார்கள். இந்தக்கல்வி எப்படி இருக்கிறது என்றால்; வீட்டிலே “ஃபியஸ்” போனால் கூட “ஓயர்மென்” தான் வந்து அதை மாற்றிப் போடவேண்டியிருக்கிறது. அந்த அளவுக்குத் தான் பொறியியல் துறை படிப்பு இருக்கிறது. இப்படி ஒவ்வொரு துறையிலும் இருக்கிற படிப்புக்கும் வேலைக்கும் தொடர்பு இல்லாமல் இருப்பதால் நாம் கல்விக்காகச் செலவிடுகின்ற பணத்திற்கு ஏற்ற ரிட்டர்ன் கிடைக்கவில்லை. சமுதாயத்திற்கும் இந்தக் கல்வி பயன்படவில்லை. ஆகவே, சமுதாயத்திற்குப் பயன்படும் வகையில் நம்முடைய கல்வி முறை ‘அமைகின்ற வகையில் கல்வித் திட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்’.

நம்முடைய அரசாங்கத்திலிருந்து வெளியிடப்படுகின்ற “தமிழரசு” பத்திரிகையில் விளம்பரம் வருகிறது. அதில் வருகிற விளம்பரத்தைப் பார்த்தால் பல்வேறு துறைகளுக்கு ஆள் தேவை, குறிப்பிட்ட சில துறைகளுக்கு ஆள் இல்லை, குறிப்பாக பிற்பட்ட சமுதாயத்திலிருந்து அல்லது தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திலிருந்து ஆள் கிடைக்கவில்லை என்று விளம்பரம் வருகிறது. அதை எண்ணிப்பார்த்து; நாம் கொடுக்கின்ற கல்வி பிற்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கு வேலை வாய்ப்புகளில் உரிய விகிதாச்சாரம் கிடைக்கத்தக்க வகையில் இருக்க வேண்டும். அதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு 183 கல்லூரிகள் இங்கே இருக்கின்றன. மேலும் ஒரு பல்கலைக் கழகம் நிறுவப்பட இருக்கிறது. இப்படி புதிதாக அமைக்கப் படுகின்ற தொழில் நுட்ப பல்கலைக் கழகத்திற்கு ஏற்கெனவே நம்முடைய நாட்டில் இருந்த தொழில் மேதை ஜி. டி. நாயுடு அவர்களின் பெயரை வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல பெரிய வள்ளல் தன்மை கொண்ட பச்சையப்பனார் அவர்கள் இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலே எங்கும் இல்லாத அளவுக்கு ஒரு பெரிய அறக்கட்டளையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 50 கோடி ரூபாய் சொத்தினை அந்த அறக்கட்டளைக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுடைய பெயரிலும் ஒரு பல்கலைக் கழகத்தை உருவாக்க முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

183 கல்லூரிகளை வைத்துக்கொண்டு 2, 3 பல்கலைக் கழகங்கள் இருந்தால் நிச்சயமாக கண்காணிப்புப் பணிகள் செம்மையாக அமையாது. ஒரு பல்கலைக் கழகத்திற்கு 25 கல்லூரிகள் என்று இருந்தால் அந்த யூனிவர்சிட்டி நல்ல முறையில் கண்காணித்து செயல்பட முடியும். ஆகையால் கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து; இன்னும் பல பல்கலைக் கழகங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த 4, 5 ஆண்டு காலமாக இந்த அவையில் “வணிகவியல் பாடங்களில் தேர்வு” பற்றி எடுத்துச் சொல்லி, எடுத்துச் சொல்லி உள்ளபடியே நான் மகிழ்ச்சியடையக்கூடிய அளவுக்கு இந்த ஆண்டுதான்

[திரு. நா. வீராசாமி]

[1975 மார்ச் 21]

அதற்கு தனிக் கவனம் செலுத்தி, இங்கே கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையில் தனி பாரா ஒன்று சேர்த்து, அதனுடைய வளர்ச்சி எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த வணிகவியல் துறையில் உள்ளபடியே பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் பெருமைபடக் கூடிய அளவுக்கு நீண்ட காலமாகச் சொல்லிவந்த பல மாற்றங்கள் எல்லாம் இதிலே செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆனால் இது போதாது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு லட்சம் மாணவர்கள் தேர்வு எழுதுகிறார்கள். ஏறத்தாழ 5 லட்சம் மாணவர்கள் 1,400 பயிற்சிக் கூடங்களில் பயிற்சி பெற்று வருகிறார்கள். அதற்கு ஒரு தனி டைரக்டர் நியமிக்க வேண்டுமென்று கூறியிருந்தேன். அதுபற்றி எதுவும் இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடவில்லை. 40 கோடி ரூபாய் செலவிடப்படும் பொதுப் பணித் துறைக்கு 8 தலைமைப் பொறியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது உள்ளபடியே கல்வித்துறை செம்மையாகச் செயல்பட வேண்டுமென்றால் தனித் தனியாகப் பிரித்து, தனித்தனியாக டைரக்டர் களைப் போட்டால் தான் மேலும் நல்ல வளர்ச்சி அடையும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. எலிமெண்டரி எஜுகேஷனுக்கு தனி டைரக்டர், ஹையர் எஜுகேஷனுக்கு தனி டைரக்டர் என்று இப்படி தனித் தனி டைரக்டர்களைப் போட்டு; தனிக் கவனம் செலுத்தினால் இன்னும் கல்வியின் தரம் உயர் வாய்ப்பு ஏற்படும்.

பல தொடக்கப் பள்ளிகள், உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள் எப்படி இருந்து வருகின்றன என்பது நமக்கெல்லாம் தெரியும். ஆகையால் இப்போது “டைரக்டர் ஃபார் ஸ்கூல் எஜுகேஷன்” என்றிருப்பதை “டைரக்டர் ஃபார் எலிமெண்டரி ஸ்கூல்ஸ், டைரக்டர் ஃபார் ஹையர் ஸ்கூல்ஸ்” என்று பிரித்து செயல்பட வேண்டும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே இன்றையதினம் கமர்ஷியல் எஜுகேஷனைப் பொறுத்தவரை இவ்வளவு மாற்றங்கள் செய்திருந்த போதிலும் தனி டைரக்டர் இருந்தால் இன்றும் சிறப்பாக இருக்கும். ஏற்கெனவே நான் சொன்னமாதிரி பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி., எம்.ஏ., படித்துவிட்டு எழுத்தர் வேலைக்கு வருவதை விட இந்த கமர்ஷியல் துறையில் படித்து நல்ல முறையில் வேலை வாய்ப்பு பெற வசதி இருக்கும். இப்போது செக்ரெட்டேரியல் கோர்ஸ் எல்லாம் கூட பள்ளிகளில் இருக்கின்றன. இந்த செக்ரெட்டேரியல் கோர்ஸ் மூலமும் இத்தகையப் பயிற்சிகளைப் பெற முடியும். இப்படி வேலை வாய்ப்புக்கு ஏற்ற கல்வியை பெருமளவில் கற்பிக்க போதுமான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். போதிக்கின்ற கல்வி நாட்டுக்குத் தேவையான கல்வியாக இருக்கவேண்டும். அதற்கு நான் தெரிவித்ததைப் போல ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் தனித் தனி டைரக்டர்களைப் போட்டு, சிறந்த பயிற்சியளிக்கின்ற முறையை உருவாக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்து அகராதியைப் தயாரிக்க ஒரு தனிக் குழுவை நியமித்திருக்கிறார்கள். இதில் தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்து தெரிந்த உறுப்பினர்கள் நான்கு பேர்கள் தான். குழுவில் உள்ள மொத்த உறுப்பினர்

1975 மார்ச் 21]

[திரு. நா. வீராசாமி]

களே 6 பேர்கள் தான். 2 பேர்களுக்குச் சுருக்கெழுத்துத் தெரியாது. அவர்கள் தமிழ் அறிஞர்கள்; இந்த நான்கு பேர்களும் சுருக்கெழுத்து அகராதியை எத்தனை ஆண்டு காலத்தில் தயாரிப்பார்கள் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அருள்சூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும்.

பல்கலைக் கழகத்தில் ஆங்கில டிக்ஷனரியைத் தயாரித்தார்கள். அதற்கு எவ்வளவு காலம் ஆயிற்று? எவ்வளவு ரூபாய் செலவுழித்தார்கள் என்பதை எல்லாம் கல்வித்துறை செயலாளரைப் போன்றவர்கள் கவனம் செலுத்திப் பார்க்க வேண்டும். அதுவும் தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்து அகராதியைத் தயாரிக்க நான்கு பேர்களை மட்டும் போட்டுவிட்டு—இது நான்கு பேர்களால் நடக்கக் கூடிய காரியம் அல்ல, அதிலும் ஒருவருக்கு 500 ரூபாய் கொடுத்துவிட்டால் போதும், தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்து அகராதியைத் தயாரிக்க—எத்தனை ஆண்டுகளானாலும் என்று இருந்தால் அதில் அவர்களுக்கு எவ்வளவு அக்கறை இருக்க முடியும் என்பதை கல்வி இலாக்கா ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். ஆகவே பத்து சுருக்கெழுத்து நிபுணர்களையாவது அதில் உறுப்பினர்களாகப் போட்டு ஓராண்டு காலத்திற்குள் அந்தத் தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்து அகராதியை அவர்கள் தமிழகத்திற்கு அளிக்கவேண்டும் என்று இந்தப் குழுவை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்தை விரிவுபடுத்தாதவரை என்னதான் தமிழை எல்லாக் கட்டங்களிலும் ஆட்சிமொழியாகக் கொண்டு வர முயற்சித்தாலும் பல சங்கடங்கள் இருக்கும். நம்முடைய அந்த முயற்சி வெற்றி பெறுவதற்கான வாய்ப்பாகத்தான் தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்து அகராதி வெளிவந்தாக வேண்டும்.

தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்து அகராதியைப் பற்றிச் சொல்கிறோம். அதே நேரம் தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்துப் புத்தகம் மாணவர்களுக்குக் கிடைக்கிறதா என்றால் இரண்டாண்டு காலமாக இல்லை. அச்சகத்தில் இருக்கிறதா என்றால் அங்கும் இல்லை. உடனடியாக அதை மறுபடியும் அச்சிட்டு கொடுப்பதில் காலதாமதத்திற்கு எங்கே இடம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்துப் புத்தகம் கிடைக்காத டோது மாணவர்களைத் தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்துக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்வது எப்படி முடியும்? அவர்களால் எப்படிக் கற்றுக்கொள்ள முடியும் என்பதை மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். உடனடியாக தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்து நூல் அச்சிட்டுக் கொடுப்பதிலும் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வணிக இயல்துறை இலாக்கா நல்லமுறையில் செயல்படுகிறதா என்றால் அங்குள்ளவர்கள் எனக்கு நண்பர்களாக இருந்தாலும் தவறான தகவல்களை இந்த அவைக்குக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். எத்தனை மாணவர்கள் தேர்வு எழுதுகிறார்கள் என்று கேட்டதற்கு 56 ஆயிரம் மாணவர்கள் தேர்வு எழுதுகிறார்கள் என்ற குறிப்பைக் கொடுத்தார்கள். 2 லட்சம் வினாத்தாளைத் தயாரிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஒரு மாணவனுக்கு இரண்டு வினாத்தாள் என்று வைத்தாலும் கூட இந்த 56 ஆயிரம் மாணவர்களுக்கும் ஒரு லட்சத்துப் பன்னிரண்டாயிரம் வினாத்தாள் தான் வரும். இரண்டு லட்சம் வினாத்தாள் வராது. தேர்தல் முடிவை இரண்டு

[திரு. நா. வீராசாமி]

[1975 மார்ச் 21]

மாதம் 20 நாட்களில் வெளியிடுவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஒரு லட்சம் பேர்கள் தேர்வு எழுதுவதாக வைத்துக் கொண்டாலும், அவர்களது முடிவை அறிவிக்க இரண்டு மாதம் இருபது நாட்கள் தேவையில்லை. குறைந்தது ஒரு மாத காலத்திற்குள்ளாவது இந்த முடிவுகளை வெளியிடுவதற்கான முயற்சிகளை அவர்கள் மேற்கொள்வதற்கு நமது மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்தில் வெற்றி பெறுகிறவர்களுக்கு அண்ணு பதக்கம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தோம். “பயனுள்ள சுருக்கெழுத்துத் துறை வளர தமிழக அரசு உதவி செய்யும்”, என்ற கருத்தை, சென்னை-தி. நகர்-ஸ்டேனோகிராபர்ஸ் கிள்டின் ஆண்டு விழாவில். தலைமை வகித்த நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இதில் கவனம் செலுத்தி—போலீஸ்காரர்களுக்கு எல்லாம் அண்ணு பதக்கம் கொடுப்பதைப்போல—தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்துத் தேர்வில் முதலிடம் பெற்ற மாணவர்களுக்கு அண்ணு பதக்கம் வழங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்து; தமிழ் தட்டெழுத்து; ஆங்கிலச் சுருக்கெழுத்து; ஆங்கில தட்டெழுத்து ஆகிய கமர்ஷியல் எஜுகேஷனை ஊக்குவிப்பதற்காக இன்றைக்கு அரசாங்கமே ஒரே இடங்களில் பயிற்சி கொடுக்கிறது. அவற்றில் பிற்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் 150 பேர்கள் தான் சேர முடியும். அரசாங்கமே எல்லா இடங்களிலும் பயிற்சிக் கூடங்களை ஏற்படுத்தாவிட்டாலும் தனியார் பயிற்சிக் கூடங்களில் அரிசன மாணவர்களை பிற்பட்ட சமூக மாணவர்களை நிறையச் சேர்த்துக் கொள்ள வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். ஒரளவு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறார்கள். என்றாலும் நூறு பேர்கள் விண்ணப்பம் போட்டால் பத்துப் பேர்களே அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். இதன் காரணமாக இந்தத் துறையில் அரிசன மாணவர்கள் பிற்பட்ட மாணவர்கள் அதிக அளவில் பயிற்சி பெற வாய்ப்பில்லை. பல துறைகளில் இந்தப் பதவிகளுக்குரிய விண்ணப்பங்களை இந்தச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களிடம் இருந்து கேட்டும் பெறமுடியவில்லை. எம்பிளாய்மெண்டு எக்ஸ்சேன்ஜிலே இந்தப் குறிப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பிற்பட்டோர் நலனுக்காகவே உருவாக்கப்பட்ட துறையிலாவது இந்த பிற்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த டைப்பிஸ்ட்-ஸ்டேனோகிராபர்சுகளைப் போட வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இத்துறையில் இந்தச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பயிற்சி பெறுவதற்கு அரசாங்கம் அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுத்து ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

கடைசியாக இரண்டே இரண்டு விவரங்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பார்லிமென்டில் உள்ள நிருபர்களுக்கு 200 ரூபாய் ஸ்பெஷல் அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. ஷார்ஹாண்டு ஹைபர் கிரேடு கூட இல்லை. ஹை ஸ்பீட் பாஸ் பண்ணிய ரிப்போர்ட்டர்கள் நமது அசெம்பிளி கவுன்சிலில் பணியாற்றி வருகிறார்கள். போலீஸ் துறையில் உள்ள நிருபர்களுக்கு 75 ரூபாய் ஸ்பெஷல் பே கொடுக்கப்படுகிறது. அதைப்

1975 மார்ச் 21]

[திரு. நா. வீராசாமி]

போல நமது சட்ட மன்றம்—சட்ட மேலவை நிருபர்களாகப் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கும் 75 ரூபாய் ஸ்பெஷல் பே கொடுக்கப்பட வேண்டுமென மொத்தமே 25 பேர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். இந்த ஸ்பெஷல் பே 75 ரூபாய் கொடுப்பதன் மூலம் ஆண்டு முழுவதற்குமே ரூ. 20,100 தான் செலவாகும். சட்ட மன்ற நிருபர்கள் உறுப்பினர்களுடைய பேச்சுக்களை எல்லாம் நல்ல முறையில் எழுதிக் கொடுக்கிறார்கள். ஏதோ இன்னும் இது தாமதப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. சட்டப் பேரவைத் தலைவர், சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர், சட்டமன்றத் தலைவர் ஆகியோர்களை எல்லாம் கூட்டிவைத்து அவர்களது ஆண்விழாவில் சொன்னார்கள். இந்த ஸ்பெஷல் பே ரூ. 75-ஐ வாங்கித் தருவதற்கு அவர்களும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். என்னமோ அரசாங்கத்தில் இது காலதாமதம் ஆகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இந்த மானியம் கல்வித் துறை சம்பந்தப்பட்டது. அது சட்டப் பேரவைத்துறை மானியத்தின் கீழ் வரும். அந்தத் துறை அதை கவனிக்கவேண்டும். அப்போது ரூபகப்படுத்த வேண்டும்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே; கல்வித்துறை அமைச்சர் அவர்களே, இந்த அவையின் முன்னவராகவும் இங்கே இருக்கிறார்கள். இந்த அவையில் பணிபுரிகிறவர்களை பாதுகாக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். சுருக்கெழுத்துத்துறை பற்றி சொல்லி வருகிற நேரத்தில் அவை முன்னவரின் கவனத்திற்கு இடையும் கொண்டுவந்தேன். சட்டப்பேரவைத் துறை, சட்டமன்றம் ஆகியவற்றில் பணி புரியும் நிருபர்களுக்கும் 75 ரூபாய் ஸ்பெஷல் பேயை அவசியம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக, ஒன்றைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்தில் இருந்து—

Tentative Programme of conducting Government Technical Examinations between the period, July 1974 to December 1975,

என்று அழகாக அச்சிட்டு ஒரு புத்தகத்தை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இது அக்டோபர் மாதம் 20 தேதிக்கு வந்து சேருகிறது. இது போன்ற குறைகளைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூட ஒரு வெட்டுத் தீர்மானத்தை தெரியாமல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தட்டெழுத்து; சுருக்கெழுத்து போன்ற தேர்வுகளுக்கு தனியார் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் வாங்கப்படும் கட்டணங்கள் அரசு நிர்ணயித்துள்ள கட்டணத்தைவிட பன்மடங்கு அதிகமாக உள்ளது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவருக்கே தெரியும். ஏற்கெனவே எழுதாறு, எண்ணாறு ரூபாய்க்கு விற்ற டைப்ரைட்டிங் மிஷின்கள் இன்றைக்கு 3,500 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. ஏற்கெனவே அவர்கள் தட்டெழுத்து மாதம் 3 ரூபாய் வாங்கிகொண்டிருந்தால் இப்போது ஆறேழு ரூபாய் வாங்குகிறார்கள். (டாக்டர் ஹாண்டே எழுந்திருந்தார்).

[1975 மார்ச் 21]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கு. காமாட்சி): வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார் என்ற கருத்தைச் சொல்லுங்கள். தெரியாமல் கொடுத்திருக்கிறார் என்று சொல்ல வேண்டாம். (டாக்டர் ஹாண்டே எழுந்திருந்தார்.) உங்களுக்காக நான் சொல்லிவிட்டேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, நண்பர் வீராசாமி அவர்கள் நான் கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கு. காமாட்சி) : நீங்கள் உட்காருங்கள். நான் தான் உங்களுக்காக முதலிலேயே சொல்லிவிட்டேனே.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: அவர் சொன்னதனால் நான் அதை தெளிவுப்படுத்திவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கு. காமாட்சி) : நீங்கள் உட்காருங்கள். வேண்டுமானால் உங்கள் துணைத் தலைவர் பேச இருக்கிறார். அவரிடம் சொல்லச் சொல்லுங்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: என்ன அப்சர்டா இருக்கிறது. அவர் சொன்னதற்கு நான் சொல்லிவிடுகிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): அப்சர்டாக இருக்கிறது என்று சொல்லலாமா?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கு. காமாட்சி): அவர் ரொம்ப மூத்த தலைவர். அவர் சொல்கிற வார்த்தை அப்படி இருக்கிறது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: டைப்ரைடிங் கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய மாணவர்களிடம் இவ்வளவுதான் கட்டணம் வாங்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், தனியார் பயிற்சிக் கூடங்களில் சில இடங்களில் ஏராளமாகப் பணம் வாங்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இதனால் தட்டெழுத்து கற்றுக்கொள்பவர்களுக்கு பல யிடங்களில் சிரமமாக இருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர அதைக் கொடுத்திருக்கிறேன். தெரியாத தனமாகக் கொடுக்கவில்லை என்பதை நான் நண்பர் வீராசாமிக்குத் அறிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவரவர்களே, அதைத்தான் நானும் சொன்னேன். ஏழை எளிய மாணவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் எவ்வளவோ செய்கிறது. ஆனால், தனியார் துறையிலே இவ்வளவு ஃபீஸ் தான் வாங்கவேண்டுமென்று இந்தத் துறை நிர்ணயிக்கவில்லை. (குறுக்கீடு.) டாக்டர் எவ்வளவு பணம் வாங்குகிறார் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் நான் கவலைப்படவில்லை. ஆனால், ஒன்றை விளக்கக் கடமைக் பட்டிருக்கிறேன்,

1975 மார்ச் 21]

[திரு நா. வீராசாமி]

1964-ல் டைப்ரைட்டரினுடைய—தட்டச்சுப் பொறியினுடைய விலை ரூ. 800. இன்றையதினம் தட்டச்சுப் பொறியினுடைய விலை ரூ. 3,500. 1964-ல் ஒரு ரோல் ரிப்பனுடைய விலை ரூ. 9. இன்றைய தினம் ரூ. 40. அப்பொழுது டாக்சியில் தட்டச்சுப்பொறிகளைத் தேர்வுக் கூடத்திற்கு எடுத்துச் செல்வவேண்டுமென்றால் கட்டணம் ரூ. 2. இப்பொழுது கட்டணம் ரூ. 12. இவ்வளவு தூரம் விலைவாசிகள் எல்லாம் ஏறியிருக்கிற நேரத்தில் ரூ. 3 சம்பளத்தை ரூ. 6 ஆக, ரூ. 7 ஆக

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். நண்பர் வீராசாமி என்ன அவர் தொழில் இரகசியத்தையெல்லாம் சொல்கிறாரே.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கு. காமாட்சி): இது என்ன பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்?

திரு. நா. வீராசாமி: பல நேரங்களிலே உறுப்பினர்கள்—நீங்கள்—தொழில் இரகசியத்தைச் சொல்கிறீர்கள். இது என் தொழில்—என் தொழில் இரகசியத்தை நான் சொல்லிவிட்டுப் போகிறேன்.

இந்தக் கல்வித் துறையில் ஏதோ தன்னந்தனியாக ஒரே மனிதன் 4, 5 ஆண்டுகாலமாக இந்தப் பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொல்லி, எடுத்துச் சொல்லி, எப்படியோ நம்முடைய அமைச்சருடைய செவிகளிலே ஏராளமாகப் பாய்ந்து, ஏராளமான சீர்திருத்தங்களைச் செய்திருக்கிறார் என்று சொன்னாலும் இந்த ஆண்டு கல்வியமைச்சர் நான் சொன்ன குறைகளைப் போக்கித் தருவாரானால் 1,400 பயிற்சி நிலையங்கள் 5 இலட்சம் மாணவர் ஆகியோருடைய வாழ்க்கையில் அவர்கள் தனி அக்கறை எடுத்துக் கொண்டவர் ஆவார். அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. என் மருதாசலம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த கல்வி மானியத் தின் மீது நான் சில விவரங்களைக் கூற விரும்புகிறேன். கல்வி இலாக்காவிலே இன்றைக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் ஐ.டி.ஐ.-யிலே படிக்கிறார்கள். ஐ.டி.ஐ.-யிலே படிக்கிறவர்களுக்கு ரூ. 45 கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த ரூ. 45 போதாது என்று அதிகப்படியான தொகை கேட்கிறார்கள். ரூ. 100 கேட்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு ரூ. 100-ஐ கல்வி மானியத்திலே ஒதுக்கவேண்டும்.

அடுத்து, பொதுவாக ஹாஸ்டலில் தங்குவதற்கு இடம் கொடுக்கிறார்கள். தங்குவதற்கு இடம் கொடுக்கிறார்களே தவிர, சாப்பாட்டுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் கிடையாது. அங்கே, ஹாஸ்டல் கிடையாது. ஆகவே, அரசாங்கம் அந்த இடத்திலே ஹாஸ்டல் ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மாத்திரமல்ல, சேலம் மாவட்டத்தில், நாமக்கல்லில் ஒரு தமிழ்க் கல்லூரியிருக்கிறது. அந்தத் தமிழ்க் கல்லூரியானது அங்கிருக்கிற சர்க்கார் கல்லூரியோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கல்லூரியில் வேலை செய்யும் ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு வருஷமாக இன்னும் சம்பளம்

[திரு. என். மருதாசலம்]

[1975 மார்ச் 21]

கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு சம்பளத்தை கொடுக்க அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், ஆசிரியர்களுக்குக் கேரளத்தில் அளிப்பதைப்போல், டி.எ., சம்பள உயர்வு ஆகியவை அளிக்க வேண்டும். கேரளத்திலுள்ள செக்கண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கு 25 வருஷம் சர்வீஸ் ஆனால் ரூ. 535 சம்பளம் கிடைக்கிறது. ஆனால், தமிழ் நாட்டிலிருக்கும் அந்த மாதிரி ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 315 தான் கிடைக்கிறது. ஆகவே, அந்த வித்தியாசத்தைப் போக்கி, கேரளத்தில் கொடுக்கும் சம்பளத்தைப் போல், இங்குள்ள ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி, 15 ஆண்டுகளாக வேலை செய்துவந்த ஆசிரியர்கள் பலர் இன்று வேலையில்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அந்த ஆசிரியர்களுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் இல்லாமல், பள்ளிக்கூடத்தில் கூட இடம் கிடைக்கவில்லை. இன்றைக்கு வேலை கிடைக்காமல் அவதிப்படும் ஆசிரியர்களுக்கு உடனடியாக வேலை தேடி கொடுப்பதோடு நில்லாமல், அதுவரையில் உதவிப்பணமாவது தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு எல்லா வம்சத்தினரும் பாக்வார்டாக அறிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது, இன்றைக்கு வெள்ளாளர்கள் கூட பாக்வார்டாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். பிராமணர்கள் மட்டும்தான் பாக்வார்ட் ஆகாமலிருக்கிறார்கள். அவர்களையும் ஆக்கிவிட்டால், இந்த நாட்டில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அல்லாதவர்களெல்லாம் பாக்வார்டாக இருப்பார்கள். ஆகவே, பாக்வார்டாக இருக்கிறவர்களுக்குப் பதவி உயர்வோ, கல்விச் சலுகைகளோ குறைந்து விடுமோ என்ற அச்சம் எனக்கு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அந்த அச்சத்தைப் போக்கி தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய நிர்ணயத்திலே கை வைக்காமல், அவர்களுடைய வேலை நிர்ணயத்திலும், கல்வித் தரத்திலும் கை வைக்காமல், அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமாக உயர்த்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே, பேரணம்பட்டு என்ற ஊரிலே இஸ்லாமிய உயர்நிலைப் பள்ளியிருக்கிறது. அந்த உயர்நிலைப் பள்ளியிலே இன்றைக்கு 50,000 பேருக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்திலே, 3 உபாத்தியாயர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டது. அந்த 3 உபாத்தியாயர்களை இன்றைக்கு விடுமுறை நாளிலே, பெர்மனென்டாக வைக்கவேண்டுமென்ற உத்தரவு வந்தது. அந்த உத்தரவு வந்ததனால், ஒரு உபாத்தியாயரை, எந்தவிதமான காரணமும் சொல்லாமல், வேலையிலிருந்து நீக்கி விட்டார்கள். எந்தக் காரணத்தாலே நீக்கி இருக்கிறார்கள் என்பது யாருக்கும் தெரியாது. அவர் வேறு பள்ளிக்கூடத்திலும் சேர முடியாது. ஆகவே, அதையெல்லாம் போக்கி, அந்த உபாத்தியாயரை அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் மறுபடியும் வேலையில் சேர்ப்பிக்கவேண்டும், அல்லது, வேறு இடத்தில் சேர்ப்பிக்கவேண்டும். அந்த முறையில் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1975 மார்ச் 21]

திரு. எம். ஏ. வத்தீப் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் மருதாசலம் அவர்கள் இங்கே ஒரு தகவலைத் தருகிறார்கள். ஆசிரியர்கள் ஏற்கெனவே நிரந்தரப்படுத்தப்பட்டவர்களா? நிரந்தரமாக்கப்பட்ட பிறகு, வேலையிலிருந்து ஆசிரியர் நீக்கப்பட்டாரா என்ற விவரத்தைச் சொன்னால் உதவிகரமாக இருக்கும்.

திரு. என். மருதாசலம் : அந்த 3 உபாத்தியாயர்களிலே 2 பேர் நிரந்தரமாக்கப்பட்டார்கள். ஒருவர் நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை. அவரை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டார்கள். நீக்கியதற்குக் காரணம் காட்டவில்லை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

அதனால் வேறு ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்க்க வழியில்லை. ஆகவே, அந்த நிர்வாகம் செய்தது ரொம்ப மோசமானது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, அந்த முறையையெல்லாம் நீக்கி, கல்வி மானியத் திலே, உயர்தரக் கல்வியாக இருந்தாலும் சரி, தொடக்கக் கல்வியாக இருந்தாலும் சரி, தொழில் நுட்பக் கல்வியாக இருந்தாலும் சரி, கல்லூரிக் கல்வியாக இருந்தாலும் சரி, தொழில் செய்து வாய்ப்புகள் அளிக்கக்கூடிய அளவிலே இருக்கவேண்டும். அந்த மாதிரி இருந்தால் தான் இன்றைக்குக் கல்வித்தரம் உயரும். இன்றைக்கு நாட்டிலே மக்கள் நல்வாழ்வு வாழ வசதியாக இருக்கும்.

***திரு. கோ. செபமலை :** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தமிழக அரசு கல்வி மானியத்தின்பேரில் விவாதத்தைத் தொடங்கி, தன்னுடைய வரவு செலவை இன்றையதினம் நமது நடமாடும் பல்கலைக் கழகமாகிய கல்வியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை நான் ஆதரித்து ஒருசில கூற விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் ரூ. 118 கோடி வரவுசெலவு திட்டத்தைத் தயாரித்து, ஏறக்குறைய தமிழகத்திலுள்ள எல்லா மக்களும் பயன்பெறத்தக்க முறையில் அளித்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட திட்டத்தை தமிழக மக்கள் எல்லாம் வரவேற்கிறார்கள். எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாகும் என்ற சொல்லுக்கிணங்க இன்றையதினம் எழுத்தறிவிக்கின்ற கல்வியைக் கொடுத்தவனுக்கும், கல்வியை அளித்தவர்களுக்கும் மேன்மேலும் கல்வியை வளர்க்க வேண்டுமென்றும் இந்த நாட்டின் தேவைகளையும் வருங்காலத்தைச் சீர்படுத்தவும் வருங்காலச் சமுதாயம் இந்த நாட்டை நெருங்கிக் காக்கவும் இளம் சிறுவர்களுக்குத் தொடக்கப் பள்ளி, உயர் நிலைப் பள்ளி, கல்லூரி, ஆக அனைத்திற்குமாகச் சேர்த்து மொத்தம் ரூ. 118 கோடி செலவழிக்க இந்த அரசு நல்லபல திட்டங்களை அளித்த தற்காக வரவேற்று நன்றி சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உயர் தொடக்கப் பள்ளியில், தமிழ் ஆசிரியர்களை நியமிக்கவேண்டுமென்றும், உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளில் உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களை நியமிக்கவேண்டுமென்றும் நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கோ. செபமாவை]

[1975 மார்ச் 21]

(நண்பகல் 12-00)

உயர்தொடக்கப் பள்ளியிலே மாணவர்கள் நல்ல தமிழை, நல்ல பல விஞ்ஞான கல்வியைப் பெறுகின்ற படிக்கின்ற பக்குவத்தை அடைகிறார்கள். தமிழிலே ஆராய்ச்சி செய்யக்கூடிய நல்ல எண்ணங்கள், கருத்துக்கள் பெறக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கக்கூடிய காரணத்தினால் தமிழை மேலும் ஊக்குவிக்கின்ற முறையிலே அந்தக் கருத்துக்களை அவர்கள் பெறக்கூடிய முறையில் சொல்லிக்கொடுக்கக் கூடிய ஆசிரியர்கள் தமிழாசிரியர்கள் இல்லாத காரணத்தினால்—இப்போது எட்டாம் வகுப்பு வரை படித்துவிட்டு சிலர்குடும்ப காரியங்களில் ஈடுபடுகிற நேரத்திலே தமிழை மேலும் கற்றுக் கொள்ளக்கூடிய முறையிலே அறிவை மேலும் வளர்த்துக்கொள்ளக்கூடிய முறையிலே வாய்ப்புக்கள் இல்லாத காரணத்தினாலே—உயர்தொடக்கப் பள்ளிகளிலே தமிழாசிரியர்களை நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்-மாணவர் விகிதாசாரம் இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமைப்படி பார்த்தால் ஒரு ஆசிரியருக்கு 40 மாணவர்கள் என்ற நிலை இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால் 40, 50 மாணவர்கள்கூட சில பள்ளிகளிலே இருக்கிறார்கள். அதிகமான மாணவர்கள் இருப்பதால் பாடம் சொல்லிக்கொடுக்கிற நேரத்திலே மாணவர்களை அடக்குவதற்கும், மாணவர்கள் செய்கின்ற செயல்களைத் திருத்திச் செம்மைப்படுத்தவும் தான் நேரம் இருக்கிறதே தவிர பாடத் திட்டத்தைச் சொல்லிக்கொடுக்க நேரம் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு ஆசிரியருக்கு 30 மாணவர்களுக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும். மாணவர்கள் அதிகமாக இருந்தால் ஒரு செக்ஷன் அதிகமாகப் போடக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

தமிழக அரசு அதிகமான மாணவர்கள் விடுதிகளைத் திறப்பதற்கு நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு 20 பின்தங்கியோர் மாணவர் விடுதிகளும், 20 அரிசன மாணவர்கள் விடுதிகளையும் திறக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மாணவர்கள் உண்ணவும், நல்ல அறிவை வளர்த்துக்கொள்ளவும் அங்கேயிருந்து பாடங் கற்றுக்கொள்ளவும் 40 உணவு விடுதிகள் கட்ட இருப்பது மகிழ்ச்சிக் குரியதாகும். சென்ற ஆண்டில் 20 மாணவர்கள் விடுதிகள் கட்டப்பட்டன. தமிழக அரசு இந்த ஆண்டு பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்காகவும், அரிசன மாணவர்களுக்காகவும் இன்னும் சொல்லப் போனால் சமுதாயத்திலே நலிந்து சிதைந்து கிடக்கிற மாணவர்களுக்காக ஹாஸ்டல்களை ஏற்படுத்தி வருகிறது. அதிகப் பின்தங்கியோர்களுக்கு அதிக சலுகைகளைக் கொடுத்து நம்முடைய கல்வியமைச்சர் அவர்கள் நல்ல காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். அதற்காக மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதைப் பாராட்டி நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலேகூட 3 ஹாஸ்டல்கள்—நான் சட்டமன்றத்திலே ஒரு பின்தங்கிய மாணவர் விடுதியும், 2 அரிசன மாணவர் விடுதியும்—வேண்டுமென்று அரசிடம் பரிந்துரை செய்து வாங்கியிருக்கிறேன்.

1975 மார்ச் 21]

[திரு. கோ. செபமாவை]

கிறேன். இதைப்போன்று இன்னும் பல நல்ல காரியங்களை நம்முடைய அரசு செய்து இருக்கிறது. நம்முடைய அரசு கேட்ட உடன் ஏழைகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளைத் தருகிறது. வயதுவந்த மாணவர்களைப் பள்ளியில் சேர்ப்பதற்கு ஆசிரியர்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் சொல்லியும்கூட சில நேரங்களிலே தங்களுடைய குடும்பங்களிலே இருக்கிற வறுமையின் காரணமாக பெற்றோர்கள் குழந்தைகளை யெல்லாம் அடிமைத் தொழில் செய்வதற்கு, ஆடுமாடுகள் மேய்ப்பதற்கு அனுப்பிவிடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நேரத்திலே பள்ளிக்கு வாருங்கள் என்று ஆசிரியர்கள் அவர்களைக் கூப்பிட்டாலும்கூட பெற்றோர்கள் அதற்கு மறுதலிக்கிறார்கள்.

அமைச்சர் பெருமகனார் வயதுவந்த மாணவர்கள் அத்தனை பேர்களும் கட்டாயமாக பள்ளிகளுக்கு அனுப்பப்படவேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு கட்டாயக் கல்வியை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய மாநிலத்திலே அதிகமாக ஆசிரியர்கள் படித்திருந்தும் இன்னும் வேலைக்குச் செல்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே ஆசிரியர்களை நியமிக்க கின்றபோது ஆசிரியர்கள் செலக்ஷனுக்கு வருகிறார்கள். அரிசனங்களுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டிய விகிதாசாரம் கொடுக்கப்படவில்லை யூனியன்களிலே. சில இடங்கள் நிரப்பப்படாமல் இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அதை அமைச்சர் அவர்கள் பார்வைக்கோ அல்லது அதிகாரிகளின் பார்வைக்கோ எடுத்துச் செல்கிற நேரத்திலே அதன் மேல் உடனுக்குடன் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. கோ. பி. கோபால் : தலைவர் அவர்களே, கல்வி, கலை, பண்பாடு, சமூகப் பாதுகாப்பு இவற்றிற்கு மொத்தம் 118 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதிலே கல்விக் மட்டும் 116 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொடக்கப் பள்ளிகள், உயர்தொடக்கப் பள்ளிகள் இவைகளுக்காக 58 கோடி 67 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்றால் தொடக்கப் பள்ளிகளில்தான் நாம் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

மாநில அளவிலே தொடக்கப்பள்ளிகள் உயர்தொடக்கப்பள்ளிகள் இவற்றிற்காக தனி இயக்குநர் அமைக்க வேண்டும். மாவட்ட அளவிலே தொடக்கப் பள்ளிகளுக்காக மாவட்ட கல்வி அதிகாரி அமைக்கவேண்டும். தொடக்கப் பள்ளிகளின் கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்ய டிபார்ட்மெண்டல் ஆடிட்டர்கள் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

8-வது வகுப்பிலே பொதுத் தேர்வு நடத்தவேண்டும்.

மேனேஜர்-கம்-டீச்சர் மூறையை நீக்க வேண்டும். 6, 7, 8 வகுப்புக்களில் தமிழாசிரியர்களை நியமிக்கவேண்டும்.

[திரு. கே. பி. கோபால்] [1975 மார்ச் 21]

இதையெல்லாம் நான் வற்புறுத்துவதற்குக் காரணம் தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் உள்ள நிலைமை கல்வித் துறைக்கே களங்கத்தை விளைவிக்கின்றது மட்டுமல்லாமல், கல்வித் துறையிலே செயலாற்றும் அதிகாரிகளுக்கு சவால்விடும் வகையிலே செயல்படுகின்றன. மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகமாக்கி வருகின்றார்கள், ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய ஊதியத்தை சரியாகக் கொடுக்கவில்லை. இதைப் பற்றி மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் நெல்லிக் குப்பம் வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அளித்த மதிப்பீட்டுக் குழுவின் அறிக்கையிலே 22-வது அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தெளிவாக நான் இங்கே குறிப்பிடுவதற்கு நேரமில்லை. தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் உயர்தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் அவை எப்படி செயல்படுகின்றன என்று கண்டறிந்து சொல்ல ஒரு தனி கமிட்டி அமைத்து மாநிலம் முழுவதும் பார்த்து வரச்சொல்வதைவிட என்னுடைய மாவட்டத்திலேயுள்ள பெரியகுளம் கல்வி மாவட்டத்தில் உள்ள கம்பர் தனிச் சரகத்தில் உள்ள கூடலூர் வ.வு.சி. பள்ளியைப் பார்த்தாலே போதும் மாநிலம் முழுவதும் உள்ள பள்ளிகளைப் பார்க்கவேண்டியதில்லை.

ஏற்கனவே நான் சொல்லியிருக்கிறேன், தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு பணிப் பாதுகாப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆண்டுக்கு ஒரு முறை மாற்றப்படுகிறார்கள். சேமநல நிதி முறையாக கட்டப்படவில்லை. ஆசிரியர்களுடைய பணத்தைப் பிடித்து நிர்வாகத்தினர் கையாடல் செய்திருக்கிறார்கள். 1965-66-ஆம் ஆண்டு சேம நல நிதியை சென்ற ஆண்டுவரை கணக்குக் காட்டாமல் இருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி 13 ஆசிரியர்கள் புகார் கொடுத்தார்கள், ஆனால் அதனுடைய விளைவு அடுத்த 2 மாதங்களுக்கு எந்தவிதமான காரணமும் இன்றி அவர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆரம்பக் கல்வி விதி 13(2)(பி) படி அப்படிச் செய்யவேண்டுமென்றால் டெபுடி இன்ஸ்பெக்டரின் முன் அனுமதி வேண்டும். அப்படி முன் அனுமதி வாங்கவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, ஆசிரியர்களுக்கு முன் அறிவிப்பு கொடுக்கப்பட வேண்டும், அதுவும் கொடுக்கப்படவில்லை. இப்படி சட்டத்திற்குப் புறம்பான முறையிலே அவர்கள் நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த 13 ஆசிரியர்களும் மேல் முறையீடு என்று சென்றால் 2 வருடம் ஆகும். கடைசியில் கீழ்த்துறை ஆசிரியர்களுக்கு நேர்ந்த கதிதான் ஏற்படும் என்று தெரிந்தேதான் அவர்கள் அப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள்.

ஸ்டாக் ரிஜிஸ்டர் என்பது மிக முக்கியமானது. அரசு அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும். 1967 ஆம் ஆண்டு ஒரு மேஜை ஒரு நாற்காலி கொடுக்கப்பட்டது. மேஜை பள்ளியிலே இருக்கிறது. நாற்காலி வீட்டிலே இருக்கிறது. டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்கள் பள்ளிக்கு வரும்போதுதான் நாற்காலிவீட்டிலிருந்து வரும். பிறகு திரும்பிப் போய்விடும். 1967-ஆம் ஆண்டிலே கொடுக்கப்பட்டதை வைத்தே மீண்டும் 1969-ஆம் ஆண்டில் பெயின்ட் அடித்து வாங்கியதாகக் கணக்குக் காட்டி மானியத்தை வாங்கி இருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே 1972-ஆம் ஆண்டில் செய்திருக்கிறார்கள். 1967, 1969, 1972 மூன்று தடவைகளில் செய்திருக்கிறார்கள். ஏன் என்று என்னால் புரிந்துகொள் முடியவில்லை.

மீது வாக்கெடுப்பு

1975 மார்ச் 21]

[திரு. கே. பி. கோபால்]

இதுபோன்ற மானியம் வரும்பொழுது கவர்மெண்ட் கிராண்ட் என்றால் ஜி. ஜி. என்று போட்டு அந்த வருஷத்தையும் குறிப்பிட வேண்டும். அப்படியிருந்தும் இப்படிப்பட்ட முறைகேடுகள் நடந்திருக்கின்றன.

அது மட்டுமல்லாமல் இந்த நிர்வாகி, மேனேஜர்-கம்-டீச்சர் என்று இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் பல ஆண்டுக்காலமாக எக்ஸ்செம்ப்ஷன், வாங்காமல் அந்தப் பள்ளியிலே பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். ஹையர் கிரேட் பயிற்சி முடித்த பல ஆசிரியர்கள் இன்றையத் தினம் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். எக்ஸ்செம்ப்ஷன் வாங்க வேண்டுமென்றால் சில விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்செஞ்சுக்கு மனுச் செய்ய வேண்டும். பத்திரிகையிலே விளம்பரம் கொடுக்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகுதான் தகுதி பெறாத இது போன்ற அன்-குவாலிஃபைட் ஆசிரியர்கள் பணியாற்ற முடியும். அப்படியிருந்தும் பல ஆண்டுகளாக அவர் பணியாற்றுகிறார்.

இது போன்றே, பி. வி. ஐ. அதாவது பரீ-வொக்கேஷனல் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்—தொழிற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள் இது வரையில் 12 ஆசிரியர்கள் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதில் ஒருவருக்குக்கூட முழுத் தகுதி இல்லை.

மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை எடுத்துக் கொண்டால் ஏற்கெனவே சொன்னேன். மதிப்பீட்டுக் கமிட்டியிலே கூட காண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நெல்லிக்குப்பம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சென்ற முறையும் குறிப்பிட்டேன். அதை இந்த முறையும் வலியுறுத்திக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு மாணவரின் பெயரையும் இரண்டு மூன்று பெயர்களாகப் பதிவு செய்வது, வேறு பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவர்களின் பெயரைப் பதிவு செய்வது, 6 வயதுக்கு உட்பட்ட 4 வயதுப் பிள்ளைகளின் பெயர்களைக்கூடச் சேர்த்துப் பதிவு செய்வது என்று செய்து 750 பேர் என்று பதிவேட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையிலேயே அங்கேயிருப்பவர்கள் 300 தான் இருக்கும். இந்த ஆண்டு எடுத்து கொண்டாலும் அக்டோபர் மாதத்தில் “மந்தலி ஸ்டேட்மெண்ட்” அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதிலே முதலாவது வகுப்பிலே 57 மாணவர்கள் படிப்பதாக, 4 முதல் 8-ம் வகுப்புவரையில் 5 வகுப்புகளில் மொத்த மாணவர்கள் 57 பேர். இதில் 4 வயதுச் சிறுர்களைக்கூடச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் மானியம் பெறுவதற்காகச் செய்கிறார்கள். தவறான தகவலைக் கொடுக்கிறார்கள். ‘மந்தலி ஸ்டேட்மெண்ட்’ அனுப்பும் பொழுது, அந்தப் பள்ளியிலே ஆசிரியைகளாகட்டும், மாணவிகளாகட்டும், ஒதுங்குவதற்கோ, சிறுநீர் கழிப்பதற்கோ இடமில்லை. ஆனால் அவர்கள் தைரியமாக எழுதுகிறார்கள், வினையாட்டு மைதானம் 6,000 சதுர கெஜம், தோட்டம் 200 சதுர கெஜம் இருக்கிறது என்று. இதைப் பள்ளிக்கூடத்தைப் பார்வையிடச் செல்லு கின்ற அதிகாரிகள் சிறிது பார்த்திருந்தால் தெரியும். அங்கே வினையாட்டு மைதானமும் கிடையாது தோட்டமும் கிடையாது. இந்தப் பள்ளியே ஒரு பிழையாக நடக்கிறது.

[திரு. கே. பி. கோபால்]

[1975 மார்ச் 21]

அரசாங்க ஊழியர்களின் கான்டக்ட் ரூல்ஸ்க்கு விரோதமாக, உத்தம பாளையத்தில் சப்-டிர்ஷரியில் உள்ள ஷராப் பெயரளவில் தன்னுடைய மனைவியின் பெயரால் வைத்துருக்கிறோ தவிர அவரோதான் நேரடியாக எல்லாக் காரியங்களையும் செய்கிறார். இந்த அளவிற்கு தவறுகள் நடக்கின்றன என்றால், அதற்கு ஒருசில அதிகாரிகளும் நேரடியாக உடந்தை எண்கூடச் சொல்ல மாட்டேன்.

நான் ஒரு வெட்டுத் தீர்மானம்கூடக் கொடுத்திருக்கிறேன். வ.உ.சி. பள்ளி பற்றி பாரபட்சமாக நடக்கிறார்கள் என்று. நான் குற்றங்கூற விரும்புவது அதிகாரிகளை அல்ல. ஆனால் அங்குள்ள செக்ஷன் கிளார்க்கு களைக் குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். பணி நீக்கம் செய்யப்பட்ட ஆசிரியர்கள் மாவட்ட கல்வி அதிகாரிக்கு 1-4-1974-ஆம் தேதி முறையீடு செய்கிறார்கள். மாவட்ட கல்வி அதிகாரி பள்ளித் துணை ஆய்வாளருக்கு 18-4-1974-ஆம் தேதி குறிப்புகளைக் கேட்டு அனுப்புகிறார். குறிப்பு ஒன்றுமே இல்லை. ஏற்கெனவே நான் குறிப்பிட்டதைப் போல ஆரம்பக் கல்வி அங்கீகார விதி பின்பற்றப்படவில்லை. 3 மாத கால அறிவிப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. உத்தமபாளையம் அலுவலகத்தில் உள்ள செக்ஷன் கிளார்க் 7 மாத காலம் கடத்தி 12-11-1974ஆம் தேதி ஒரு குறிப்பை அனுப்புகிறார். மாவட்டக் கல்வி அலுவலகத்திற்குப் போகும்படி.. இப்பொழுது தனியார் பள்ளிகளை ஒழுங்குபடுத்தும் மசோதா வந்து விட்டது. 1-12-1974 முதல் அது செயல்பட ஆரம்பித்திருக்கிறது. அதன்படி முறையீடு செய்தால் மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி தீர்ப்பு கூறுவதற்கு அதிகாரம் இல்லை. முதன்மைக் கல்வி அதிகாரிக்குத்தான் அதிகாரம் இருக்கிறது. இதைச் சுட்டிக்காட்டி ஆசிரியர்கள் முதன்மைக் கல்வி அதிகாரிக்கு எழுதும்பொழுது முதன்மைக் கல்வி அதிகாரியின் அலுவலகத்திலிருந்து 16-1-1975-ஆம் தேதியிட்ட தபாலில், மேலே முதன்மைக் கல்வி அலுவலரின் கையொப்பம் வாங்கியதற்குப் பிறகு கீழே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொருள் சம்பந்தமாக மேல் விவரங்களுக்கு மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி அலுவலகத்துடன் தொடர்பு கொள்ளும் படி விண்ணப்பதாரர் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார் என்ற கருத்தில் தபால் வருகிறது.

மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிக்கு இது சம்பந்தமாக சட்டப்படி எந்த அதிகாரமும் இல்லை. இதுபோன்ற காரியங்களினால் அந்த ஆசிரியர்கள்.... (மணியடிக்கப்பட்டது). தலைவரவர்களே, சென்ற ஆண்டும் இது சம்பந்தமாக இரண்டு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் 480, 481 எண்களில் கல்வி மானியத்திலே குறிப்பிட்டிருந்தேன். இந்த ஆண்டும் 497 முதல் 504 வரையிலேயும், 537, 538, 550, 551 என்று பல வெட்டுத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

ஆகவே, நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் அந்தப் பள்ளியை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்த வேண்டும். பதவியில்லாமல் வறட்சியால் வாடும் 13 ஆசிரியர்களுக்கும் உடனடியாக வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் கீழ்த்துறை செவ்வின் பாப்பா தலைமையாசிரியருக்கு ஏற்பட்ட கதிதான் ஏற்படும். ஆசிரியர் சமுதாயத்தில் பெரும் கொந்தளிப்பு ஏற்படும் என்று கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

1975 மார்ச் 21]

*திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கையின்மீது அண்ணு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே நான் கூற முன் வந்திருக்கிறேன்.

இந்த ஆண்டுக்குண்டான கல்வித்துறை மானியக் கேட்கையில் நம் முடைய கல்வியமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் 118 கோடி ரூபாயை இந்தக் கல்வித் துறைக்காக ஒதுக்கியிருப்பதை அண்ணு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே உள்பூர்வமாக இல்லாவிட்டாலும் ஓரளவிற்கு நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தாவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய ஆட்சி தமிழகத்திலே தோன்றிய பின்னால் நம்முடைய பேரறிஞர் அண்ணு அவர்கள் கல்வித்துறையிலே எடுத்துக் கொண்ட அக்கறையின் காரணமாக இதற்கு முன்னாலே ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்தவர்கள் இந்தக் கல்வித் துறைக்காக ஒதுக்கிய பணத்தைவிட இன்றைய தினம் கூடுதலாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை அறியும் பொழுது அண்ணுவின் வழியிலே வந்த நாங்கள் அதைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை.

ஆனால், எங்களுடைய கவலையெல்லாம் 118 கோடி ரூபாய் இந்தக் கல்வித் துறைக்காக ஒதுக்கியிருந்தாலும்கூட தமிழ்நாட்டிலே பேரறிஞர் அண்ணு அவர்கள் கண்ட கனவுகளை இன்றையதினம் தொடர்ந்து ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள் அவற்றையெல்லாம் நனவாக்க முடியவில்லையே என்பதை அறியும்பொழுது நாங்களெல்லாம் மெத்தவும் வேதனைப்படுகிறோம்.

இன்றையதினம் 118 கோடி ரூபாயைக் கல்விக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் தன்னுடைய பேச்சிலே சொல்லும்பொழுது, ஆண்டு தோறும் தமிழகத்தைப் பொறுத்த மட்டில் கற்றவர்கள் எண்ணிக்கையின் சதவிகிதம் கூடிக் கொண்டிருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் கற்றவர்கள் எண்ணிக்கை கூடிக் கொண்டிருக்கிற அதே நேரத்தில் கற்றவர்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் நீடித்துக் கொண்டு இருப்பதையும், கூடிக் கொண்டிருப்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் இங்கே சுட்டிக் காட்டுவதற்குக் கூமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். இத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பிறகாவது கல்வித் துறையிலே ஒரு புரட்சிகரமான மாற்றத்தை உருவாக்க இந்த அரசாங்கம் எந்தவிதமான முயற்சியையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. இன்றைய தினம் படித்த பட்ட தாரிகள் பட்டப் படிப்பை முடித்து விட்டு வெளியே வருகின்றவர்கள் தங்களுடைய படிப்பின் பயனை அவர்கள் அறிய முயலும்பொழுது தங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற பட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு வேலை தேடி அலைகின்ற படலத்திலேதான் இன்றையதினம் ஏராளமான மாணவர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, கல்வியின் தரத்தையும், கல்வியின் உபயோகத்தையும் மாற்றியமைக்கின்ற முறையில் அரசாங்கம், இனிமேலாவது முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

[திரு க. உரொ. எட்மண்ட்]

[1975 மார்ச் 21]

ஒரு குறிப்பிட்ட படிப்பை முடித்த பின்னால் அந்தப் படிப்பைப் பயன்படுத்தி யாருடைய உதவியையும் நாடாமல் தாங்களாகவே தங்களுடைய வாழ்க்கை முறைகளை வகுத்துக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு இன்றைய தினம் கல்வியின் நிலைமைகள் இருந்தாக வேண்டும். மேல் நாடுகளிலே அதைத்தான் இன்றையத் தினம் புரட்சிகரமான மாறுதலாகச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இன்று எந்த அளவிற்குப் படித்தாலும் சரி; கல்லூரியில் போய்ப் பட்டங்களை வாங்கினாலும் சரி; எம். ஏ., பி. எச்.டி. போன்ற உயர்ந்த பட்டங்களை வாங்கினாலும் சரி; அந்தப் பட்டங்களை வைத்துக் கொண்டு வேலை தேடி அலையும் நிர்ப்பந்தத்திலேதான் இன்றையதினம் நம்முடைய மாணவர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆக, தொழிற்சலி என்ற முறையில் சலிவித் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் எந்த விதமான அக்கறையும் காட்டவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் கூடிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

118 கோடி ரூபாயை ஆண்டு ஒன்றுக்கு இந்தக் கல்விக்காகச் செலவழிக்கிறோம். இந்த 118 கோடி ரூபாயைச் செலவழித்த பின்னால் இந்த நாட்டிலே உள்ள இளைஞர் சமுதாயத்தினர் எத்தனை பேர் பயன் டைந்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். கல்விக் காகச் செலவழிக்கப்படுகிற டணம் 118 கோடி ரூ.ய். நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் நாவலர் அவர்களும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் மிகப் பூரிப்போடு சொல்லிக் கொள்வார்கள், பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்வார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் இன்றைய தினம் இவ்வளவு பெரிய தொகையைக் கல்விக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்வார்கள்.

ஆனால் இவ்வளவு பெரிய தொகையைக் கல்விக்காக ஒதுக்கிய பின்னாலும் இன்றையதினம் எத்தனை சதவிகிதம் தமிழக மாணவர்கள் பயன் பெறுகிறார்கள் என்பதைப் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். இனிமேலாவது நாம் அதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

கல்விக்காக 118 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி கல்லூரி புகுமுக வகுப்பு வரை இலவசக் கல்வி கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால், இத்தனையையும் கொடுத்தும் உயர்நிலைப் பள்ளி இறுதி வகுப்பு வரை கூடப் படிக்க முடியாமல்—அது கூட அல்ல—8-வது வகுப்புக் கூட படிக்க முடியாமல் நாட்டிலே எத்தனை இளைஞர்கள் அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் கவனம் செலுத்திப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

இவ்வளவு பணத்தை ஒதுக்கிய பின்னாலும் கிராமங்களிலே உள்ளவர்கள் 5-வது வகுப்பு கூட படித்து முடிக்கக் கூடிய நிலையில் இல்லை. கையெழுத்துப் போடத் தெரியாதவர்கள்; தமிழ் எழுத்தைப் படிக்கத் தெரியாதவர்கள் 118 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கிய பின்னாலும் ஏராளமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன?

1975 மார்ச் 21]

[திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

நாம் ஆரம்பப் பள்ளியில் இலவசக் கல்வி கொடுக்கிறோம்; உயர் நிலைப் பள்ளியில் இலவசக் கல்வி கொடுக்கிறோம், கல்லூரியில் புகுமுக வகுப்பு வரை இலவசக் கல்வி கொடுக்கிறோம். ஆரம்பப் பள்ளியில், உயர்நிலைப் பள்ளியில், கல்லூரியில் படிக்கக் கட்டணம் கட்டத் தேவையில்லை என்பதைத்தான் புகுத்தியிருக்கிறோமே தவிர, அதற்குத்தான் இந்த ஒதுக்கீடு பயன்படுகிறதே தவிர, வசதியற்ற மாணவர்கள் தங்களுக்குத் தேவையான புத்தகங்கள், துணிமணிகள்; உணவு ஆகியவை கிடைக்க முடியாத அளவுக்கு இருக்கின்ற நிலைமையை மாற்றியிருக்கிறோமா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. வேண்டுமென்றால் வாயாரப் பேசிக் கொள்ளலாம். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே எஸ். எஸ். எல். சி. வரை தான் இலவசக் கல்வி இருந்தது; திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே புகுமுக வகுப்பு வரை இலவசக் கல்வி கொடுத்திருக்கிறோம் என்று ஒரு படி கூட்டிச் சொல்வதற்காக; தேர்தலில் பொது மக்களுடைய வாக்குகளைப் பெறுவதற்காகச் சொல்லிக் கொள்ளலாமே தவிர, அதற்காகச் செலவழிக்கப்படுகிற பணத்தினால் ஏற்படுகிற, கிடைக்க வேண்டிய பலன் கிடைக்க வேண்டியவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை.

நாட்டிலே மக்கள் கொடுக்கிற வரிப் பணத்திலிருந்து 118 கோடி ரூபாயை இதற்காக ஒதுக்கி அதனால் பலன் பெறுகிறவர்கள் பணக்காரர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஏழை, நடுத்தரக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்கள் பெரும்பாலும் பலன் அடையவில்லை. வறுமையிலே வாடுகின்ற ஏழை, நடுத்தரக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பிள்ளைகளுக்கு வாய்ப்புக் கிட்டுவது இல்லை. புகுமுக வகுப்பில் இலவசக் கல்வி என்றால் அது பணக்காரன் வீட்டுப் பிள்ளைக்கும் கிடைக்கிறது, ஏழை வீட்டுப் பிள்ளைக்கும் கிடைக்கிறது. ஏழை வீட்டுப் பிள்ளைக்குத் தேவையான உணவு, உடை, புத்தகங்கள் அவனுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய நிலைமை இல்லை.

இடையிலே கூட முதலமைச்சருக்கும் கல்வியமைச்சருக்கும் இடையிலே ஒரு கருத்து வேறுபாடு இருந்தது. பத்திரிக்கையில் செய்தி வந்தது. கல்வியமைச்சர் அவர்கள் இலவசக் கல்வியை ரத்து செய்தாக வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இருந்ததாகவும், அந்த எண்ணத்திலிருந்து முதல்வர் அவர்கள் மாறி, இருக்கிற நிலைமை தொடர்ந்து இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னதாகவும் பத்திரிக்கையிலே பார்த்தோம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இடையே ஒரு சிறு தகராறு இருந்ததாகப் பார்த்தோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எனக்கும் கல்வியமைச்சருக்கும் எந்த வேறுபாடும் இல்லை, தகராறும் இல்லை; அதை யாரும் உருவாக்கவும் முடியாது.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : அதற்காக மெத்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இப்படி ஒரு செய்தி பத்திரிக்கையில் அடிபட்டது. நான் சொல்வது—இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் மாற்றியமைத்தாக வேண்டும். பெரிய ஆலை முதலாளி மகனுக்கும் இலவசக் கல்வி, ஆலையில் வேலை செய்து வருகிற

[திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

[1975 மார்ச் 21]

தொழிலாளி மகனுக்கும் இலவசக் கல்வி. இது உண்மையில் சோஷலிசம் ஆகாது. அண்ணா சொன்னது—

pat the rich and pat the poor. You are patting both the rich and the poor, you are feeding both the rich and the poor,

அந்த நிலைமைதான் இருக்கிறது.

அண்ணா சொன்னது அது அல்ல.

அந்த அளவுக்கு நிலைமைகளை இனிமேலாவது மாற்றியமைக்கவேண்டும். இதைச் செய்தால் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முழு ஒத்துழைப்புக் கொடுக்கத் தயார். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே முதலாளிகளுக்கெல்லாம் இலவசக் கல்வியை ரத்து செய்து விட்டார்கள் என்று நாங்கள் பிரச்சாரம் செய்வோம். இதிலே கவலை நிச்சயமாக இருக்கத் தேவையில்லை. முதலாளியின் மகன் 20 ரூபாய் கல்லூரிக்கு கொடுத்து வந்தவனிடம் 50 ரூபாய் கூட வாங்கலாம். அதைகொண்டு இன்னொரு ஏழை மாணவனுக்கு பி. எ., எம். எ., எதுவரைபடிக்க அவனுக்கு ஆர்வம் இருக்கிறதோ அதுவரை படிக்க இலவசக் கல்வி அவனுக்கு அளிக்கலாம். இதை எந்தக் கட்சி எதிர்த்தாலும் நாங்கள் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தில் உள்ளவர்களுக்குச் சலுகைகள் பள்ளிக் கூடங்களில், கல்லூரிகளில் கொடுக்கப்படுகின்றன. அத்தகைய சலுகைகள் உயர்ந்த சாதியில் பிறந்த ஏழை மாணவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. இந்த நிலைமை நீடித்தால் என்ன ஆகும்? இப்படியே போனால் என்ன நிலைமை உருவாகும்? இன்னும் 20 ஆண்டுகாலம் கழித்து 50 ஆண்டு காலம் கழித்து இப்போது முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கும் சமுதாயம் பின்னுக்குச் செல்ல இப்போது பின்தங்கியவர்கள் முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பார்கள்.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் : இப்போதே அந்த நிலைமை வந்தாயிற்று.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : இப்போது முன்னேற்றம் அடைந்த சாதி தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயம் என்று ஆகும். வெறும் பொருளாதார அடிப்படையில் மட்டுமல்ல. வேலை வாய்ப்புகளிலும் அரசாங்கத்தில் எத்தனை சத விசிகதம் பணியாற்றுகிறார்கள் என்பதை எல்லாம் வைத்துத்தான் இந்த பாதுபாட்டைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அரசாங்க உத்தியோகங்களில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு இவ்வளவு சதவிசிகதம், பின்தங்கியவர்களுக்கு இவ்வளவு சதவிசிகதம் என்று ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இந்த நிலைமை கல்வித் துறையில் நீடிக்குமானால் உயர்ந்த சாதியில் உள்ள அறிவுத்திறனுள்ள மாணவர்கள் அவர்கள் சார்ந்த குடும்பம் எழ்மையான குடும்பமாக, வறுமையில் வாடும் குடும்பமாக இருக்கிற காரணத்தால், அவர்களுடைய ஆற்றலை, அறிவைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாத நிலை ஏற்பட்டு அவர்கள் எல்லாம் பின்னே தள்ளப்படக்கூடிய நிலைமை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமை நீடித்தால் இது காலாகாலத்திற்கும் தமிழ் நாட்டில் ஒரு பின்தங்கிய சமுதாயம் எப்போதும் இருந்துகொண்டே இருக்கும் என்ற நிலைமைதான் உருவாகும். கடல் அலைமயில் பள்ளம் மேடாகவும், மேடு பள்ளமாகவும் மாறிக் கொண்டிருப்பதுபோன்ற நிலைமைதான் ஏற்படும்.

1975 மார்ச் 21]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்போது முன்னேறிய சமுதாயம் பின்னுக்குப் போய்விடும்; அது தாழ்த்தப்பட்ட, பின்தங்கிய சமுதாயமாக ஆகிவிடும் என்ற கவலையை எட்மண்ட் அவர்கள் தெரிவிக்கிறார்களா?

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : உண்மைதான். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட்ஸ், பின்தங்கிய சமூகத்தினருக்கு எஜுகேஷனல் கன்செஷன்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் படிக்கும் வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. அரசாங்க உத்தியோகங்களில் அமருகின்ற வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தாங்கள் ஏதோ தவறாகச் சொல்லிவிட்டதைப் போல் சொந்தரபாண்டியன் அவர்கள் மிகவும் தவறாகக் கிறார். அவர்கள் ஏதோ சொல்ல விரும்புகிறார்கள்.

(பிற்பகல் 12.30.)

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : இந்தச் சமுதாயத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகளை மாற்ற வேண்டும், சீர்கேடுகளைக் களை வேண்டுமென்று பெரியார் அவர்கள் காலத்திலிருந்து வைத்திருக்கிறோம். பெரியார் அவர்களே கூட இதைக் கடைசி வரை வைத்திருக்க வேண்டுமென்ற அர்த்தத்தில் சொல்லவில்லை. இந்தச் சமுதாயத்தைக் கை தூக்கிவிட வேண்டும், மற்றச் சமுதாயத்திற்குச் சமமாக இவர்கள் வரவேண்டுமென்று இதை வைத்திருக்கிறார்கள். 50 ஆண்டு காலத்திற்கு வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால் அதற்குள் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் முன்னேறுவார்கள் என்று வைத்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. என். இராஜாங்கம் : தலைவர்களே, இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் 10 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய நிலை கல்வியில், பொருளாதாரத்தில், சமுதாயத்தில் எப்படி இருக்கிறது என்பதை ஆராய்ந்து நிலைமைகள் சரியாக வருகிற வரை வைத்திருப்பார்கள். இவர்களைத் தூக்கி விடுவதால் மேல் ஜாதிக்காரர்கள் அழிந்து விடுகிறார்கள் என்று சொல்வது தவறு. திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் மேலே வந்து விட்டார்கள் என்கிறார்கள் அப்படி மேலே வந்துவிட்டால் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குச் சலுகை தேவையில்லை. சமுதாயத்தில் முன்னேற்றம் வந்து விட்டால், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு எந்தச் சலுகையும் தேவையில்லை. இந்திய அரசு இதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. ஆலடி அருணை : தலைவரவர்களே, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாக இருந்தாலும் சரி, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களாக இருந்தாலும் சரி, சுயமரியாதை காலத்தில் எந்தக் கொள்கையைச் சொல்லி வந்தோமோ அதே அடிப்படையில் அரசாங்கம் செயல்படுவதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபம் இல்லை. திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் சொன்ன கருத்தெல்லாம்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. எட்மண்ட் கருத்திற்கு நீங்கள் என் விளக்கம் தருகிறீர்கள். அவர் விளக்கம் தருவார். நீங்கள் உங்கள் பாலிசியைச் சொல்லுங்கள்.

[1975 மார்ச் 21]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, நான் இது போல் எங்குமே கேள்விப்பட்டதில்லை. உறுப்பினர் ஏதாவது ஒரு கருத்தைச் சொல்லி தலைவர்தான் அந்தக் கருத்தைப் பற்றி விளக்கம் அளிப்பார். ஆனால் இங்கு தலைகீழ் முறையில் தலைவர் ஒரு கருத்தைச் சொல்லி, அவருடைய கருத்திற்கு விளக்கத்தை உறுப்பினர் அளிப்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

(திரு. ஆலடி அருணா எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் பெயரை ரெஃப்ர் செய்யாமல் உங்கள் பாலிசியைச் சொல்லுங்கள்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே, நான் சொல்வதும் திரு. ஆலடி அருணா அவர்கள் சொல்வதும் ஒன்றேதான். நீங்கள் தான் தவறான கோணத்திலிருந்து புரிந்து கொள்கிறீர்கள். தாழ்த்தப் பட்ட சமுதாயத்தில் உள்ளவர்களுக்கு இப்போது கொடுக்கப்படுகிற சலுகை கொடுக்கப்படக்கூடாது என்று வாதிடவில்லை. இதைத்தான் திரு. அருணா அவர்களும் சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள். என்னுடைய நோக்கமெல்லாம், ஒரே சமுதாயத்திற்குச் சலுகை கொடுப்பதன் மூலம், இன்னொரு சமுதாயத்திற்கு வாய்ப்புக்களை மறுப்பதன் மூலம் இன்னும் 50, 100 ஆண்டு காலம் கழித்தும் தொடர்ந்து தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயம் பின் தங்கிய சமுதாயம் என்று ஒன்று இருந்து கொண்டிருக்கிற நிலைமை களைத் தான் இந்த நிலைமைகள் உருவாக்கும் என்பதை சுட்டிக் காட்டு கிறேன்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : தலைவரவர்களே, தாழ்த்தப் பட்டவர்கள், பின்தங்கியவர்கள், முன்னேறியவர்கள் என்று பிரித்துத் தான் நாம் வைத்திருக்கின்றோம். நம்முடைய அருமை நண்பர் திரு எட்மண்ட் அவர்கள் குறிப்பிடுவது போல இவர்கள் மேலே போய், அவர் கள் கீழே வந்துவிடுவார்கள் என்ற அந்த நிலைமை 100 வருஷத்தில் வருமென்றால் அது வரும்போது சிந்திப்போம். இப்போது கணக்குப் பார்த்தால் மேலே இருப்பவர்கள் மேலேதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறா் கள். இன்னும் அவர்கள் கீழே வரவில்லை. எந்தக் கணக்கைப் பார்த் தாலும், எந்தத் துறையைப் பார்த்தாலும், படிப்பில், அறிவில் பார்த் தாலும் மற்ற எல்லாத் துறைகளைப் பார்த்தாலும், முன்னேறியவர்கள் முன்னேறியவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். இன்னும் கொஞ்ச காலத்திற்கு இந்த முறையைப் பின்பற்றி, எல்லாம் சமமானதற்குப் பிறகு வேண்டு மானால் அவர்கள் பின்தங்கி விட்டார்கள், அவர்களுடைய உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது என்ற நிலைமை வருமானால் அதைப் பற்றி அப்போது யோசிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் ஏதோ குழப்பத்தில் பேசுகிற மாதிரி எனக்குத் தோன்றுகிறது. பேக்வர்ட் கிளாஸஸ் 31 சதவிகிதம், ஹரிஜன்ஸ் 18 சதவிகிதம் ஆக 49 சதவிகிதம் போக 51 சதவிகிதம் ஃபார்வர்ட் கிளாஸஸ்க்குத்தான். ஏதோ 100ல் 128 தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கிற மாதிரியும்,

1975 மார்ச் 21]

[[திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி]

முற்போக்கு சமுதாயம் தாழ்த்தப்பட்டு கிடப்பது போலவும் கற்பனை செய்துகொண்டு 'இமாஜினேஷன் ரன்னிங் ரயட்' ஆக பேசுகிறார். அவர் இவ்வளவு தூரம் கஷ்டப்படவேண்டாம். உண்மையிலேயே பேக்வார்ட் கிளாஸுக்குச் சலுகைகள் என்றாலும் அவை கிடைத்து விடவில்லை. பிரைவேட் காலேஜில், ஜி. ஓ. வில் 31 சதவிகிதம் என்றாலும் கொடுப்பது கிடையாது. பேக்வார்ட் கிளாஸுக்கு 31 சதவிகிதம், ஹரிஜன்ஸுக்கு 18 சதவிகிதம் போக மீதி 51 சதவிகிதத்தில் புத்திசாலிகளுக்கு இடம் தரக் கூடிய அளவிற்கு வாய்ப்பு இருக்கும்போது தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும், பின்தங்கியவர்களுக்கும் எல்லாவற்றையும் கொடுத்து விட்ட மாதிரி ஒரு கன்ப்யூஷனில் அவர் பேசுகிறார்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே, நான் குழப்பத்தில் பேசவில்லை. ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் திருமதி அனந்த நாயகி அவர்கள் தான் மிகுந்த குழப்பத்தில் இருக்கிறார்கள். என்னுடைய கருத்தெல்லாம் உயர்ந்த சமுதாயத்தில் உள்ளவர்களுக்குக் கல்வியைப் பொறுத்த வரை எந்த விதமான பாதுகாப்பும் இல்லை, எந்த விதமான சலுகைகளும் இல்லை. உயர்ந்த சமுதாயத்தில் இருக்கிறவர்கள் கூட வறுமையில் வாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை நாம் மறந்து விடக் கூடாது. அந்தச் சமுதாயத்தில் உள்ளவர்களில் தரமுள்ள மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்குப் பொருளாதார வசதி இல்லாத காரணத்தினாலும், அரசாங்கத்தில் அவர்களுக்குச் சலுகை இல்லாத காரணத்தினாலும் வறுமையிலே வாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்டெலிஜென்ட் ஸ்டூடண்ட்ஸ், அறிவுள்ள மாணவர்கள், நாட்டிற்குப் பயன்படக் கூடியவர்கள் இந்த நிலைமைகளில் பயன் பெறாமல் பேரய் விடுகிறார்கள். ஆகவே, என்னுடைய கருத்தெல்லாம் பின்தங்கிய சமுதாயத்திற்குச் சலுகை கொடுப்பதைப்போல முன்தங்கிய சமுதாயத்தை மறந்து விடாமல் அவர்களுடைய பொருளாதார நிலையினால் படிப்பதற்கான வாய்ப்பை இழந்த மாணவர்களுக்குப் பொருளாதார உதவி செய்வதன் மூலம் அந்தச் சமுதாயத்தில் உள்ள திறமையுள்ள மாணவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று சுட்டிக் காட்டுகிறேன். ஆகவே நான் குழப்பத்தில் பேசவில்லை.

பேசிய இந்திய யூனியன் மூவ்மென்ட் லீக் கட்சியின் தலைவர், அந்த நிலை வரும்போது பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். வரும்போது பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்பது அரசாங்கத்தினுடைய எண்ணமாக இருக்கக்கூடாது. வருமூன் காப்பவர்களாக இருக்கவேண்டும். 100 ஆண்டு காலம் கழித்து, 200 ஆண்டு காலம் கழித்து, இரண்டு தலைமுறை கழித்து, மூன்று தலைமுறை கழித்து என்ன நிலை உருவாகும் என்பதையெல்லாம் பார்த்து இந்தத் துறையிலே இப்போர்ப்பட்ட இடப்பாடுகள் ஏற்படாவண்ணம் இப்போதுள்ள அரசு செய்ய வேண்டுமென்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : தலைவரவர்களே, அவர் முற்போக்கில் உள்ளவர்கள் என்று குறிப்பிட்டாரே, அவர்கள் எந்த அளவிற்குப் பின் தங்கியிருக்கிறார்கள் என்ற புள்ளி விவரத்தைக் கொடுக்கட்டும்.

[திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்] [1975 மார்ச் 21]

முற்போக்கில் இருப்பவர்கள் இப்போதும் முற்போக்கில்தான் இருக்கிறார்கள். இப்படி முற்போக்கில் இருப்பவர்களும், பிற்போக்கில் இருப்பவர்களும் சமமான நிலைக்கு வந்த பிறகு யோசிப்போம் என்றால் என்ன தவறு?

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் தலைவர் கணக்கைக் காட்டவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அவரிடம் வந்திருக்க மாட்டார்கள். என்னிடம் வந்திருக்கிறார்கள் நல்ல தேர்ச்சி பெற்று அதிகமான மார்க்குகளை வாங்கித் தெறியவர்கள். பி.யு.சிக்கு மேல் படிக்க முடியாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆதாரங்களைக் காட்டவேண்டுமென்றால் ஏராளமாக காட்டத் தயராக இருக்கிறோம். இதைத் தான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயமும், பின் தங்கிய சமுதாயமும்.....

(திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் எழுந்திருந்தார்).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இரண்டு பேர்களும் நிற்பது சரியல்ல.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : தலைவரவர்களே, அவரிடம் புள்ளி விவரம் இருக்கிறது என்கிறார். எனக்கு இது முன்பே தெரியும். எந்த கவனத்தின் அடிப்படையில் பேசுகிறார் அவர் என்பதை நான் உணர்கிறேன். எனக்குத் தெரியாமல் அல்ல. அவர் எப்படி மறைத்துச் சொல்லுகிறாரோ அதை நான் மறைத்துச் சொல்லுகிறேன். அவர் பேசுவது விளங்காமல் நான் பேசவில்லை. ஏதோ கொலம்பஸ் அமெரிக்காவைக் கண்டு பிடித்த மாதிரி அவர் ஒரு புதிய கருத்தைச் சொல்கிறார், எனக்கு அது விளங்கவில்லை என்று அர்த்தமில்லை. அவர் சொல்வது எனக்கு விளங்குகிறது. அவர் யாரைச் சொல்லுகிறார், எந்த இனத்திற்கு வக்காலத்து வாங்கிச் சொல்லுகிறார் என்று எனக்குத் தெரிகிறது. நான் தெரிந்து இருக்கிறேன். அது மாத்திரமல்ல. முன் தங்கியவர்களுக்குச் சமமாக பின் தங்கியவர்கள் வரவேண்டுமென்பது இந்த சர்க்கார் எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கை. இது தான் சரியான நடவடிக்கை என்பது என்னுடைய வாத்தம்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே, எந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று தனக்குப் தெரியும் என்று மாண்புமிகு பெரியவர் மொய்தீன் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுடைய சமுதாயத்தில் உள்ள முன் தங்கியவர்களுக்காகவும் நான் வாதாடுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, ஒரே ஒரு திருத்தம். பின் தங்கியவர்கள் என்று சொல்லுகிற மாதிரி முன் தங்கியவர்கள் என்று சொல்வதை விட முன்னேறியவர்கள் என்று சொல்வது தான் பொருத்தமாக இருக்கும். பின் தங்கியவர்கள் முன் தங்கியவர்கள் என்று, உறுப்பினர்கள் பேசுகிறார்கள். பின் தங்கியவர்கள், பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள், முன்னேறியவர்கள் என்று சொல்லுவது தான் முறை.

[1975 மார்ச் 21]

திரு க. உரொ. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே, இஸ்லாமியர்கள் ஒரே சமுதாயமாக இருந்தாலும் கூட இஸ்லாமியர்களில் பின் தங்கியவர்கள், முன்னேறியவர்கள் என்ற நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் ஒரே மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களிலும் பின் தங்கியவர்கள், முன்னேறியவர்கள் என்ற நிலை இருக்கிறது. பெரியவர் மொய்தின் அவர்களுக்கு நான் கண்டிப்பாக சொல்லிக் கொள்கிறேன். அவருடைய சமுதாயத்தில் உள்ள முன்னேறியவர்கள் என்று கருதப்படுவர்களையும் சேர்த்து அவர்களுக்கும் தான் நான் வாதாடுகிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER :—Your time is up.

THIRU G.R. EDMUND :—I will take another five minutes and finish.....

MR. DEPUTY SPEAKER :—No, no.....

THIRU G.R. EDMUND :—Mr. Lathef has taken more than 40 minutes. I am Dupty Leader of my Party. No, no; that is not fair, it is unjust.

MR. DEPUTY SPEAKER :—You should also co-operate..

THIRU G.R. EDMUND :—If I am to stand on my rights, you cannot restrict my time.

MR. DEPUTY SPEAKER :—If you do not co-operate with me how to carry on?

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே, 6, 7 பேர்கள் முஸ்லீம் லீக் கட்சியில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் 40 நிமிஷம் எங்களுக்கும் 40 நிமிஷம் தானா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எழு பேர் இருக்கிற முஸ்லீம் லீக் கட்சிக்கு 25 நிமிஷம் கொடுக்கப்பட்டது. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இன்று 20 நிமிஷம், நேற்று 18 நிமிஷம் ஆக 38 நிமிஷம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : நாங்கள் எத்தனை பேர் இருக்கிறோம் என்று பார்க்கவேண்டும். The chair is doing injustice to me.....

MR. DEPUTY SPEAKER :—No; the Chair is doing injustice only to the Ruling Pary; they are having 164 members.....

THIRU G.R. EDMUND :—I am not concerned with injustice done to ruling party.....

[1975 மார்ச் 21]

MR. DEPUTY Speaker : That is all right; you finish within five minutes.....

THIRU G.R. EDMUND : If you may compel me to finish like that, even now I will sit down.....

Mr. Deputy Speaker: Very good, Sir, you may resume your seat.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய மொய்தீன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இஸ்லாமிய சமுதாயத்தில் கூடப் பின் தங்கியவர்கள் இருக்கிறார்கள். போன ஆண்டுகூட நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் உருதுபேசும் முஸ்லீம்களைப் பின் தங்கியோர் பட்டியலில் சேர்த்தார்கள். நான் அவர்களுக்கும் சேர்த்துத்தான் வாதாடுகிறேன். நீங்கள் எதற்காகக் கேட்கவேண்டும், உருதுபேசும் முஸ்லீம்கள் என்ன பின் தங்கியவர்களா? நீங்கள் ஏன் வாதாடவேண்டும். எந்தத் துறையில் அவர்கள் பின் தங்கியிருக்கிறார்கள்.....

(திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் ஏழுந்தார்).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேரம் இல்லை. அவர்கள் 5 நிமிடத்தில் முடிக்கவேண்டும். குறுக்கீடு வேண்டாம்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : அந்த அளவுக்கு இன்றையதினம் கல்வித் துறைக்காக 118 கோடி ரூபாய். செலவழிக்கிறோம் என்றால், அனைவருக்கும் ஒழுங்கான முறையில் கல்வி கொடுக்கும் வகையில் செலவழிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் தமிழகத்தில் 14,000 ஆசிரியர்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். சில ஆண்டுகாலம் அதற்காக ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியை மூடி வைத்து இருந்தார்கள். இப்போது மீண்டும் திறந்து இருக்கிறார்கள். 14,000 பேருக்கு வேலை இல்லை. இவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதில் என்னென்ன தவறுகள், முறைகேடுகள் இருக்கின்றன? சீனியாரிட்டி படி தான் கொடுக்கவேண்டும், முதலில் யார் பயிற்சி பெற்றார்களோ அந்த அடிப்படையில் தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசு ஆணையிட்டு இருக்கிறது. ஆனால் அது எந்த அளவுக்கு நடைமுறைப்படுத்தப் படுகிறது என்று பார்த்தால், நிச்சயமாக அது சரிவர நடைமுறைப்படுத்தப் படவில்லை.

கல்வித் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, உள்ளாட்சித் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, இன்றையதினம் அது சரியாக இயங்கவில்லை. இந்தப் பள்ளிகள் ஒன்று முழுமையாகக் கல்வித் துறையின்கீழ் வந்து விடவேண்டும், அல்லது இருக்கிற நிலைமைகளில் ஒழுங்காகச் செயல்படவேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றியத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே எப்படியிருக்கிறது என்றால், ஆணையருக்கு, பெரும் தலைவருக்கு உத்தியோகம் கொடுக்கும் அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆகையால் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஆசிரியர்கள் நியமனம் எப்படியிருக்கிறது என்றால் அவர்களுக்கு வேண்டி

1975 மார்ச் 21]

[திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

யவர்களை, சொந்தக்காரர்களை நியமனம் செய்து கொள்கிறார்கள். எங்கே ஊழல் இல்லை? வேண்டுமென்றே வேண்டியவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்காக, ஊராட்சி ஒன்றியப் பெரும் தலைவரும், ஆணையரும் அங்கே இருக்கும் ஆசிரியர்களைக் கட்டாயப்படுத்தி ஒரு மாதமோ, இரண்டு மாதமோ விடுப்பில் போகச்சொல்லி, அந்த இடங்களில் அவர்களை நியமனம் செய்து கொள்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், நான் ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுத் தலைவராக இருக்கிறேன். அவர் இப்படிச் சொல்லுவதால் பொதுவாக எல்லா ஒன்றியத்திலும் ஊழல் இருப்பது போல் சொல்லுகிறார்கள். அது பொருத்தமாக இருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விளக்கம் சொல்ல இது நேரம் இல்லை.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : (நெல்லிக்குப்பம்) எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொல்வதில் நியாயம் இருக்கிறது. ஒரு வேளை அவர் இருக்கும் பகுதியில் தவறு இருந்தால் அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். இருக்கும் 384 பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலும் ஒழுங்கினங்கள் இருப்பதாகப் பேசுவது, அங்கே இருக்கும் ஆணையர், பெரும் தலைவர் சரியாக இல்லை என்று சொல்வது பொருத்தமாக இருக்காது. இப்படிப் பொதுவாகச் சொல்லுவது பொருத்தம் அல்ல. குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் பொருத்தமாக இருக்கும்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இப்படி இருக்கிறது. நான் சொல்லுகிறேன், அரசாங்கத்திற்கு தைரியம் இருந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கட்டும். ஆழ்வார்திருநகரி ஒன்றியத்தில் இப்படி நடந்து இருக்கிறது, அடுத்தாற்போல் பாளையங்கோட்டை ஒன்றியத்தில் இப்படி நடந்து இருக்கிறது, அடுத்தாற்போல் திருச்செந்தூர் ஒன்றியத்தில் இப்படி நடந்து இருக்கிறது. ஆசிரியர்களைக் கட்டாயப்படுத்தி ஒரு மாதம், இரண்டு மாதம் விடுப்பில் போகச்சொல்லி, அந்த இடத்தில் புது ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்து இருக்கிறார்கள். ரூ. 2,000 கூட வாங்கிக் கொண்டு நியமனம் செய்து இருக்கிறார்கள். விசாரணை வைத்தால் நிரூபிக்கத் தயார். நிரூபிக்கவில்லையென்றால் என்னுடைய பதவியை நான் ராசிநாமா செய்யத் தயார். இங்கே இதை ஒரு சவாலாக ஏற்றுக்கொள்ளத் தயார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சவால் இங்கே விடக் கூடாது.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : என் இதைச்சொல்லுகிறேன் என்றால் பள்ளித் துறை நிர்வாகம் ஒரே துறையில் இருக்கவேண்டும்.

THIRU V. Krishnamoorthy rose.

MR. DEPUTY SPEAKER : Mr. Krishnamoorthy please resume your seat ; there is no time.

[1975 மார்ச் 21]

THIRU G.R. EDMUND : I am not yielding, Sir. I have understood ship point. Probably he wants more particulars from me.

தலைவரவர்களே, நான் இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் கல்வித் துறை நிர்வாகம் ஒரே துறையிடத்தில் இருக்க வேண்டும். அதற்காக ஒரு நிர்வாக அமைப்பு இருக்கிறது. மேலே டைரக்டர், சி.இ.ஓ., டி.இ.ஓ. பெட்டி இன்ஸ்பெக்டர் என்று இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பள்ளிக் கூடங்களை நிர்வகிக்கட்டும். அது ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிக்கூடங்களாக இருந்தாலும் சரி, உள்ளாட்சித் துறைப் பள்ளிக்கூடங்களாக இருந்தாலும் சரி, அவற்றிற்கு யேல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் இருக்கக்கூடாது. இரட்டை நிர்வாகம் இருக்கக்கூடாது. ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளுக்கு ஆணையரும் இன்ஸ்பெக்டர் செய் போகிறார், பெட்டி இன்ஸ்பெக்டரும் இன்ஸ்பெக்டர்னுக்குப் போகிறார். அதையெல்லாம் ஒரே துறை நிர்வாகத்தின்கீழ் கொண்டு வாருங்கள்.

திருநெல்வேலி நகரசபைத் தலைவராக இருப்பவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர். அவருடைய பெயரை நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். யார் அவர் என்று. அந்த நகரசபை ஸ்கூல்களில் என்ன நடக்கிறது என்றால், அவருடைய சொந்த அண்ணன் பிள்ளை வேலை பார்க்கிறான். யாருக்கு சீனியாரிட்டி இருக்கிறதோ அவர்களை யெல்லாம் மறந்து விட்டு, அவர்களுடைய சொந்தத் தம்பிக்கு இன்றைய தினம் அங்கே பதவி உயர்வு கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இது எதனால் வருகிறது? அந்தப் பள்ளிக்கூடங்கள் நகரசபைத் தலைவரின் அதிகாரத் திலும், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரின் அதிகாரத்தின்கீழும் வருவதால் தான் வருகிறது. அவர்கள் தங்களுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி இப்படிச் செய்கிறார்கள். 1964, 1967-ல் தேறியவர்களுக்கூட வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அங்கே இடம் கிடையாது. அவர்களுடைய உறவினன் என்ற உடனே இடம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். நீங்கள் வேண்டுமானால் விசாரித்துப் பாருங்கள். உண்மையாக இருந்தால் நடவடிக்கை எடுங்கள்; தவறாக இருந்தால் எனக்கு என்ன தண்டனை தந்தாலும் ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். இது ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் நடக்கிறது, நகரமன்றத்தில் நடக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் எம்மண்ட் அவர்கள் சொன்ன அந்தத் தகவலை என்னிடத்தில் எழுதித் தருவார்களானால், தவறு நடந்து இருக்குமானால், நிச்சயமாக அரசின் சார்பில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்ற உறுதியை அறிவிக்கிறேன்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : முதலமைச்சரின் உறுதிமொழிக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதைப்போல் சென்னை மாவட்டத்தில் நூலக ஆணைக்குழுவின் தலைவராக இருக்கும் கே. டி. சுந்தரம் (குறுக்கீடு) கே. பி. சுந்தரம் (சிரிப்பு) ஒரு இனிஷியல் தவறானால் அதற்காக இவ்வளவு சிரிப்பா? தவறு இருந்தால், திருத்திக் கொள்கிறேன். அப்படி கே. டி. என்று சொன்னாலும் மோசம் இல்லை. (குறுக்கீடு) அந்த அளவுக்கு நான் ஆதாரத்தைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறேன். நான் இதனை சுமமா

1975 மார்ச் 21]

[திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

சொல்லவில்லை. பத்திரிக்கையில் வந்திருக்கிறது. ஒரு பத்திரிகை அல்ல, பல பத்திரிகைகளில் வந்து இருக்கிறது. சுதேசமித்திரன், விடிவெள்ளி, நவசக்தி, ஒரு ஆங்கிலப்பத்திரிகையில் வந்து இருக்கிறது. லெட்டர்ஸ் 0 தி எடிட்டர் பகுதியில் சமந்தியில் வந்து இருக்கிறது.

இன்னொன்று பப்ளிக் லேபரரி சர்வீஸ் என்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் வந்து இருக்கிறது. நவசக்தியில் - “நிர்வாக ஆணைக் குழுவில் கொள்ளையோ, கொள்ளை” சோவியத் நூல் சப்ளையில் பயங்கரம், நூல்களை 10 ரூபாய்க்கு வாங்கி ரூ. 30 என்று எழுதும் நிலை, “முத்துசரம்” என்ற பத்திரிகையில் சென்னை நூலக அலுவலகத்தில் அராஜகம், ஊழியர் தாக்கப்பட்டு ரத்த காயம், அரசு சென்னை நூலக அலுவலகங்களில் மக்கள் பணம் கொள்ளை அடிக்கும் வரம்பு மீறிய செயல்கள், இப்படியெல்லாம் வந்திருக்கிறது.

நான் சொல்கிறேன், இவ்வளவு பத்திரிகைகளில் ஆணைக்குழுவைப் பற்றி, அது செய்கிற அராஜகம் பற்றி எழுதியிருக்கிறார்கள். அவ்வளவு பத்திரிகைகளும் பொய் செய்தியையா வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள்? பொய் செய்தி வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள் என்றே வைத்துக்கொள்ளுங்கள், ஒரு அரசாங்கம் அதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்து, உண்மை இருக்குமானால், நடவடிக்கை எடுத்து இருக்க வேண்டும் அல்லவா? நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறார்களா? ஏற்கனவே நாமினேட் உறுப்பினர்கள், நியமனம் செய்யப்பட்டவர்கள் 3 பேர் பதவி இழந்து இருக்கிறார்கள். இன்னும் 6 பேர் பதவியை ராசிநாமா செய்து இருக்கிறார்கள். அந்தத் தலைவருக்குக் கீழே வேலை செய்ய மனம் இல்லாமல் 6 பேர் ராசிநாமா செய்து இருக்கிறார்கள். இத்தனைச் சூழ்நிலைக்குப் பிறகு, இவ்வளவு குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பிறகு, நிர்வாக ஆணைக்குழுவை அரசாங்கம் கலைப்பதற்கு ஏன் தயக்கம்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் அரசுக்கும் வந்து இருக்கின்றன. அதுபற்றி அரசு பரிசீலித்துக் கொண்டு இருக்கிறது. என்ன நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்பதைப் பற்றி சட்டத் துறையைக் கலந்து கொண்டு ஆலோசித்து வருகிறது. 1948-ல் ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டமாக இருப்பதால், நடவடிக்கை எடுப்பதில் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அதனுடைய அடிப்படையில்தான் அரசு முறைப் படி நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் உறுதி மொழிக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் என்னுடைய வேண்டுகோள் இத்தனைக் குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பிறகு.....

You try to find out if there is a prima facie case and put him under temporary suspension until definite action is taken against him. அறுவலகத்திலிருந்து புத்தகத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு போகிறார்கள். புத்தகத்திலிருந்து குறிப்பிட்ட பகுதிகள் மாத்திரம் கொண்டு போகிறார்கள். இப்படி எல்லாம் குற்றச் சாட்டு இருக்கின்றது.

[1975 மார்ச் 21]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அதன் தலைவர்கூட தன்மீது இப்படிப்பட்ட புகார்கள் வருகின்றன அவை மீது விசாரணை நடத்தி தீர்ப்பு அளியுங்கள் என்று கேட்டு விண்ணப்பம் தந்து இருக்கிறார்கள். அதன்மீது சட்டத் துறை மூலம் ஆராய்ந்து கொண்டு இருக்கிறோம். எந்தவிதமான நடவடிக்கை எடுப்பது என்பதுபற்றி முடிவு செய்து விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தனியார் துறை பள்ளிக்கூடமாக இருந்தாலும் சரி, அரசாங்கப் பள்ளிக்கூடமாக இருந்தாலும் சரி, பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிக்கூடமாக இருந்தாலும் சரி, இதைப் போல நகரசபைகளில் இருக்கின்ற பள்ளிக்கூடங்களாக இருந்தாலும் சரி இவைகளின் கட்டடங்களுக்கு உள்ளாட்சித் துறை வரி கிடையாது. ஹவுஸ் டாக்ஸ் கிடையாது. சென்னை மாநகராட்சி சட்டத்தில் பள்ளிக்கூட கட்டடங்களுக்கு, தனியார் அரசாங்கம் பள்ளிக்கூடங்களாக இருந்தாலும் சரி, அவைகளுக்கு பில்லிங் டாக்ஸ் போடுவது இல்லை.

சமீபத்தில் நம்முடைய மதுரைநகராட்சி மாநகராட்சியாக உயர்த்தப்பட்டது அதற்கு முன்னால் நகராட்சியாக மாத்திரம் இருந்தது, அப்போது அங்கே இருக்கின்ற பள்ளிக்கூடங்களுக்கு வரி விதி விலக்கு உண்டு.

(திரு குப்பல் கே. எஸ். ராமகிருஷ்ணன் குறுக்கீடு).

I know the facts.

Thiru KUPPAL K. S. RAMAKRISHNAN : I know correctly.

Thiru G. R. EDMUND : I know more correctly, rather most correctly,

தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் மதுரை மாநகராட்சியான பிறகு அந்த கட்டிடங்களுக்கு எல்லாம் ஹவுஸ் டாக்ஸ் வாங்குகிறார்கள். சாதாரண எலிமண்டரி ஸ்கூலுக்கு ஒரு ஆண்டுக்கு 4 ஆயிரம் ரூபாய் கட்டிடத்திற்கு பில்லிங் டாக்ஸ் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டு இருக்கின்றார்கள். இந்த நேரத்தில் அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது எல்லாம் ஒரு பள்ளிக்கூடத்திற்கு 4,000 ரூபாய் பில்லிங் டாக்ஸ் கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால் யாருமே பள்ளிக்கூடம் நடத்த முடியாது. இந்த அளவுக்கு இதை எல்லாம் பரிசீலனை செய்து மதுரை மாநகராட்சிச் சட்டங்களை அதற்கு ஏற்ற வகையில் திருத்தி மாநகராட்சிப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு வரி விலக்கு கொடுப்பதற்கான திருத்தத்தை மாநகராட்சிச் சட்டத்தில் நீங்கள் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மானிய கோரிக்கையை நான் எதிர்த்து அமருகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, கல்வித் துறை ஆற்றியுள்ள பணிகளை, இனி ஆற்ற இருக்கின்ற பணிகளையும் வரவேற்று பாராட்டுரைகள் நல்கிய இந்த மன்றத்தினுடைய உறுப்பினர்களுக்கு முதலிலே என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன்.

1975 மார்ச் 21]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இந்த கல்வித்துறை பணிகள் மேலும், சிறப்பாக, சீராக நடைபெற வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தின் அடிப்படையில் இந்தத்துறையில் இருந்து வருகின்ற பல்வேறு குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டி அவற்றை நீக்க வேண்டுமென்பதற்கான வழிவகைகளைக்கூறி நல்ல பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லிய உறுப்பினர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

குற்றம் சுமத்த வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் எதேனும் ஒரு குற்றம் சுமத்தித் தீர்ப்பது, அப்படி சுமத்தியதின் மூலம் மகிழ்ச்சி ஏற்படும் என்ற கருத்தோடு சுமத்தி இருப்பார்களேயானால் அப்படிப்பட்ட ஒரு மகிழ்ச்சி இந்த அவையின் மூலம் பெறுகிறார்கள் என்றால் அதிலேயும் நமக்கு மகிழ்ச்சிதான் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆக இந்தக் கல்வித் துறை மான்யத்தை பற்றிப் பலரும் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்து தெரிவித்து இருக்கின்றனர். இதனுடைய சிறப்பு பாராட்டுவதிலே இருக்கின்ற தன்மையைவிட என்னால் பாராட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை என்பதிலேதான் அதிகமான முக்கியத்துவம் இருக்கின்றது என்பதை நான் நன்றியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த வகையிலே மாண்புமிகு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தினுடைய துணைத் தலைவர் திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் என்னால் பாராட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை என்று கூறினர். பாராட்டாமல் அவர்கள் இருக்க முடியாது என்ற நிலையில் எதிர்க்கட்சியை வைத்துத்தான் ஆளும் கட்சி சிறப்பு பெறும். இந்த வகையிலே ஓரளவிலே இந்தப் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்ததற்கு இந்த அளவில் மீண்டும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கல்வித் துறையைப்பற்றி ஆண்டுக்கு ஆண்டு பேசி வருகிறோம். கல்வித் துறை எந்த வகையில் வளர்ச்சி பெற வேண்டும் என்று விளக்கங்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். வேறு எந்தத் துறைக்கும் செலவழிக்காத அளவில் அரசு மட்டுமல்லாமல், பொதுமக்களும், மற்றவர்களும் சேர்ந்து செலவழிக்கிற தொகையைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இங்கே ரூ. 118 கோடி செலவழிக்கிறோம். மொத்தத்தில் ஏராளமான பணம் செலவழித்து கல்வியைப் போற்றி வளர்க்கிறோம். கட்டடங்கள் கடன் முதலியவற்றிற்குக் கிட்டத்தட்ட 5 கோடி 52 லட்சம், ரூபாய் தொழில் கல்வித்திட்டத்தில் செலவு, கடன்கள் முதலியவற்றிற்கு 5 கோடி 79 லட்சம் ரூபாய் அது மட்டுமல்லாமல் ஹரிஜனங்கள், பின் தங்கிய வகுப்பினர், பழங்குடி மக்கள், விடுதிகள், நலப்பள்ளிகள், கடன்கள் போன்ற துணைத் கணக்கில் 17 கோடி ரூபாய் மருத்துவக்கல்வி, வேளாண்மை கால்நடை, கணக்கின் பேரில் 7 கோடி ரூபாய், உள்ளாட்சித்துறை சார்பில் 7 கோடி ரூபாய், தனியார்துறை சார்பாக செலவழிப்பது மாநிலம் முழுவதும் துவக்கப்பட்ட பள்ளிகள் பல்வேறு கணக்கில் 5 கோடி ரூபாயும் பெற்றோர்கள் சார்பாக ரூ. 80 லட்சமும் மாணவர்களுக்கு சராசரி கணக்கிட்டு ரூ. 50 என்று செலவழிப்பதில் குறைந்த மதிப்பீடு ரூ. 40 கோடி வரும். எல்லாவற்றையும் எடுத்தால் ரூ. 205 கோடி 1975-76 ஆண்டு வரவு—செலவில் எல்லா வகையிலும் கல்வித்துறையில் கல்வியை வளர்க்க செலவிடுகிறோம். இப்படி இருந்தும், கல்வியின் தரம் வளரவில்லை.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1975 மார்ச் 21]

கல்வியின் தரம் வளர வேண்டுமென்று எல்லோரும் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதற்கான வழிவகைகளை மேற்கொள்ளுதல் கல்வித் துறையில் பல்வேறு வகையான மாற்றங்களைக் கொண்டு வருகின்ற பாங்கைக் காணலாம். அதற்கான முழு முயற்சியையும் இந்த அரசு செய்யவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். 90 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் விவேகானந்தர் இந்நாட்டில் இருந்து வந்த கல்விமுறையைக் குறித்து ஓர் அரிய கருத்தைத் தெரிவித்து இருக்கிறார். அன்றைய நிலையில் அந்த கருத்தை எடுத்துச் சொல்லியபோது

“Getting by heart the thoughts of others in a foreign language and stuffing your brain with them and taking some university degrees, you consider yourself educated. Is this education? What is the goal of your education? Either a clerkship, or being a lawyer, or at the most a Deputy Magistrate, which is another form of clerkship—isn't that all? What good will it do you or the country at large? Open your eyes and see what a piteous cry for food rising in the land of Bharata, proverbial for its food? Will your education fulfil this want? The education that does not help the common mass of people to equip themselves for the struggle for life, which does not bring out strength of character, a spirit of philanthropy and the courage of a lion—is it worth the name?”

என்று 90 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அவர்கள் கேட்டார்கள். இடையிலே வந்த பல்வேறு கல்வி அமைச்சர்கள், பல்வேறு துறையினர், வல்லுனர்கள் பங்கலைக் கழகக் துணை வேந்தர்கள் ஆகிய அத்தனை பேரும் செலையாற்றிய தற்கு பிறகும் இதே நிலைதான் என்றால்.....

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விவேகானந்தர் அறிவுரையை எடுத்துப் படித்ததைக் கேட்க மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. மாரல் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்ஸ் டி ஸ்டூடன்ட்ஸ் கொடுத்தால் உண்மையிலேயே எடுகேஷன் வில் பி பெனிபிஷியல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களே பாடம் கற்றுக்கொள்வார்களானால் மற்றவர்களுக்குப் பிறகு பாடம் சொல்லிக்கொடுக்கலாம். என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறைபாடுகள் பற்றிப் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்தத் துறையிலே எடுக்க வேண்டிய மாற்றங்களைக் கூடுமான வரையில் அவ்வப்பொழுது எடுத்து வருகிறோம்.

கல்வியின் தரம் குறைந்து விட்டது என்கிறார்கள். அதிலே பல்வேறு கேள்விகள் எழுகின்றன. 20, 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஆங்கிலத் திலே இருந்த புலமை அம்மொழியில் பேசக்கூடிய ஆற்றல் இவற்றுடன் ஒப்பிட்டால் இன்று அதிலே சற்றுத் தரக் குறைவு ஏற்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் 20, 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்துவந்த தமிழ் அறிவுடன் ஒப்பிட்டால் இப்போது தரம் உயர்ந்து இருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஆகவே தரம் எந்த வகையில் வீழ்ந்து விட்டது என்பது வினாவாக இருக்கின்றது. தரம்

1975 மார்ச் 21]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

உடையவர்கள் வளரவில்லை என்று நாம் மதிப்பிட்டுவிட முடியாது. 100-க்கு 75 பேர் தரம் உடையவர்கள். இது பரவலான முறையில் இல்லை என்று கூறப்படுகிறது. 25 சத விதிக் உயர்கின்ற அளவுக்கு சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கின்றன என்பதை மறுக்க முடியாது.

இந்தியாவிலே 20, 30 ஆண்டுகளுக்குள் மாற்றங்கள் ஏற்படவில்லை என்று யாரும் சொல்லிவிட முடியாது. இந்த நாட்டிலே படித்தவர்களை வைத்துக் கொண்டுதான் கல்பாக்கம் அனு மின்சார நிலையம் ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம். உலகத்திலே ஆறுவது நாடாக அனுகூண்டு தயாரித்த நாடாக நம்நாடு இருந்து வருகிறது.

[பிற்பகல் 1.00]

அண்மையில் இரண்டாண்டு காலத்திற்கு முன்பு டில்லியில் நடைபெற்ற அகில ஏஷிய பொருட்காட்சியில் பல்வேறு மாநிலங்களிலிருந்தும் வந்த பொருட்கள் வைக்கப்பட்டன. 20 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பு வைக்கப்பட்ட பொருட்களை விட இவை பல்வேறு வகைகளில் மாறுபட்டு முன்னேற்றமடைந்திருந்ததைக் காண முடிந்தது. எல்லா மாநிலங்களிலிருந்தும் வந்த தொழில் துறைக் கருவிகள், அறிவியல் கருவிகள், பொறியியல் கருவிகள், உற்பத்தித் துறையில் பயன்படுத்தப்படும் பல்வேறு கருவிகள் எல்லாம் பார்வையிடப்பட்ட போது, இந்தியா எந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு முன்னேறியிருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் கண்கூடாகக் காண முடிந்தது.

ஆக, நம் நாடு முன்னேறவில்லை; நாம் முன்னேறவில்லை என்று சொல்ல முடியாது; ஆனால் நாம் எதிர்பார்க்கின்ற அளவுக்கு இன்னும் முன்னேறவில்லை. நாம் நூற்றுக்கு நூறு முன்னேற வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறோம். அந்த அளவுக்கு இன்னும் முன்னேறாமல் இருக்கலாமே தவிர முன்னேறவே இல்லை என்று சொல்ல முடியாது.

மாணவர்கள் எந்த அளவுக்குப் பயனடைந்திருக்கிறார்கள், அறிவாற்றலைப்பெற எந்த அளவுக்கு மாணவர்கள் முனைந்திருக்கிறார்கள், ஆசிரியர்கள் எந்த அளவுக்குப் ஒத்துழைப்புத் தந்துகொண்டிருக்கிறார்கள், பெற்றோர்கள் எந்த அளவுக்கு தங்கள் பிள்ளைகளின் படிப்பிலே அக்கறைப்படுகிறார்கள், கவலைப் படுகிறார்கள் என்பதை எல்லாம் இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம். அந்த வகையிலே பல்வேறு வகைகளிலே கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு, கல்வியை வளர்ப்பதற்கு நாம் வழிவகைகளைக் கண்டிருக்கிறோம்.

பள்ளிக் கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் எந்த எந்த வகைகளிலே தரத்தை உயர்த்த முடியுமோ அந்தந்த வழிமுறைகளைக் கையாண்டு வருகிறோம். அதற்கான வழிமுறைகளைப் பல்வேறு முறைகளில் இந்த மன்றத்திலே வினாக்களுக்கு விடையளிக்கும் போது சொல்லியிருக்கிறேன்.

பல்வேறு புதிய பாடங்களை எல்லாம் இன்றையதினம் புகுத்தியிருக்கிறோம். அந்தவகையில் புகுத்தப்பட்ட புதிய கணக்கியல் முறையை ஆசிரியர்களால் எளிதில் சொல்லிக்கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே, அதற்கென்று

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1975 மார்ச் 21]

ஆசிரியர்களுக்குத் தனிப் பயிற்சி அளிப்பதற்காக பணியிடைப் பயிற்சித்திட்டம் ஒன்றை உருவாக்கி, அதற்காக 50 லட்சம் ரூபாய்க்குமேல் செலவிடுகிறோம். இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் சுமார் ஒரு லட்சம் கணிதம், அறிவியல் ஆசிரியர்களுக்கு பணியிடைப் பயிற்சி அளித்திருக்கிறோம். அறிவியலிலும் கணிதவியலிலும் புதிய முறைகளைப் புகுத்தி, தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்பதற்காகவே கடந்த 2, 3 ஆண்டுகளாக இந்த முறையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்.

ஒன்று முதல் ஏழாம் வகுப்பு வரையில் பல்வேறு பாடத் திட்டங்களை, நாட்டுக்கேற்ற கருத்துக்களைப் புகுத்த வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் புகுத்தியிருக்கிறோம். அதைப்போலவே 8, 9, 10 வகுப்புகளில் சில பல பாடத் திட்டங்களைப் புகுத்தியிருக்கிறோம். இவை எல்லாம் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் செய்திருக்கிறோம்.

அறிவியல் கருவிகள் வாங்க தொடக்கப் பள்ளி ஒன்றுக்கு 300 ரூபாயும், உயர் தொடக்கப் பள்ளிக்கு 1,000 ரூபாயும் மானியமாக அளிக்கப்படுகிறது. தொடக்கக் கல்வியிலிருந்தே அறிவியல் கருவிகளைப் பயன்படுத்தி, அறிவியல் கல்வியைப் பெற்றுக்கொண்டால் மாணவர்கள் கல்லூரிகளுக்குச் செல்லும்போதும் தொழில் கல்வி பயிற்சி பெறும்போதும் பெரும் பயனடைவார்கள் என்ற காரணத்தால் இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறோம். அந்தவகையில் இதுவரை 12,720 தொடக்கப் பள்ளிகளும், 3,334 உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளும் இந்த 300 ரூபாய் வீதமும் 1,000 ரூபாய் வீதமும் பெற்று பயனடைந்திருக்கின்றன.

அதுமட்டுமல்ல, அறிவியல் ஆய்வுக்கூடம் கட்ட அரசாங்கமே முழு மானியம் தந்துவருகிறது. அரசாங்கப் பள்ளிகளாக இருந்தால் 40,000 ரூபாய் மானியமும் தனியார் பள்ளிகளாக இருந்தால் 30,000 ரூபாய்—10,000 ரூபாய் அவர்கள் தரவேண்டும்—மானியமும் தந்து கொண்டிருக்கிறோம். அந்த வகையில் இதுவரையில் 867 உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு 40,000 ரூபாய் வீதம் மானியத் தொகை அளித்து அறிவியல் ஆய்வுக் கூடங்கள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த மானியத் தொகையும் 1974-75-லிருந்து 55,000 ரூபாயாகத் தரப்படுகிறது. கட்டடத்துக்கு 37,000 ரூபாய், அறிவியல் கருவிகளுக்கு 18,000 ரூபாய்—ஆக 55,000 ரூபாய் மானியமாகத்தரப்படுகிறது.

கிராமப்புறங்களில் உள்ள பல பள்ளிகளில் அறிவியல் ஆய்வுக் கூடங்கள் உடனடியாக ஏற்படுத்த வசதி இல்லாவிட்டாலும், அந்தப் பள்ளிகள் எல்லாம் அறிவியல் ஆய்வுக் கூடங்கள் வரும்வரை காத்திருக்காமல் ஒவ்வொரு கல்வி மாவட்டத்திற்கும் ஒரு இயங்கும் அறிவியல் ஆய்வுக் கூடம் ஏற்படுத்தி, சீரிய முறையில் செயல்படுத்தக் கருதியுள்ளோம். அந்த வகையில் 15 உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு ஒரு இயங்கும் அறிவியல் ஆய்வுக்கூடம் என்று வைத்து, மாதத்திற்கு இரண்டு தடவை அந்தக் குறிப்பிட்ட பள்ளிகளுக்கு அறிவியல் இயங்கும் ஊர்தி சென்று வரவும், அந்தக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தி ஆசிரியர்கள் பாடங்கள் போதிப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 17 கல்வி மாவட்டங்களுக்கு இப்போது அறிவியல் ஆய்வுக் கூடங்கள் தந்திருக்கிறோம். விரைவிலே மேலும் 8 இயங்கும் அறிவியல் ஆய்வுக்கூட ஊர்திகள் வர இருக்க

1975 மார்ச் 21]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கின்றன. அடுத்தாண்டு பட்ஜெட்டிலே மேலும் 5 இயங்கும் ஆய்வுக் கூட ஊர்திகள் வாங்க முயற்சிகள் எடுத்திருக்கிறோம். ஆக 30 அறிவியல் ஆய்வுக்கூட ஊர்திகள் செயல்படும் நிலைமை விரைவில் ஏற்படும். அதோடு நின்றுவிடாமல் படிப்படியாக 48 கல்வி மாவட்டங்களிலும் இந்த அறிவியல் ஆய்வுக்கூட ஊர்திகள் வாங்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

யூனிசெப் உதவி பெற்று அறிவியல் கருவிகள் வாங்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்து, அவர்களைக் கேட்டோம். அவர்கள் 1,550 தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு 3 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள அறிவியல் கருவிகளும், 1,800 உயர் தொடக்கப்பள்ளிகளுக்கு 20 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள அறிவியல் கருவிகளும் வழங்கியிருக்கிறார்கள். இந்த அறிவியல் கருவிகளைப் பெற்றுக்கொண்ட பள்ளிகளில் அறிவியல் பயிற்றும் பி.டி. ஆசிரியர்கள் 5,150 பேருக்கு 10 லட்சம் ரூபாய் செலவில் பயிற்சி அளித்து, மாணவர்களையும் ஆசிரியர்களையும் ஊக்குவிக்கும் வகையில் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறோம்.

அதுமட்டுமல்ல, மாணவர்கள் படிக்கின்ற நேரத்திலேயே அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு பயிற்சி அளிக்கும் வகையில் (ஜாப் ஓரியன்டட் கோர்ஸ்) 2,800 உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பயிற்றுவிக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. படிப்படியாக மேலும் சில பல பள்ளிகளில் இத்திட்டத்தைக் கொண்டுவர ஏற்பாடுகள் செய்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

வசதி வாய்ப்புள்ள சில பல உயர்நிலைப் பள்ளிகளை “முழு நிறைவுள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக (காம்ப்ரிஹென்சிவ் ஹைஸ்கூல்ஸ்)” ஆக்கும் முயற்சியில் பாடங்களைச் சென்ற ஆண்டுமுதல் புகுத்தியிருக்கிறோம். 296 பள்ளிகளில் தட்டச்சு வகுப்பும், 96 பள்ளிகளில் வேளாண்மை வகுப்பும் நடத்தப்படுகிறது. மேலும் 208 உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பொறியில் விருப்பப்பாடமாகச் சொல்லிக்கொடுக்கப்படுகிறது. 11 பள்ளிகளில் ரேடியோ பொறியியல் (ரேடியோ எஞ்சினீயரிங்), மின்சார இயக்கிகள் பின்னுதல் (எலக்ட்ரிக்கல் மோட்டார் வைண்டிங்) விருப்பப்பாடமாகச் சொல்லிக்கொடுக்கப்படுகிறது. 5 உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் மோட்டார் கார் மெக்கானிக் பயிற்சி வகுப்புகள் (மோட்டார் மெக்கானிக் கோர்ஸ்) நடத்தப்படுகின்றன. 3 உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் வேளாண்மை பொறியியல் பயிற்சி (அக்ரிகல்சரல் எஞ்சினீயரிங் கோர்ஸ்) தொடங்கியிருக்கிறோம். வேறு சில பல பள்ளிகளிலும் இப்படிப்பட்ட பயிற்சிகளைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று எண்ணம் இருக்கிறது. உயர்நிலைப் பள்ளிகள் மட்டுமல்லாமல் இதுபோன்ற பயிற்சிகளைத் தொடக்கப்பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் கொண்டுவர முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

கட்டாயக் கல்வி இருக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தின்படி கூடக் கட்டாயக் கல்வி தரவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்படி 1 முதல் 8 வகுப்பு வரை கட்டாயக் கல்வி தரவேண்டும்; நாம் 1 முதல் 5 வகுப்புவரையில் கட்டாயக் கல்வி தரவேண்டுமென்று முயற்சி செய்திருக்கிறோம். கட்டாயமாகத் தங்கள் பிள்ளைகளைப் பள்ளிக்கு

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

1975 மார்ச் 21

அனுப்பாமல் இருந்தால் அந்தப் பெற்றோர்கள்மீது வழக்குத் தொடர்ந்து சிறைக்கு அனுப்பலாம் என்று சட்டம் கூட போட்டிருக்கிறோம். ஆனால் யாரைப் பிடிப்பது, யாரை அனுப்புவது என்பதுதான் கேள்வி.

கட்டாயக் கல்வியின் மூலம் நாம் ஏறத்தாழ 90 சதவிகிதம் பிள்ளைகளைப் பள்ளிகளில் சேர்த்து படிக்கச் செய்திருக்கிறோம். மற்றவர்களையும் கொண்டு வந்து சேர்க்கும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம்.

கல்லூரிகளைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு பாடத் திட்டங்களைக் கொண்டுவந்து, புகழுக வகுப்பு, பட்டப்படிப்பு, பட்ட மேல் படிப்பு, பட்டயப் படிப்பு போன்றவைகளில் மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. எதிர்காலத்தில் வேலைக்குப் பயன்படும் பிரிவுகளை எல்லாம் பல்கலைக் கழகத்தில் புகுத்தி, எந்தெந்தக் கல்லூரிகளில் வாய்ப்பு இருக்கிறதோ அங்கே பயிற்றுவிக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. அந்த வகையில் புதிதாக 8 பாடங்கள் பி.எ., பி.எஸ்ஸி. பட்டப் படிப்புக்கு புகுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. பி.எ.யில் Book Industry, Public Relations, Tourism, Corporate Secretaryship.

என்ற பாடங்களையும், பி.எஸ்ஸியில்

Nutrition and Dietetics, Child, Family and Social Welfare, Food Preservation, Interior Design and Environment

என்ற பாடங்களையும் புகுத்தியிருக்கிறோம்.

அதேமாதிரி கல்லூரி ஆசிரியர்கள் நியமனம் செய்யும்போது, எம்.எ., எம்.எஸ்ஸி. போன்ற பட்ட மேல் படிப்பு படித்தவர்களைத்தான் நியமனம் செய்கிறோம். பி.எ., பி.எஸ்ஸி. போன்ற பட்டப் படிப்பு படித்தவர்கள் இப்போது கல்லூரி ஆசிரியர்களாக நியமனம் செய்யப்படுவதில்லை. கல்லூரி ஆசிரியர்களில் டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு ஊக்க உதவித் தொகையாக 100 ரூபாய் அளிக்கப்படுகிறது. அதனால் மேலும் பல்வேறு கல்லூரி ஆசிரியர்கள் டாக்டர் பட்டம் பெற முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.

அதுமட்டுமல்லாமல் வெளிநாடுகளிலிருந்து வரும் பேராசிரியர்களைக் கொண்டு சிறப்புப் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம் ஒன்றும் இப்போது இருக்கிறது. அமெரிக்கா, ஜெர்மனி மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் 10 ஆண்டு, 15 ஆண்டு காலம் ஆராய்ச்சிப் பணிகளில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள் இந்திய நாட்டுக்கு வரும்போது அவர்களுடைய திறமையைப் பயன்படுத்தி, கல்வியின் தரத்தை மேம்படுத்தும் முறையை இப்போது மேற்கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி வருகின்றவர்கள் பெரும் பேராசிரியர்களாக இருந்தால் அவர்களுக்கு மாதம் 1,800 ரூபாய் சம்பளம் கொடுத்து, அவர்கள் 6 மாதம் அல்லது ஓராண்டு காலம் இங்கே தங்கியிருந்து தங்களுடைய அறிவை, ஆற்றலை, திறமையைத் தரவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் நாம் பல்வேறு முயற்சிகளைச் செய்திருக்கிறோம்.

அது தவிர, “மாநில ஆசிரியர் கல்விக் கழகம் (ஸ்டேட் போர்டு ஆஃப் டீச்சர் எஜுகேஷன்)” என்ற ஒரு கழகத்தை ஆரம்பித்து, ஆசிரியர்களின் தரத்தை உயர்த்தி, அந்த ஆசிரியர்களை அடிமட்டத்தி

1975 மார்ச் 21]

[டாக்சர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

லிருந்து கல்லூரிவரை எந்த அடிப்படையில் நியமிப்பது என்பதற்காக யோசனையைச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். அவர்களின் அறிக்கை விரைவில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளிலும் பல்வேறு பயிற்சி முறைகளைக் கொண்டுவரும் தன்மையில் நாம் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். ஏற்கனவே 1966-67இல் “பாச்சலர்ஸ் டிகிரி கோர்ஸ் (ஃபுல் டைம், பார்ட் டைம்), போஸ்ட் கிராஜுவேட் டிகிரி கோர்ஸ், போஸ்ட் கிராஜுவேட் டிப்ளமா கோர்ஸ்” என்று 19 பிரிவுகள் பொறியியல் கல்லூரிகளில் இருந்தன. 1974-ஆம் ஆண்டில் 26 பிரிவுகளாக இருக்கின்றன. 1974-75 ஆம் ஆண்டில் அது 45 பிரிவுகளாக உயர்த்தப்பட்டு, பல்வேறு கோர்ஸ்களை தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளில் சொல்லிக்கொடுக்கின்ற வாய்ப்பினை நாம் ஏற்படுத்திக்கொடுத்திருக்கிறோம்.

1975-76 ஆம் ஆண்டில் பட்டப்படிப்பு—பாச்சலர்ஸ் டிகிரி—டெக்ஸ்டைல் டெக்னாலஜி (சாண்ட்விச்) கோர்ஸை மதுரை தியாகராஜா காலேஜ் ஆப் என்ஜினியரிங்கில் கொண்டுவர முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். வேறு எந்தப் பொறியியல் கல்லூரியிலும் இல்லாமல் இங்கேதான் இது முதன் முறையாக மேற்கொள்ளப்பட இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

போஸ்ட் கிராஜுவேட் டிகிரி கோர்ஸில்—மேல் பட்டப் படிப்பில்—கம்ப்யூட்டர் சயன்ஸ் என்ற ஒரு பிரிவையும், அப்ளைய்ட் சயன்ஸ்—மாதமாடிக்கல்—என்ற ஒரு பிரிவையும் கிண்டி என்ஜினியரிங் காலேஜில் கொண்டு வரவும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

போஸ்ட் கிராஜுவேட் டிப்ளோமா கோர்ஸில்—மேல் பட்டப்படிப்பு டிப்ளமா கோர்ஸில்—அப்ளேஷன்ஸ் ரிசர்ச் என்ற ஒரு பிரிவை கிண்டி என்ஜினியரிங் கல்லூரியில் கொண்டுவர நாம் முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கிறோம்.

பாலிடெக்னிக்கைப் பொறுத்த வரையில் 1966-67 இல் 34 கோர்ஸ்கள் இருந்தன என்றால் 1974-75 வரையில் கிட்டத்தட்ட 84 கோர்ஸ்கள் வரை விரிவுப்படுத்தியிருக்கிறோம்.

மேலும்—தொலைக்காட்சி வர இருப்பதற்கு உதவியாக—டெலிவிஷன் என்ஜினியரிங் என்ற ஒரு புதுப் பிரிவையும் பாலிடெக்னிகில் 1975-76 இல் கொண்டுவருவதற்கு உத்தேசித்து இருக்கிறோம். இதோடு டானரி ஆப் பரேஷன் என்ற ஒரு புதுப் பிரிவையும் கொண்டு வருவதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் பாலிடெக்னிகில் படிக்கிற மாணவர்களுக்குப் பாடப் புத்தகங்கள் இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்தியாவில் எந்தப் பாலிடெக்னிகிலும் பாடப் புத்தகங்கள் இல்லை. பேராசிரியர்கள் கொடுக்கிற குறிப்புகளை வைத்துக்கொண்டுதான் அவர்கள் படித்து பரீட்சை எழுதி வேண்டியதாக இருந்து வருகிறது. பாலிடெக்னிக்கிலும் பாட புத்தகங்களை

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1975 மார்ச் 21]

வைத்துவிடுவோமானால் அவை மாணவர்களுக்கு மிகவும் துணையாக இருக்கும் என்று கருதி—அடுத்த ஆண்டில் இருந்து—பாடப் புத்தகங்களை முறையாக உருவாக்கிக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய எல்லா முயற்சிகளிலும் தொழில் நுட்பக் கல்வித்துறை ஈடுபட்டிருப்பதை நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கல்லூரிகளைப் பொறுத்தவரையில் பல உறுப்பினர்கள் பேசும்போது மேலும் பல கல்லூரிகள் வேண்டுமென்று எடுத்துக்காட்டினார்கள். இப்போது இருக்கிற கல்லூரிகளுக்குத் தேவையான கட்டிடங்கள் கட்டப்பட வேண்டும் என்பதையும் சொன்னார்கள். 1966-67இல் தமிழகத்தில் 105 கலைக்கல்லூரிகள் இருந்தன என்றால் 1974-75 இல் 183 கலைக்கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. ஒரு பக்கம் வளர்ந்து வருகிற தேவைக்கு ஏற்ப மேலும் பலயிடங்களில் கல்லூரிகளை ஏற்படுத்துவது அவசியம் என்று உணர்கிறோம், என்றாலும் இதுவரை நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிற கல்லூரிகளுக்குத் தேவையான கட்டிடங்களைக் கட்டி இவற்றை ஸ்டபிலைஸ் பண்ணிக்கொண்டாக வேண்டும் என்பதையும் உணர்கிறோம்.

இருக்கிற கல்லூரிகளுக்குத் தேவையான கட்டிடங்களைக் கட்ட வேண்டுமென்றாலும் புதியதாக கல்லூரிகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றாலும், அதே சமயத்தில் புதிய புதிய பாடப் பிரிவுகளை ஏற்படுத்தி கல்வியின் தரத்தை மேம்படுத்த வேண்டுமென்றாலும்—இந்த மூன்றுக்குமே அதிகச் செலவாகும்.

கல்வி வசதியைப் பரவலாக்க வேண்டியிருக்கிறது. கல்வியைப் பரவலாக்குவதில் மட்டும் நாம் கவனம் செலுத்தினால் க்வாலிடி ஆப் எஜூகேஷன் பாதிக்கப்பட்டுவிடும். இதையும் நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

இன்றைக்கு நமது மாநிலத்தில் 183 கலைக்கல்லூரிகள் இருக்கின்றன என்றால் இவற்றுக்கான கட்டிடம் கட்டுவதற்கு, விடுதிகள் அமைத்துக் கொடுப்பதற்கு, ஏராளமான தொகை தேவைப்படுகிறது. நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிற இந்தக் கலைக்கல்லூரிகளில் ஆண்டுக்கு ஆண்டு புது கோர்சுகளைக் கொண்டுவருவதன் மூலம்—அந்தந்த கோர்சுகளுக்கேற்ற கட்டிடங்கள் தேவைப்படுகின்றன. இவற்றை எல்லாம் முறையாக—அரசுக் கல்லூரிகளுக்கு கட்டிடம் கட்ட—விடுதிகள் கட்ட—அறிவியல் பகுதி—கலைப்பகுதி போன்றவற்றைக் கட்ட மட்டும் கிட்டத்தட்ட ரூ. 12.50 இலட்சம் தேவைப்படுகிறது. ஆகவே நாம் இதுவரை ஏற்படுத்தியிருக்கிற கல்லூரிகள் நல்லமுறையில் செயல்பட—அவற்றை ஸ்டபிலைஸ் பண்ணிக் கொள்வதற்கு வேண்டிய காரியங்களில் இந்த ஆண்டு கவனம் செலுத்தினால் போதும், இந்த ஆண்டு புதியதாக எங்கும் கலைக்கல்லூரியை ஏற்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்த வேண்டாம் என்ற அளவுக்கு முடிவு செய்யப்பட்டு வரவு செலவுத்திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும்போது ஆங்காங்குள்ள பல துவக்கப்பள்ளிகளுக்குக் கட்டிடம் இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். பல ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளுக்கும் கட்டிடம் இல்லை என்று குறிப்

1975 மார்ச் 21] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பிட்டார்கள். இந்தத் துவக்கப்பள்ளிகள்—ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகள் ஆகியவற்றுக்குக் கட்டிட வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் கிட்டத்தட்ட 11 கோடி ரூபாய் இருந்தால்தான் அந்த வேலைகளை நிறைவேற்ற முடியும். இந்தச் செலவை மேற்கொள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிதி நிலையோ, அரசாங்கத்தின் நிதி நிலையோ இடம் தரவில்லை. ஆயுள் காப்புறுதிக் கழகத்திடம் இருந்து நிதி உதவியைப் பெறுவதற்கு இதற்காக தனியாக ஒரு வாரியத்தை ஏற்படுத்தலாம் என்று யோசிக்கப்பட்டது. இதைப்போல வாரியம் என்று அமைத்துக்கொண்டால் அவர்களிடம் இருந்து நிதி உதவி கிடைக்குமா என்று கலந்தாலோசிக்கப்பட்டு—இதற்கு அவர்கள் சரியான முறையில் உதவி செய்ய முன்வராத காரணமாக—இது சம்பந்தமாக நாம் எதையும் செய்ய முடியவில்லை.

நமது மாநிலத்தில் இருக்கிற கல்லூரிகளை எடுத்துக்கொண்டால் நகர்ப்புறங்களில் இருக்கிற கல்லூரிகளில் இட நெருக்கடி இருப்பதை உணர்சிக்ரோம். இவற்றில் மாணவர்கள் அதிகமாகச் சேர விரும்புகிறார்கள். பிற இடங்களில் உள்ள கல்லூரிகளில் மாணவர்கள் சேருவதற்கு அதிகம் விரும்புவதில்லை. 1974-75-ஆம் ஆண்டு புகுமுக வகுப்பில் மட்டும் மொத்தமுள்ள 183 கல்லூரிகளுக்கும் அனுமதிக்கப்பட்ட இடங்கள் எவ்வளவு, மாணவர்கள் சேர்ந்த இடங்கள் எவ்வளவு என்று பார்க்கிறபோது, புகுமுக வகுப்பில் மொத்தம் காலியாக உள்ள இடங்கள் 14,728 ஆகும். இதைப்போல 1974-75இல் பட்டப் படிப்பு முதல் வகுப்பில் காலியாக உள்ள மொத்த இடங்கள் 9,562 ஆகும்.

இப்படி நாம் ஏற்படுத்தியுள்ள கலைக் கல்லூரிகளிலேயே புகுமுக வகுப்பாக இருந்தாலும் சரி, பட்டப்படிப்பு முதல் வகுப்பிலும் சரி ஆயிரக்கணக்கான இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன என்றால் புதியதாக மேலும் கலைக்கல்லூரிகளை ஏற்படுத்துவதற்கு முன்—இதையும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு ஆராய்ந்தாகவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : இப்படி ஆயிரக்கணக்கான இடங்கள் காலியாக இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்பதைக் கண்டுபிடித்தாக வேண்டியது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாகும். என்னிப் பொறுத்தவரை ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்வேன். பி.யு.சி. யில் பரீ ஜை கேஷன் என்று பெயர் இருக்கிறதே தவிர மாணவர்களைச் சேர்க்கும் போது 200, 300 ரூபாய் என்று எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் மொத்தமாக மிகுந்த அதிகத் தொகையைக் கட்டாயப் படுத்தி வாங்குகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அது உண்மையாகவும் இருக்கிறது. In practice there is no free education. இதை நிவர்த்தி செய்தாலேயே இந்தக் காலியிடங்களைப் பூர்த்தி செய்ய வாய்ப்பாக இருக்கும். டொனேஷன் என்று எல்லாக் கல்லூரிகளிலுமே ஆரம்பத்தில் கேட்பது மிக பயங்கரமான பிரச்சனை யாகி வருகிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பி.யு.சி.இல் 14,728 இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். மாணவர்கள் பல கல்லூரிகளுக்கு அப்ளிகேஷன் போடுகிறார்கள். எங்கே இடம் காலியாக இருக்கிறது. என்பது அவர்களுக்குத் தெரிவதே இல்லை. செகண்டுரூப்-க்குப் போட்டு ரிஜெக்ட் பண்ணுகிற கல்லூரிகளில் இருந்தாவது

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1975 மார்ச் 21]

அந்த அப்ளிகேஷன்கள் காலியாக இருக்கிற கல்லூரிகளுக்கு மாற்றி அனுப்பப்படவேண்டும். எந்தெந்தக் கல்லூரிகளில் இடம் இருக்கின்றன என்பதையாவது—நாம் எது எதற்கோ பெரிய அளவில் விளம்பரங்கள் செய்துகொண்டிருக்கிறோம்—இவற்றையாவது முறையான வகையில் வருகிற ஜூன் முதலாவது விளம்பரம் செய்ய ஏற்பாடு செய்வார்களா?

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: தலைவர் அவர்களே, கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் புகழுக வகுப்பில் நிறைய இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அரசாங்கம் நடத்துகிற கல்லூரிகளில் இதுபோல இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றனவா? தனியார் நடத்துகிற கல்லூரிகளிலும் இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றனவா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, தனியார் கல்லூரிகளில் மாணவர்களிடம் இருந்து அதிக அளவில் நன்கொடை என்று வாங்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். அப்படிக்கொடுப்பவர்கள் யாரும் குற்றச்சாட்டாக எழுதித் தருவதில்லை. அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள சட்டப்படி எந்த இடமும் இல்லை. நாம் அதுபோல நன்கொடைகள் வாங்கக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அட்மிஷன் காலத்தில் மூன்று மாதம் முன்பும், மூன்று மாதம் பின்பும் நன்கொடை வாங்கக் கூடாது என்றும் சொல்லியிருக்கிறோம். வாங்குகிற பணம் கணக்கில் கொண்டுவரப்படவேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறோம். முன் அனுமதி பெற்றே வாங்க வேண்டும் என்றும் விதிகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. ஆகவே அது மட்டுமல்ல காரணம்.

மேலும் 1974-75ஐ எடுத்துக்கொண்டால் அரசுக் கல்லூரிகளில் தமிழ் பயிற்றுமொழிப்பிரிவில் புகழுக வகுப்பில் 3,133 இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன. தனியார் கல்லூரிகளில் 1,374 இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன. ஆங்கிலப் பயிற்றுமொழிப் பிரிவை எடுத்துக்கொண்டால் அரசுக் கல்லூரிகளில் 2976 இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன. தனியார் கல்லூரிகளில் 7,245 இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: பல கல்லூரிகளில் புகழுக வகுப்பில் சீட்டுகள் நிறைவுபடாமல் இருப்பதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதுபோல இடம் காலியாக இருக்கிற கல்லூரிகளுக்கு மாணவர்கள் போகிறபோது அப்ளிகேஷன் போடாத காரணத்தினால் சிலரை எடுத்துக் கொள்ள இயலாது என்று சொல்லிவிட்டதாகத் தகவல் கிடைத்தது. ஏற்கனவே அப்ளிகேஷன் போட்ட கல்லூரிகளில் இருந்து இவர்களுக்கு ரிஜெக்ட் கார்டை அனுப்பிவிட்டதோடு, இவர்களது அப்ளிகேஷனை, இடம் காலியாக உள்ள கல்லூரிக்கு பார்வேட் செய்யவும் முடியாது என்று மறுத்திருக்கிறார்கள். இதுபோல இல்லாது காலியாக உள்ள கல்லூரிகளுக்கு இவர்கள் ரிஜெக்ட் செய்கிற அப்ளிகேஷனையாவது அனுப்பி வைக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அப்படி இடங்கள் காலியிருக்கிற கல்லூரிகளிலே விளம்பரப்படுத்த வேண்டுமென்றுதான், அங்கங்கே இருக்கிற பொது இடங்களிலும், மாவட்ட ஆட்சி

1975 மார்ச் 21] [மாக்கட்ர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

யர்கள், மற்றும் பொதுவாக விளம்பரப்படுத்துகின்ற இடங்களில் விளம்பரம் செய்யச் சொன்னோம். கடந்த ஆண்டு, வானொலி மூலமாக கூடச் சொல்லச் சொன்னோம். அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னோம். பல்கலைக் கழகத்தினர் விண்ணப்பம் வாங்க ஒரு குறிப்பிட்ட நாள் வைத்திருக்கிறார்கள். பல்கலைக் கழகம் ஜூலை மாதம் 15-ம் தேதிக்குள் விண்ணப்பங்களைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். நாம் 15 நாள் கேட்டு, 31-ம் தேதி வரையென்று மாற்றச் செய்தோம். இன்னும் 15 நாள் கேட்டு, அதற்குப் பிறகு, நாளை வைத்தால், டெர்ம் டேஸ் இருக்காது, அட்டென்டன்ஸ் குறையும் என்ற முறையில், அதைப் பல்கலைக்கழகம் மாற்ற இயலவில்லை. அங்கே, எந்த எந்த இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன என்பதலைக் கூடத் தெரிவிக்கிறோம்.

செங்கற்பட்டு அரசினர் ஆண்கள் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பயிற்சிமொழி வகுப்புகளில் 72 இடங்கள் புகுமுக வகுப்பில் காலியாக இருக்கின்றன. ஆங்கிலப் பயிற்சி மொழியில் 168 இடங்கள் புகுமுக வகுப்பில் காலியாக இருக்கின்றன. எதற்கு இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், புதிய கல்லூரிகளுக்கு அவசியமில்லை. இருக்கிற இடங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். அதற்கான வாய்ப்பு வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதற்குத்தான் அதற்கு எல்லோரும் ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டும். எல்லா கல்லூரிகளிலும் எவ்வளவு இடங்கள் காலியாயிருக்கின்றன. என்ற புள்ளி விவரங்களை வைத்திருக்கிறேன். நகர்ப்புறங்களில், செங்கற்பட்டு, பொன்னேரி, திருத்தணி, வாலாசாம்பேட்டை, நாமக்கல், திருப்பூர், கரூர், மேலூர், திருநெல்வேலி, ஈரோடு, தூத்துக்குடி, அரசாங்கக் கல்லூரிகளில் என்று மட்டும் கருதாதீர்கள். பச்சையப்பன் கல்லூரி, காஞ்சிபுரம்—ஆண்கள் பெண்கள் கல்லூரி இரண்டிலும்—அப்துல் ஹக்கீம் கல்லூரி, மேல்விஷாரம் ஆம்பூரில் உள்ள கல்லூரி, எமரால்டு கல்லூரி, நீலகிரி; காதர் மொழ்தீன் கல்லூரி, அதிராம்பட்டினம்; விவேகானந்தா கல்லூரி, சோழவந்தான்; ஆறுமுகம் பிள்ளை—சீதம்மாள் கல்லூரி, திருப்பத்தூர்—இவ்வளவு கல்லூரிகளிலும் இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன. முழுவதையும் சொல்ல நேரமில்லாமல், சிலவற்றை விடுகிறேன். பலரும் உதவி செய்யலாம் என்ற வகையில்தான், இவ்வளவு இடங்கள் காலியாயிருக்கின்றன என்று விளம்பரப்படுத்துகிறோம். அதைப் பயன்படுத்த முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். டாக்டர் சர். சி.வி. இராமன் அவர்கள், புதிய புதிய வசதிகள் கிடைக்கவேண்டுமென்ற நிலையிலிருந்தாலும் ஏழ்மை நாட்டிலிருக்கிற வசதிகளைப் பயன்படுத்த முன் வருவார்களேயானால் அதுவே சிறப்பாகும் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இருக்கிற வசதிகளை எடுத்துக்கொள்கிற அளவுக்குச் செய்யவேண்டும். காலியான இடங்களைப் பற்றி, வானொலிக் கூடங்கள் கூட, இரண்டொரு முறை விளம்பரம் செய்தன. இன்னும் தீவிரமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று நாம் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: அந்தந்தக் கல்லூரியே அதனைச் செய்யவேண்டும். எல்லா மாணவர்களுக்கும் எல்லா கல்லூரிகளுக்கும் மனுப்போடுவது சாத்தியமல்ல. எந்தெந்தக் கல்லூரியிலே இடம்

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்] [1975 மார்ச் 21]

இருக்கிறதோ, அந்தந்தக் கல்லூரி முதல்வர்களுக்கு, இடமில்லாத கல்லூரி முதல்வர்கள் மனுக்களை அனுப்பிவிட்டால் சௌகரியமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, சென்ற ஆண்டு கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் அவர்களால் கல்லூரிகளுக்கு எழுதி, விளம்பரப்படுத்தி உதவி செய்யமுடியுமா என்று பார்க்கவேண்டுமென்று கூட நாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அதை மிகத் தீவிரமாக, வருகின்ற ஆண்டிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

10—2—3 ஆண்டுகளைப் புகுத்துவதைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்கள். அதற்காகக் கல்வி துறைச் செயலாளரைத் தலைவவராகக் கொண்ட குழு அமைக்கப்பட்டு விரைவிலே அறிக்கை தரும்படியாகக் கேட்டுக்கிறோம். 10—2—3 என்ற பிரிவை சில மாநிலங்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றன. பல மாநிலங்கள் அதை இன்னும் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. பல மாநிலங்களிலும், நாமும் 15 ஆண்டுகள் என்று வைத்திருக்கிறோம். இப்பொழுது, இங்கு 11 ஆண்டு பள்ளிப் படிப்பு, புதுமுக வகுப்பு ஓராண்டு, பட்டப் படிப்பு 3 ஆண்டு என்ற அளவில் பல மாநிலங்கள் வைத்திருக்கின்றன. பலமாநிலங்கள் 14 ஆண்டுகள் வைத்திருக்கின்றன. கல்வியமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே, எல்லா மாநிலங்களிலும் 10 ஆண்டுகள், 2 ஆண்டுகள், 3 ஆண்டுகள் என்ற முறை கொண்டு வரவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. கல்வித் துறைச் செயலாளர், நிதித் துறை இணைச் செயலாளர், கல்வித் துறை இணைச் செயலாளர், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர், மதுரைப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர், கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர், பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர், தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்குநர், பாடநூல் நிறுவன நிருவாக இயக்குநர், டாக்டர் மால்கம் ஆதிசேஷ்யயா, இளங்கோவன், எம்.எல்.ஏ., சங்கரலிங்கம், எம்.எல்.சி., ஜி.ஆர்., தாமோதரன், ரெவ. சூரியகோஸ், தேர்வு இயக்குநர் ஆகியோர்களை உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது குழுவினர் ஆராய்ந்து, விரைவிலே அறிக்கை தரவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம்.

அவர்கள் தரவேண்டியது, இப்படி மாற்ற எவ்வளவு செலவாகும்? இரண்டு ஆண்டு படிப்பைப் பள்ளிகளிலே சேர்த்து வைப்பதா? அல்லது கல்லூரிகளிலே சேர்த்து வைப்பதா? கல்லூரிகளிலே இருந்து பிரித்து எடுப்போமானால், பட்டப் படிப்பைச் சரி செய்ய வசதி ஏற்படுமா? உயர் நிலைப் பள்ளியிலே ஹையர் செகண்டரி ஸ்கூல் வைத்தால் சாதகம் ஏற்படுமா? என்பவற்றையெல்லாம் ஆராயவேண்டுமென்று அவர்களுக்குக் குறிக்கோள்களைத் தந்திருக்கிறோம். அவர்கள் வினாவிலே அறிக்கை தருவார்கள் என்று கூறவிரும்புகிறேன்.

திருமதி த.ந. அனந்தநாயகி: ஆன் எ பாயன்ட் ஆப் ஆர்டர். 10—2—3 என்று சொல்லுகிறபோது, சில மாநிலங்களிலே 14 வருஷங்கள் தான் வைத்திருக்கிறார்கள். அகில இந்திய அளவில் 15 வருஷங்கள் என்று வைப்பதற்காக, இந் அரசு ஏதாவது முயற்சி எடுத்திருக்கிறதா?

1975 மார்ச் 21]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

சில இடங்களில் 14 வருஷங்களில் பட்டம் வாங்குகிறார்கள். நீங்கள் 15 வருஷம் என்று வைத்திருக்கிறீர்கள்... இப்பொழுதே, அடுத்த வருஷம் 10-வது வரையில் தானிருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். பி.யு.சியை ஹைஸ்கூலில் சேர்ப்பார்களா? காலேஜிலே சேர்ப்பார்களா என்று தெரியவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்தால் நல்லது. இல்லாவிட்டால், எதிர்காலம் பாதிக்கப்படும். இதனை அரசு தெரிவிக்குமா?

டாக்டர் எச்.வி. ஹாண்டே: இதுசம்பந்தமாக ஒன்றே ஒன்று. இப்பொழுது சென்ட்ரல் ஸ்கூலஸ் இருக்கின்றன. எல்லா மாநிலங்களிலும் இருக்கின்றன. உயர்நிலைப் பள்ளியிலே—சென்ட்ரல் ஸ்கூலில் 14 ஆண்டுகள் படித்தாலே போதும்—கிராஜுவேஷனுக்குப் போகலாம்.

14 years' are sufficient for the students studying in the Central Schools and so, our students are at a disadvantage. Therefore, a national policy should be pursued and either the Central Government should fall in line with us or we should fall in line with them, so that our students will not be at a disadvantage when compared to others.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இந்தக் கருத்தைத்தான் அகில இந்திய கல்வி அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே, நான் தமிழகத்தின் சார்பாக வற்புறுத்தினேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அனந்தநாயகி அவர்கள் குறிப்பிட்ட அந்தக் கருத்தைத்தான் நான் வற்புறுத்தினேன். பல மாநிலங்கள் வற்புறுத்தின. அதன்பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியது மத்திய அரசுதான். 14 வருடங்கள் என்று வைத்திருக்கிற மாநிலங்கள் எதிர்க்கவில்லை. தாங்களும் 15 ஆண்டுகளுக்குள் வரவேண்டுமென்று அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 15 ஆண்டுகள் என்று கொண்டு வரவேண்டுமென்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொள்ளாது. எப்படி பிரிக்கவேண்டுமென்று சொல்லும்போது எல்லோரும் 10—2—3 என்று ஒத்துக்கொண்டார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் 11 ஆண்டு காலத்திலே சொல்லிக் கொடுத்த பாடங்களையெல்லாம் 10 ஆண்டு காலத்திலே சொல்லிக்கொடுத்தால் இந்த மாநிலத்து மாணவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய திறமை படைத்தவர்கள் என்ற அளவுக்கு இப்பொழுதே அதற்கான சூழ்நிலையை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று நாம் முயற்சியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறோம். குழுவினது அறிக்கை வந்த பிறகு சில காலம் வேண்டும். அதனை 1975-76-லே கொண்டு வருகின்ற நிலைமையிருக்காது. ஓராண் டாவது கொடுத்தால்தான் முடியும். ஆகவே, 1976-77-லே கொண்டுவர முடியும்.

கல்வி நிதி ஆய்வுக் குழு என்று ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. டாக்டர் மால்கம் ஆதிசேஷ்யா அதன் தலைவர். கல்வித் துறைச் செயலாளர், கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர், பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர், நிதித் துறை இணைச் செயலாளர், திரு. ஜி.ஆர். தாமோதரன், தேர்வு இயக்குநர் ஆகியோரை உறுப்பினர்களாகக் கொண்டு அந்தக் குழு அமைக்கப்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1975 மார்ச் 21]

பட்டுள்ளது. அதனுடைய நோக்கம் பற்றி பல கருத்துக்கள் வந்தன. எட்மன்ட் அவர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். கல்வித் துறைக்காக ஏராளமாகச் செலவழித்து வருகிறோம். நிதி ஆதாயங்களைக் கண்டறிந்து எதற்காகச் செலவழிப்பது நல்லது, எப்படி செலவழிப்பது நல்லது என்று ஆராயவேண்டுமென்று பல உறுப்பினர்களும் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பல வல்லுநர்களும் அந்தத் கருத்தை எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நீண்ட காலமாக அந்த ஆய்வு செய்யப்படவில்லை. போன ஆண்டுக் கணக்கைப் பார்த்து, அதோடு கூட்டிக்கொண்டிருக்கிறோமே தவிர, இந்த வகையில் ஆராயவில்லை.

ஆகவே, Educational Finance Review Committee என்று அதற்காக ஒரு குழுவைப் போட்டிருக்கிறோம். மாநிலத்தினுடைய எல்லா கல்வித் துறைகளைப் பற்றியும் தெரிந்து அறிந்திருப்பதன் காரணமாகத்தான் டாக்டர் மால்கம் ஆதிசேஷ்யா அவர்கள் தலைமையிலே இந்தக் குழு அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது.

அந்தக் குழுவின் நோக்கங்களாவன: பள்ளிக் கல்விக்காகவும், கல்லூரிக் கல்விக்காகவும் ஆகும் திட்டத்தில் வரும் செலவினங்களையும், திட்டத்தின் கீழ் இல்லாத செலவினங்களையும் ஆய்வு செய்தல். திட்டக் குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றுவதில் இப்பொழுதுள்ள பொருள் நிலைகளை எவ்வளவு மிகச் சிறப்பாகவும், சிக்கனமாகவும், திறம்படவும் பயன்படுத்த இயலும் என்பதை ஆராய்ந்து பரிந்துரை செய்தல். குறிப்பாக இப்போதைய செலவு நிலையில் எவ்வெவ் வழிகளில் திறமான சிக்கனம் ஏற்படுத்த இயலும் என்பதையும், எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு இப்பொழுதுள்ள பொருள் நிலைகளை எவ்வெவ் வழிகளில் முழு அளவிற்குப் பயன்படுத்த இயலும் என்பதையும் ஆராய்ந்து பரிந்துரை செய்தல் ஆகியவை டெர்ம்ஸ் ஆஃப் ரெஃபரன்ஸாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

(பிற்பகல் 1-30)

The Terms of Reference of the Committee will be —

“To review plan and non-plan expenditure on school and collegiatt education and to recommend the use of existing resources in the mose economical and efficient manner for achieving plan targets with particular reference to—

(a) the direction in which economies are possible at current levels of expenditure ; and

(b) the ways in which existing resources can be used to the fullest extent for future growth and expansion.”

என்பதுதரனே தவிர இலவசக் கல்வியை நீக்குவதற்காக அல்ல அந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டதற்குக் காரணம்.....

திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி : சார், மால்கம் ஆதிசேஷ்யா. . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : அவையின் அனுமதியோடு அலுவல் நேரத்தை சற்று நீடித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தயவுசெய்து குறுக்கீடுகளைக் கடைசியிலே வைத்துக்கொண்டால் அமைச்சர் அவர்கள் தொடர்ந்து பதில் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும்.

1975 மார்ச் 21]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மால்கம் ஆதிசேஷ்யா இந்தியாவிலேயே தமிழகம் தான் அதிகமாகக் கல்விக்குச் செலவு செய்கிறது என்று சொன்னவர், அவரைப் போய் போட்டிருக்கிறீர்கள், அவர் கிரிட்டிசைஸ் பண்ணினார் என்பதற்காகப் போட்டு இருக்கிறீர்களா? இப்படிச் சொன்னவரை எதற்காகப் போட்டீர்கள்? உண்மையிலேயே நிலைமையைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றுதான் போட்டீர்களா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மால்கம் ஆதிசேஷ்யா அவர்கள் யுனெஸ்கோவிலே நீண்ட நாட்களாக இருந்தவர்கள். உலகம் முழுவதும் சரி, அகில இந்தியாவும் சரி, தமிழகமும் சரி அவரை எவ்வளவு மதித்து இருக்கிறது என்பதை நாடு அறியும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்தான் அவருடைய திறமையை மதிக்க மறுக்கிறார்கள். அவர் யுனெஸ்கோவிலே 20 ஆண்டுகாலம் பணியாற்றியவர், அதிலேயிருந்து, உலகத்தின் பல்வேறு கல்வி நிலைகளையும் அறிந்தவர். அது மட்டுமல்ல. இரண்டு காலம் திட்டக் குழுவின் தலைவராக இருந்தவர். நம் மாநிலத்தில், உள்ள கல்வி நிலையையும் நன்றாக அறிந்தவர். நம்முடைய மாநிலத்திற்காக 12 ஆண்டு திட்டத்தை கல்வித் துறைக்காகத் தந்திருக்கிறார், நாம் கொடுத்திருக்கிற டெர்ம்ஸ் ஆப் ரெபரன்ஸை நன்கு புரிந்துகொண்டு அறிக்கை தரும் ஆற்றல் படைத்தவர். இப்படியெல்லாம் அவருக்கு இருக்கிற அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு அவரைப் பயன்படுத்தலாம் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையிலேதான் அவரைப் போட்டு இருக்கிறோம். அவர்கள் அறிக்கை கொடுத்தால் அதைப்பற்றி ஆராய இந்த அரசுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதைப் பற்றிய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க இந்த அவைக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு முடிவு எடுக்க நமக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது.

நிதி நிலைகளை ஆராயும்போது, அதிலே இரண்டுவிதக் கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் குழுவைத் துவக்கி வைக்கிறபோது நான் சொன்ன கருத்து, இலவசக் கல்வி வேண்டும் என்பதுதான் அரசினுடைய நோக்கம். இலவசக் கல்வி ஏழை எளியவர்களுக்கு வேண்டும். இன்னொரு கருத்து, பணக்காரர்களுக்கு இலவசக் கல்வி கொடுக்கக் கூடாது என்ற கருத்தும் நிலவுகிறது. அது சரியா தவறா என்பது ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்று. அந்தக் குழுவைத் துவக்கி வைக்கிறபோது நான் சொன்னது, இப்படி ஒரு கருத்து இருக்கிறது, அப்படிப்பட்ட கருத்தை நாட்டிலே இல்லையென்று சொல்லிவிட முடியாது. ஏழை எளியவர்களுக்கு இலவசக் கல்வி வேண்டும், பணக்காரர்களுக்கு எதற்காக இலவசக் கல்வி? வறுமையுள்ள நாட்டிலே, ஏழ்மையுள்ள நாட்டிலே வசதி படைத்தவர்களிடத்திலே பணம் வாங்கிக் கொண்டு கல்வி கற்றுக்கொடுக்கப்படலாம் என்ற கருத்து இருக்கிறது. ஆளுநர் அவர்கள் கூட ஏழைகளுக்கு இலவசக் கல்வி தந்து விட்டு பணக்காரர்களிடத்திலே வசதி படைத்தவர்களிடத்திலே பணம் வாங்கலாம் என்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படிப் பலர் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆக இரண்டுவிதக் கருத்துக்கள் உண்டு. இந்தக் கருத்தை ஆராயுங்கள் என்று சொன்னேன்.

அரசு இலவசக் கல்வியை விட்டு விடக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பணக்காரர்களுக்கு எதற்காக இலவசக் கல்வி என்ற கருத்தும் இருக்கிறது. கடைசி வரைக்கும் இலவசக் கல்வி கொடுக்கப்பட

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1975 மார்ச் 21]

வேண்டுமென்றால் அதற்கு நிதி வசதி வேண்டும். நிதி வசதி இருக்கிறது என்றால், அதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்றால் பரவாயில்லை. நிதி வசதி வாய்ப்பு இல்லையென்ற நிலைமை வருகிறது என்றால் அதைப் பற்றி ஆராய்வதற்கு வழி ஏற்படும், அந்த வகையிலேதான் பணக்காரர்களுக்கு எதற்காக இலவசக் கல்வி என்ற கருத்தும் ஆராயப்பட வேண்டியது என்று சொல்லப்பட்டது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : இரு கருத்துக்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். இரு கருத்துக்கள் இல்லை, மூன்றாவது நிலைமையும் இருக்கிறது. இலவசக் கல்வியே இல்லை, நடைமுறையிலே பார்த்தால் எல்லா ஹைஸ்கூல்களிலும் கட்டணத்தை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் 2 ரூபாய் 12 அணுவாக இருந்தது, இப்போது ஜாஸ்தியாக வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, 3 வித கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. அதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருவார்களா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதைப்பற்றித்தான் நான் முதலிலேயே சொன்னேன். அதைத் தடுப்பது எப்படியென்று புரியவில்லை. நம்மிடம் இப்படி வாங்குகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்களே தவிர யாரும் எழுதித் தருவதில்லை. அவர்கள் எழுதித் தந்தால் விசாரணை செய்து நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். ஆனால், எழுதித் தந்தால் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குக் கேடு வந்து விடுமோ என்ற காரணத்தினால் சொல்கின்ற அளவோடு நிறுத்திக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே, இதிலே அவர்கள் நடுவுவதற்கு வழிவகைகள் இருக்கின்றன. நான் அன்றைக்குச் சொன்னது அதைப்பற்றி ஆராயவேண்டுமென்பதுதானே தவிர இலவசக் கல்வி கூடாது என்று நான் சொல்லிவிட்டேன் என்பதல்ல.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட குறிப்பிடும்போது இலவசக் கல்வி வேண்டாம் என்பது அல்ல என்று சொல்லிவிட்டு ஒரு உதாரணத்தையும் சொன்னார்கள். ஒரு பெண்ணுக்கு பிள்ளை பார் என்று சொன்னால் இந்தப் பையனைப் பார்த்திருக்கலாம், அந்தப் பையனைப் பார்த்திருக்கலாம் அடுத்த வீட்டுப் பையனைப் பார்த்திருக்கலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட பையனைப் பார்த்ததாலேயே கல்யாணமும் முடிந்துவிட்டது, எல்லாமும் முடிந்து விட்டது என்று எடுத்துச் சொன்னால் எப்படியிருக்குமோ அப்படிப்பட்ட முறையிலே எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. ஆராயச் சொல்லியிருக்கிறோம். அறிக்கையை அவர்கள் தந்தால் அதைப்பற்றி இந்த அவை கருத்தைத் தெரிவிக்க உரிமை இருக்கிறது. அறிக்கை தருவது வேறு, முடிவு எடுப்பது வேறு. அறிக்கை கொடுத்தாலும் நாம் தான் அதைப்பற்றி முடிவு எடுக்க இருக்கிறோம்.

யு. ஜி. சி. சம்பள விகிதங்களைப்பற்றிப் பலரும் பேசினார்கள். கல்வியை மைச்சர்கள் மாநாட்டில் ஒரு நாள் முழுவதும் காரசாரமாக இதைப் பற்றி விவாதித்தார்கள். 1966 ஆம் ஆண்டிலே யு.ஜி.சி. ஒரு சம்பள விகிதத்தை அளித்தார்கள். அந்தச் சம்பளத்தை நாம் தந்தோம். அதற்குப் பிறகு நம்முடைய மாநில அரசு 1970 ஆம் ஆண்டு இரண்டாவது நிதிக் குழு அமைத்து மற்ற எல்லாத் துறைகளுக்கும் உள்ள சம்பள

1975 மார்ச் 21]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

விகிதங்களை மாற்றியமைக்கும்போது கல்வித் துறையில் உள்ள பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள், மற்றவர்கள் அனைவருக்கும் சேர்த்து சம்பள விகிதங்களை மாற்றியமைத்திருக்கிறோம். யு.ஜி.சி. மாத்திரமல்ல, 1970-ஆம் ஆண்டிலே நாமும் மாற்றியமைத்திருக்கிறோம். 1970 ஆம் ஆண்டிலே நாம் கொடுத்தது, அவர்கள் 1966 ஆம் ஆண்டிலே கொடுத்ததை விட கூடுதலாகக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

இப்போது யு.ஜி.சி. ஒரு பரிந்துரை செய்து மத்திய கல்வியமைச்சர் சம்பளவிகிதங்களை மாற்றியமைப்பதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். யு. ஜி. சி. மத்திய அரசையும் மாநில அரசுகளையும் கலந்துகொண்டு இதிலே எந்த அளவிற்குக் கூடுதல் செலவாகும் என்பதைப் பார்த்துச் செய்யவில்லை. திடீரென்று ஒரு நாள் அறிவித்தார்கள். அந்த அறிவிப்புக் கூட உத்திரப் பிரதேசத் தேர்தலுக்கு முந்தின நாள்தான் செய்தார்கள். முதலிலே உத்திரப் பிரதேசத்திற்கு மட்டும் வழங்கப்படுகிறது என்றுதான் சொன்னார்கள். இதைக் கொண்டுவந்த பிறகு உத்திரப் பிரதேச மாநிலமே இதனால் தவித்துக்கொண்டு இருக்கிற நிலைமையதான் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாநிலத்திலேயும் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருப்பதை அறிவோம். உத்திரப் பிரதேசத்திலே உள்ளவர்களே சொல்கிறார்கள், பல சங்கடங்களை இது தந்திருக்கிறது என்று. அந்த மாநிலத்து செயலாளர் பல்வேறு சங்கடங்களைத் தந்திருக்கிறது இது என்று சொன்னார்கள்.

அவர்கள் இப்போது சொல்லியிருக்கிற சம்பள விகிதம் யுனிவர்சிட்டி சம்பந்தப்பட்ட விரிவுரையாளராக இருந்தால் ரூ. 700—40—1,100—50—1,600 என்றும்;

ரீடராக இருந்தால் ரூ. 1,200—50—1,300—60—1,900 என்றும்;

பேராசிரியராக இருந்தால் ரூ. 1,500—60—1,800—100—2,000—125/2—2,500 என்றும்;

சிறந்த பேராசிரியராக இருந்தால், புரபஸர் ஆப் எமினன்ஸ் ஆக இருந்தால் ரூ. 3,000 என்றும் சம்பளத்தைத் தர வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்;

கல்லூரிகளில் டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர்ஸ், டியூட்டர்ஸ் ஆக இருந்தால்—இனிமேல் இல்லை—ஏற்கெனவே இருக்கிறவர்களுக்கு ரூபாய் 500—20—700—25—900 என்றும்,

விரிவுரையாளராக இருந்தால் ரூ. 700—40—1,100—50—1,300—அஸஸ்டென்ட் 50—1,600 என்றும்;

முதல்வராக இருந்தால் ரூ. 1,200—50—1,300—60—1,900 என்றும், ரூபாய் 1,500—60—1,800—100—2,000—125/2—2,500 என்றும் வைத்திருக்கிறார்கள்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1975 மார்ச் 21]

இப்படிச் சொல்லிவிட்டு இன்னும் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால் 1—1—1973 ஆம் நாளில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு ஏற்கெனவே மாநில அரசு கொடுத்து வந்ததை விட இதனால் ஆகிற கூடுதல் செலவில் 80 சதவீதத்தை மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்றும் 20 சதவீதத்தை மாநில அரசாங்கம்தான் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறார்கள். ஆனால், 1—1—1973-க்குப் பிறகு நியமிக் கப்பட்டவர்களாக இருந்தால் அவர்களுக்கு இதனால் ஆகிற செலவு முழுவதையும் முழுப் பொறுப்பையும் மாநில அரசே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். 1—1—1973ஆம் நாளில் பணியாற்றுகிறவர்களைப் பொறுத்த வரையில் ஏற்படுகிற பெய்சிட்டில்தான் மத்திய அரசு 80 சதவிகிதம் தரும் 20 சதவீதத்தை மாநில அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதற்குப் பின்னால் வருகிற முழுப் பொறுப்பையும் மாநில அரசே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இன்ன இன்ன குவாலிபி கேஷனில் உள்ளவர்களுக்குத்தான் தரவேண்டுமென்று ஒரு குறிப்பு பிப்ரவரி 18 ஆம் தேதி தான் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். யார் யாருக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால்

“ A Doctor's degree or published work of an equally high standard ; and

consistently good academic record with 1st or high 2nd class (B+ Master's degree in a relevant subject or an equivalent degree of a foreign university.....”.

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். யுனிவர்சிட்டி, காலேஜ் லெக்சரர்களுக்குத் தான் இப்படி தகுதிகள் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னும் மற்றவர்களுக்கு எல்லாம் என்ன என்ன தகுதிகள் இருக்க வேண்டுமென்பதை அவர்கள் அனுப்பவில்லை. அனுப்பிவைக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இதன்படி பார்த்தால் பி. பிளஸ், அதற்குமேல் வாங்கியவர்கள்தான் அதிலே வருகிறார்கள். இவர்களுக்கு மட்டும் நாங்கள் ஏற்போம் என்று சொல்லும்பொழுது டாக்டர் பட்டம் வாங்கியவர்கள் அல்லது ரிசர்ச் தீசிஸ் சப்மிட் செய்தவர்கள் அந்தச் சம்பளம் கேட்பார்கள். ஒரே கல்லூரியில் வேறுபாடுகள் வந்தால் அது பல்வேறு குழப்பங்களுக்குக் காரணமாகிவிடும். இதிலே ஏற்படுகின்ற வேறு பல விளைவுகளைப் பார்க்கும் பொழுது அந்த நிலைமை மட்டுமல்லாமல், இவர்களுக்கு 3,000 ரூபாய் புரொபசருக்குப் போக வேண்டுமானால், அதற்கு மேல் இருக்கின்ற இயக்குநருக்கு என்ன செய்வது ? இப்பொழுது இயக்குநருக்கு 1,700 ரூபாயில் தொடங்கி 2,000 ரூபாயிலே முடிக்கிறோம். ஆனால் இவர்களுக்கே கிட்டத் தட்ட 3,000 ரூபாய்க்கு மேல் வைத்தால் கீழே உள்ள பேராசிரியர்கள் அல்லது முதல்வர்களுக்கு எவ்வளவு தர வேண்டும் ? அந்த இயக்குநருக்கு மட்டும் ஆக்கினால் மற்ற இயக்குநர்களுக்கும் அதேபோல் ஆக்க வேண்டும். அதேபோல் மற்றத் துறைகளிலே இருப்பவர்களுக்கும் ஆக்க வேண்டும்.

இப்பொழுது உத்தரப் பிரதேசத்தில் அப்படிப்பட்ட சங்கடங்களெல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கல்லூரிகளில் ஆக்கினால் பிறகு பி.எ., பி.டி., பி.எஸ்ஸி. பி.டி. க்கு ஆக்குகின்ற அந்த நிலைமைகள் வரும். அவர்களும் எங்களுக்குத்

1975 மார்ச் 21]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

தாருங்கள் என்று சொல்லக் கூடிய அத்தகைய நிலைமைகள் வந்தால் அந்தச் செலவை யார் ஏற்புது என்று சங்கடப் படுகிறார்கள். கேரளாவில் அச்சுதமேனன் அவர்கள் கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுத்த குவாலிபிகேஷனில் வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், மற்றபடி இருப்பவர்களுக்கு கொடுப்பது பற்றி சங்கடம் ஏற்படும். கல்வித் துறை அமைச்சருக்குக் எழுதியிருக்கிறேன். செலவினங்களும் கூடுதலாகிவிடும். கூடுதல் செலவானால் அதை ஏற்க வேண்டும். மாநிலங்கள் தங்கள் வளர்ச்சியின்படி அந்தச் செலவைச் செலவழிப்பதற்கு ஆயத்தமாக இருக்கிறது. ஆனால் எங்களைக் கேட்காமல் பல்கலைக் கழக மானியக் குழு விதித்த விதிகளை வற்புறுத்தினால் அவர்களேதான் முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்க வேண்டும். என்று நாம் வற்புறுத்தியிருக்கிறோம், கடிதம் எழுதியிருக்கிறோம். ஆனால் பதில் இன்னும் வரவில்லை. மத்தியக் கல்வி அமைச்சருக்குக் கிட்டத்தட்ட எல்லாக் கல்வி அமைச்சர்களும் எழுதியிருக்கிறார்கள். எல்லா மாநிலங்களிலும் அந்தச் சங்கடங்கள் ஏற்படத்தான் செய்யும். ஒரு முடிவை எடுத்தால் அதைச் சங்கடங்கள் இல்லாமல் நிறைவேற்ற வேண்டும். ஆகவே, மறுபடியும் ஒரு மாநாட்டைக் கூட்டுவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் மத்தியக் கல்வி அமைச்சர் பாராளுமன்றத்தில் கூறும்பொழுது கூட

“Central assistance will be available even if they decide, after taking local conditions into consideration, to introduce scales of pay different from, but not higher than those for the Central Universities. The new scales may be enforced from January 1, 1973.” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல மாநில அரசு விரும்பினால் செய்யலாம், விரும்பாவிட்டால் செய்யாமல் இருக்கலாம் என்று 13-3-1974-ல்

“The Union Education Ministry will be sending shortly letters to the States on the question of implementation of the revised pay scales announced by the Government for University and College Teachers. The States will have to then inform the Centre of their individual decision to accept or not the scales announced.”

என்ற அளவிற்குத்தான் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மறுபடியும் மாநாட்டைக் கூட்டி இந்தக் குழப்பங்களைத் தீர்த்தாலொழிய இதற்கு முடியாது. கடிதப் போக்கு வரத்து வைத்திருக்கிறோம். தெளிவான முடிவு வரும் பொழுது நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரலாம். பேராசிரியர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட சம்பளத்தைக் கொடுக்கக் கூடாது என்பது அல்ல. சங்கடங்களையும் போக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில்தான் இந்த அரசு இந்த நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டுக் கூறிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

மற்றபடி “ஏ” பிரிவு, “பி” பிரிவு பற்றிப் பேசினார்கள். அடிக்கடி கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். மீண்டும் அதைப்பற்றி விரிவாகச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

வினையாட்டுகளுக்கு ஊக்கம் தரும் வகைகளையெல்லாம் இங்கே சொன்னால் நீண்ட நேரம் ஆகிவிடும் என்பதால் அதை விட்டு விடுகிறேன்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1975 மார்ச் 21]

லட்சுமிபுரம் கல்லூரியைப்பற்றி ஜேம்ஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் மாண்பு மிகு உறுப்பினர் ஹாண்டே அவர்களும் ஒரு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கமே கவனம் செலுத்தி கேர் டேக்கர் நியமித்து எடுத்த நாளிலிருந்து சம்பளம் கொடுத்து கல்லூரியைக் கவனித்து வருவது என்றும், அதற்குப் பிறகு பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பது என்றும் உத்தரவிட்டு, அதற்காகக் கன்னியாகுமரி மாவட்ட முதன்மைக் கல்வி அதிகாரியிடத்தில் ஒப்படைத்து ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறோம். கேர் டேக்கர் எடுக்க முயற்சித்தபொழுது இப்பொழுது ரிட்டுக்குப் போய் இருக்கிறார்களே அவர்களும் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள்.

நாகர்கோவிலுக்கு நான் போயிருந்த பொழுது சுவாமிதாஸ் அவர்களும், மற்றும் ரெஸ்ராஜ் அவர்களும், இன்னும் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பலரும் வந்திருந்தபொழுது, இரண்டு சாராரும் வந்திருந்தார்கள். அவர்களிடத்தில் நான் கேட்டுக் கொண்டேன். இரண்டுபேரும் இணங்கி கல்லூரிக் கட்டிடத்தை அரசாங்கத்திற்கு ஒப்படைக்க எழுதித் தந்தால் அரசாங்கக் கல்லூரியாக மாற்றுவதற்கு ஆயத்தமாக இருக்கிறோம். என்று சொன்னேன். இரண்டுபேரும் இணக்கம் தெரிவித்துத்தான் சென்றார்கள். இணக்கம் தெரிவித்தவர்களில் ரிட்டுக்குப் போனவர்களும் இருக்கிறார்கள் ரிட்டுக்குப் போய் அரசாங்க ஜி.ஓ.வையும் கேள்விக்குறியாக்கி, கேர் டேக்கர் போட்டதையும் கேள்விக்குறியாக்கி யிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் உடனடியாக அதைப்பற்றி முயற்சியெடுத்து, ரிட்டின்மேல் போட்ட இன்ஜன்ஷன் ஆர்டரை நீக்குவதற்கான முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கிறது. அது வெற்றி பெற்றால் அந்தக் கல்லூரியை தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேதான் இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டுக் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்னும் ஒரு கருத்தை மட்டும் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மற்றைய நிலைமைகள் பலவற்றையும் இங்கே சொல்லியிருக்கிறோம். தமிழ்ப் பாடநூல் பற்றி திரு. அரங்கநாயகம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மற்றும் பலரும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பாட நூல் நிறுவனத்தைப் பொறுத்த வரையில் தனி சொஸைட்டி என்று நிறுவனமாக்கி அதற்குச் சட்ட திட்டங்கள், விதிமுறைகள் வகுத்து அதன் மூலம் நூல்கள் வெளியிடும் முயற்சியிலே ஈடுபட்டு வருகிறோம். அதன் சார்பாக நூல்கள் பலவற்றை வெளியிடும் வகையிலே பல்வேறு முயற்சிகளெல்லாம் மேற்கொள்ளப்பட்டு இதுவரையில் பல பணிகளை ஆற்றி வந்திருக்கிறோம்.

அதுமட்டுமல்ல, பள்ளிகளுக்கான பாடப் புத்தகங்கள் மட்டுமல்லாமல் கல்லூரிகளுக்குத் தேவைப்படும் பாடப்புத்தகங்கள், ரெபரன்ஸ் புக்ஸ் வெளியிடும் முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். மத்திய கல்வி அமைச்சரிடத்தில், மாநிலங்கள் தங்கள் மொழியை வளர்ப்பதற்கு நூல்கள் வெளியிட உதவ வேண்டுமென்று கேட்டதற்கிணங்க, மத்திய அரசு ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ஒரு கோடி ரூபாய் மொழி பாட புத்தகங்களைக் கொண்டுவர உதவி செய்வதாகக் கூறி அவ்வப் பொழுது வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த அடிப்படையிலே நாமே நிதியை வாங்கி இதுவரை

1975 மார்ச் 21]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

யிலே பயன்படுத்திக் கொண்டுவருகிறோம். அந்த வகையிலே மத்திய அரசாங்கத்தினடமிருந்து இதுவரையில் நாம்—1 கோடி ரூபாயில் 53 இலட்சம் ரூபாயைப் பெற்றிருக்கிறோம். நாம் இதுவரையில் 59 இலட்சத்து 95,000 ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறோம். செலவழித்ததற்கு இன்னும் கேட்க இருப்பது 6,95,000 ரூபாய். ஒரு கோடி ரூபாயில் இதுவரையில் 53 இலட்சம் ரூபாய்தான் தந்திருக்கிறார்கள். மீதி 47 இலட்சம் ரூபாயை வாங்க வேண்டும். இதுவரையில் நாம் வெளியே கொண்டு வந்துள்ள புத்தகங்கள் கல்லூரிப் பாடங்களுக்கும் பல்வேறு வகைகளிலேயும், பல்வேறு துறைகளிலேயும் 650 புத்தகங்கள் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கின்றன. இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுருக்கிறார் இன்டியன் எக்ஸ் பிரசைச் சேர்ந்த ஒரு நிருபர் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுட்டி, காட்டியிருக்கிறார்கள்.

“காணாதான் காட்டுவான்; தான்காணான்; காணாதான் கண்டாலும் தான்கண்ட வாறு”.

என்று வள்ளுவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் அந்த 1 கோடி ரூபாயில் 255 புத்தகங்களைத்தான் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே நாம் 53 இலட்சம் ரூபாயில் 650 நூல்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதுமட்டுமல்ல, குஜராத்தில் 281 புத்தகங்களைத்தான் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள், கர்நாடகத்தில் 238 புத்தகங்களைத்தான் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள், கேரளத்தில் 203 புத்தகங்களைத்தான் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எனவே, அகில இந்தியாவிலேயே மத்திய அரசால் பாராட்டத்தக்க அளவில் தமிழ் நாட்டுப் பாட நூல் நிறுவனம் அதிகமான புத்தகங்களை வெளியே கொண்டு வந்திருக்கிறது.

புத்தகங்களை எழுதச் சொல்லி அச்சிடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு 650 புத்தகங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். மேற்கொண்டும் 400, 500 புத்தகங்களைக் கொண்டு வரும் அளவில் மீதியிருப்பதைப் பயன்படுத்தலாம். இனிமேல் மறு பதிப்புகள் போடுவது என்பது எளிது. ஆனால் எழுதி புதிய புத்தகங்களைக் கொண்டு வருவது கடினம். எனவே, 650 புத்தகங்கள் என்ற அளவில் நாம் அதிகமாக வெளியே கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இனிமேல் தேவைப்பட தேவைப்பட இது தீர்ந்து விட்டாலும் மறுபதிப்பு போடுவது எளிது.

இவைகளை அச்சிட்டுக் கொடுக்கும் அளவிற்குக் கட்டண விகிதங்கள் அரசு எழுது பொருள் அச்சுத் துறையின் இயக்குநர், நிதித் துறை துணைச் செயலாளர், கல்வித் துறை இணைச் செயலாளர் இவர்கள் அடங்கிய குழுவால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. பொதுவில் தற்பொழுது கொடுக்கப் பட்டு வரும் அச்சுக்கூலி விகிதங்கள் இன்றைய நிலைப்பாட்டி (மார்க்கெட் பிரைஸ்) பிற அச்சுங்கள் வசூலிக்கும் தொகையைவிடக் குறைவுதான். அரசாங்க அச்சுத்திலே நாம் அச்சிட்டோம். அரசாங்க அச்சகம் தாங்கள் அச்சிடும் முறையிலே இவைகளை அச்சடிக்க முடியவில்லை என்று மறுத்து விட்டார்கள். அப்பொழுது ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சொல்லி புத்தகங்களை வெளி அச்சகங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நெருக்கடி

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1975 மார்ச் 21]

ஏற்பட்டு, பிறகு பாட நூல் நிறுவனம் ஏற்பட்ட பொழுது பல்வேறு அச்சகங்களிலேயும் பிரித்து இப்படிப்பட்ட புத்தகங்களை அச்சடிக்க வேண்டிய நிலைமையும் ஏற்பட்டதால் நாமே ஒரு கோடி ரூபாய் பெறுமானம் உள்ள அச்சகத்தை நிறுவ வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இருக்கிறோம். வெளிநாட்டிலிருந்து வரும் அச்சகத்தை ஒரிசாவிற்குத் தந்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன், ஆனால் அதுபற்றி எனக்குத் தெளிவாகத் தெரியவில்லை.

பிரச்சினைகளைக் கிளப்பியதன் காரணமாகத்தான் இவற்றையெல்லாம் கூறவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. இதிலே எந்தத் தவறும் நடைபெறவில்லை. என்று குறிப்பிட்டுக் கூற விரும்புகிறேன்.

மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தாலும்கூட மராட்டிய மாநிலத்தில் அச்சக் கூலி 17 ரூபாய்; நாம் 6 ரூபாய் தான் கொடுத்திருக்கிறோம். கணக்குப் புத்தகத்திற்கு அங்கு 21 ரூபாய்; நாம் 6½ ரூபாய்தான். புள்ளி விவரத்தோடு வாத்தாடத் தயாராக இருக்கிறேன்.

ஆறு, ஏழு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பாடப் புத்தகங்களை அச்சடிக்க சிவகாசி அச்சகங்களுக்குக் கொடுத்தோம். அப்போது குறிப்பிட்ட நேரத்தில் புத்தகங்கள் வராமல், ஆகஸ்டு மாதம், செப்டம்பர் மாதத்திற்கு மேல் அவர்கள் புத்தகங்களைத் தரக்கூடிய நிலைமை இருந்ததால் சென்னை நகரத்திலேயே அச்சடிப்பது என்று மாற்றிவிட்டோம். கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக எப்ரல் திங்களிலேயே பாடப் புத்தகங்கள் எல்லாம் தயாராகி விட்டன. இந்த ஆண்டும் புத்தகங்களை எப்ரல் திங்களிலேயே அனுப்பிவிடும் அளவுக்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லா அச்சகங்களுக்கும் அச்சக் கூலி எல்லாம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரண அச்சகக்கூலத்தில் அச்சக் கூலி 7 லட்சம் ரூபாய் ஆகிறது என்றால், அரசாங்க அச்சகத்தில் செலவு மற்றவைகளை எல்லாம் கணக்குப் பார்த்தால் 21 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து அச்சடிக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு ஒவ்வொரு சார்ஜஸ் வருகிறது. அந்தப் புள்ளி விவரங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பசியோடு இருந்து அவற்றை எல்லாம் கேட்பார்களானால் நான் அந்த விவரங்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்ல ஆயத்தமாக இருக்கிறேன்.

இந்த அரசு பாடப் புத்தகங்களை அச்சடித்து கொள்ளை லாபம் அடிகிறது என்று அரசுநாயகம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அரசுக்கு லாபம் வந்தாலும் அது தனிப்பட்டவர்களுக்குப் போவதில்லை. எந்த மாநிலத்தின் புத்தகங்களையும் கொண்டு வந்து ஒப்பிட்டுப் பார்க்கட்டும். எந்த விதத்திலும் நம்முடைய மாநிலத்தில் விலை அதிகமில்லை. அரசுத் துறையில் நிதித் துறைச் செயலாளர் இருக்கிறார், கல்வித் துறைச் செயலாளர் இருக்கிறார். இவர்கள் அடங்கியிருக்கும் குழுதான் இவற்றை ஆராய்கிறார்கள். அதோடு தணிக்கை மற்றவைகளும் இருக்கின்றன.

(புத்தகங்களை அவைக்குக் காட்டிக் கொண்டே. . . .)

முதல் வகுப்புப் பாடப் புத்தகத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். நான்கு வண்ணங்கள் கொண்ட படம் அட்டையில். இந்த அளவுக்குப் போட்டி இதை 80 காசுக்குத் தருகிறோம். இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில்

1975 மார்ச் 21]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

எதோ எழுதிவிட்டார்கள் என்பதற்காக அது சரியாகிவிடாது. இரண்டாவது வகுப்புப் பாடப் புத்தகம் 90 காசு; மூன்றாவது வகுப்புப் பாடப் புத்தகம் ஒரு ரூபாய்; நான்காவது வகுப்புப் பாடப் புத்தகம் ஒரு ரூபாய் பத்து காசு. இந்த விலையில் இந்த அளவுக்கு நான்கு வண்ண அட்டையுடன் தனியார் நிறுவனம் யாரும் தர முன் வருவார்களா? இதிலே கொள்ளை லாபம் ஏற்பட எப்படி முடியும்? இப்போது உள்ள பிரச்சினையெல்லாம் முதல் வகுப்பிலிருந்து நோட்ஸ் போட ஆரம்பித்து விட்டார்கள். (சிறு டைரி அளவுள்ள புத்தகத்தைக் காட்டி) இந்த நோட்ஸ் 80 காசு. நியூஸ் பிரிண்டிங் போட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஆலடி அருணா : மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் முதல் வகுப்பு, இரண்டாம் வகுப்பு புத்தகங்களை இந்த மன்றத்தில் காட்டினார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் காட்டுகின்ற புத்தகத்தில் அட்டைக்குப் பயன்படுத்தியிருக்கும் பேப்பரின் அளவு பளப்பளப்புடன் மாணவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற புத்தகங்களில் இல்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அப்படி எந்தப் புத்தகத்தையாவது கொண்டுவந்து காட்டுவார்களேயானால் நடவடிக்கை எடுக்க ஆயத்தமாக இருக்கிறேன். புத்தகத்திலுள்ள பாடங்களை எஷியன் பிரின்டர்ஸ் அச்சடிக்கிறார்கள். “ரேப்பர்” வேறு ஒரு பிரஸ்ஸில் அச்சடிக்கப்படுகிறது. நாம் காகிதத்தை வாங்கி வைத்து ஸ்டாக் செய்து மத்திய அரசிலிருந்து நேரடியாகக் கட்டுபடியாகும் விலையில் வாங்கி வைத்து, எஷியன் பிரின்டர்ஸ்க்குக் கொடுத்து அச்சடித்து வாங்குகிறோம். எந்தத் தனியாரும் இதே விலைக்குப் புத்தகத்தைப் போட முடியாது. இதிலே எதோ கொள்ளை லாபம் அடிப்பதாகச் சொன்னார்கள். இதிலே ஏதாவது தவறுகள் இருக்குமானால் அதை எனக்கு எடுத்துக் காட்டுவார்களானால் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இரண்டரைக் கோடி ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்து 75 லட்சம் ரூபாய் அளவு லாபம் வருகிறது என்றால் அது கொள்ளை லாபம் அல்ல என்றால் வேறு என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இரண்டரைக் கோடி ரூபாய்க்கு வியாபாரம். இந்தத் துறை வளரவேண்டும். மற்றவர்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது எந்த அளவுக்குக் கொள்ளை லாபம் ஆகும். இது. லாபமே இல்லாமல் நடத்த முடியாது. ஒரு கோடி ரூபாய் ரிவால்விங் பண்ட் ஆக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தப் புத்தகங்களை அச்சடித்து கிடங்குகளில் வைத்திருக்கிறோம். அதற்கு 4,800 ரூபாய், 5,000 ரூபாய் வரை வாடகை தரவேண்டியிருக்கிறது. அடுத்த மாதத்திலிருந்து 7,500 ரூபாய் கேட்கிறார்கள். உணவுக் கிடங்குகளில் புத்தகங்களை வைத்திருக்கிறோம். அரிசி வைக்க வேண்டும், கோதுமை வைக்க வேண்டும், புத்தகங்களை எடுங்கள் என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

டாக்டர் இரா. நெஞ்செழியன்

[1975 மார்ச் 21]

அதற்காக நாம் கட்டடம் கட்டவேண்டும். கொள்ளை லாபம் என்பதற்கும், லாபம் என்பதற்கும் வித்தியாசத்தைப் பார்க்க வேண்டும். இதிலே முடக்கப்பட்டிருக்கும் பொருள் எவ்வளவு? லாபம் எவ்வளவு? கடந்த ஆண்டு 25 லட்சம் ரூபாய்க்கு ஏழை மாணவர்களுக்கு ஸ்லேட், புத்தகங்கள் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறோம். 1 முதல் 3-ம் வகுப்பு வரை படிக்கிற மாணவர்களுக்கு மதிய உணவிற்காக 25 லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு 5 லட்சம் ரூபாய் அதற்காகச் செலவழிக்கப்படுகிறது. ஆசிரியர்களுக்கு மறு பயிற்சி தருவதற்காக இதிலே இருந்து செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஓரளவு லாபம், மிச்சம் மீதி வந்தால் அது கல்வித் துறைக்காகத் தான் செலவழிக்கப்படுகிறது.

(தனியார் வெளியிட்டுள்ள சில நோட்சுகளைக் காட்டி)

இது ரூ. 1.25 காசு : இது 2 ரூபாய் ; இதையெல்லாம் பார்க்கும் போது அரசு கொள்ளை லாபம் அடையவில்லை என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம். இதிலே எங்காவது தவறு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்டுவார்களானால் இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்காது என்பதை அழுத்தத்திருத்தமாகக் கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் நல்ல முறையில் புத்தகங்களைக் கொண்டு வர அரசு எல்லா வித முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. எந்தத் தவறும் ஏற்படவில்லை. ஏதாவது ஓரிரு தவறுகள் அறியாமல் ஏற்பட்டிருந்தால் அதைச் சுட்டிக்காட்டினால் திருத்திக் கொள்ள முடியும்.

திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி : தவறு இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அரசாங்கம் அச்சடித்த புத்தகத்தில் “மறவர்” என்றால் “கொள்ளை அடிப்பவர்கள் ; இவர்களுக்கு வேறு தொழில் கிடையாது” என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி அரசாங்கப் புத்தகங்களிலே அச்சடித்திருக்கிறார்கள். இதிலே கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெஞ்செழியன் : அம்மையார் அவர்கள் இலக்கியம் படித்திருக்கவேண்டும். இலக்கியத்திலே இருப்பதை எழுதினார்கள். குறுந்தொகையில், புறநானூற்றில், அகநானூற்றில், பதிற்றுப்பத்தில் அவ்வாறு கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தச் சொல்லும் மனத்தைப் புண்படுத்துகிறது என்பதற்காக அந்தச் சொல்லுக்கு அர்த்தம் சொல்லும்போது வேறு விதமாகச் சொல்லவேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறோம். மறவர், மறத்தியர் என்று சங்க இலக்கியங்களில் வருகிறது. அதைப் பற்றி குறிப்பிடும்போது “எயினர்” “எயிறியர்” என்று போட வேண்டும் என்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. புதிய பாடத்திட்டத்தில் மாற்றி எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 2-00)

திரு. லத்தீப் அவர்கள் நபி நாயகத்தைக் குறித்து ஒரு குறைபாடு இருப்பதாகக் கூறினார்கள். மகமது நபி அல்லது நபி நாயகம் அவர்களை “முஸ்லீம்களின் கடவுள்” என்று தமிழ் நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ள எந்தப் பாடநூலுமும் குறிப்பிடவில்லை.

1975 மார்ச் 21]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மாறாக தமிழ்ப் பாட நூல் 10-அ, பக்கம் 61 குறிப்புரையில் “இஸ்லாமியப் பெரியராகிய மகம்மது நபி” என்று குறிப்பிடப்படுகிறார்.

9ஆம் வகுப்பு வரலாற்று நூலின் 87-வது பக்கத்தில் “மகம்மது நபியை அல்லாவின் தூதர் என்று முஸ்லீம்கள் மதிக்கின்றனர்” எனத் தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இதே 9-ம் வகுப்பு வரலாற்று நூலின் 88-வது பக்கத்தில் “மகம்மதுவை மக்கள் தீர்க்கதரிசியாக ஏற்றுக் கொண்டனர்” என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மேலும் தமிழ்த்துணைப் பாட நூல் வல்லுநரும், ஓய்வு பெற்ற பேராசிரியருமான திரு. கே. அப்துல்காதரையும் கல்லூரிப் பாட நூல்கள் எழுதும் பேராசிரியரான திரு. உஸ்மான் செரீப் அவர்களையும் நிறுவனம் இசலாம் மார்க்கம் சம்பந்தமானவற்றை வெளியிடும்பொழுது அவ்வப்போது கலந்து ஆலோசித்து வருகிறது.

வேறு ஏதேனும் தவறு இருக்குமானால், சுட்டிக் காட்டினால் திருத்திக் கொள்ள ஆயத்தமாக இருக்கிறோம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: தலைவரவர்களே, நடந்திருக்கிறது, சுட்டிக் காட்டினோம். இந்தப் பாட நூல் குழுவில் முஸ்லீம்களைப் போடுவதில் என்ன தவறு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, தவறு இருக் குமானால் சுட்டிக் காட்டினால் திருத்திக்கொள்ள ஆயத்தமாக இருக்கிறோம். 4, 5 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னால் இருந்த பாடத்திலே கிருஸ்து படம் போட்டு, மகம்மது நபியைப் போட்டிருந்தார்கள். அது எடுக்கப் பட்டு இரண்டு ஆண்டு காலமாகி விட்டது.

இன்னும் ஒரு சிலவற்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

சென்ற ஆண்டு இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்களுக்கு அளிக்கப் பட்ட சலுகைகளை, தமிழ் தவிர பிற மொழிகளை (தெலுங்கு, மலையாளம், உருது போன்றவை) கற்றுத்தரும் இரண்டாம் நிலை மொழியாசிரியர்களுக்கும் கீழே குறிப்பிடப்பவாறு 1-4-1975 முதல் அளிக்க அரசு முடிவு எடுத்துள்ளது. 1-4-1975 முதல் அத்தகைய இரண்டாம் நிலை மொழியாசிரியர் பதவிகளுக்கு நியமனம் எந்தப் பள்ளியிலும் எந்த நிர்வாகத்தின் கீழும் செய்யப்படமாட்டாது. அத்தகைய இரண்டாம் நிலை மொழியாசிரியர்களுள், முதல் நிலை மொழியாசிரியர் தகுதிகள் அனைத்தும் (அதாவது (1) வித்துவான் அல்லது முன்வி தகுதி (2) குறைந்த அளவு பொதுக் கல்வித் தகுதி (3) மொழியாசிரியர் பயிற்சி அல்லது இடை நிலை ஆசிரியர் (செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்) பயிற்சி ஆகிய மூன்றும் பெற்றிருந்தும் காலியிடம் இல்லாத காரணத்தினால் முதல் நிலை மொழி ஆசிரியராக நியமனம் ஆகாமல் இருந்தவர்கள் 1-4-1975 முதல், முதல் நிலை மொழியாசிரியர்களாக நியமனம் செய்யப்படுவர்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1975 மார்ச் 21]

1-4-75-க்குப்பின் முதல் நிலை மொழியாசியருக்குரிய முழு தகுதியை பெறும் இரண்டாம் நிலை மொழியாசிரியர்களும் அவ்வாறு அத்தகுதி பெறும் நாள் முதல், முதல் நிலை பதவி பெறுவர்.

1-4-1975-ல் குறைந்த அளவு பொதுக்கல்வி தகுதி பெறாமல் வித்துவான் அல்லது முன்வி தகுதியும், மொழி ஆசிரியர் பயிற்சி அல்லது இடை நிலை ஆசிரியர் பயிற்சி மட்டுமே உடைய இரண்டாம் நிலை மொழியாசிரியர்கள் 1-4-1975-ல் பத்தாண்டுக் காலம் பணிமுடிந்திருப்பின், 1-4-1975 முதலும் அதற்குப் பின் 10 ஆண்டுக் காலம் பணி முடிந்தால் அவ்வாறு 10 ஆண்டு காலம் பணி முடியும் நாள் முதலும் முதல் நிலை மொழியாசிரியர்களாக நியமிக்கப்படுவர்.

பள்ளிகளில் உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களில் முதல் நிலை, இரண்டாம் நிலை என இரு பிரிவு உள்ளனர். இடை நிலை ஆசிரியர் (செகண்டரி கிரேடு) ஊதிய விகிதத்தில் உள்ள எல்லா ஆசிரியர் பிரிவினருக்கும் தேர்வு நிலை அளிக்க ஏற்கெனவே அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. இரண்டாம் நிலை உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களின் ஊதிய விகிதமும் இடை நிலை ஆசிரியர்களின் ஊதிய விகிதமும் ஒன்றாக இருப்பதால், இரண்டாம் நிலை உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள் இடை நிலை ஆசிரியர்களின் தேர்வு நிலை ஊதியத்தைப் பெறுகின்றனர். முதல் நிலை உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள் தனித்த ஊதிய விகிதம் பெறுவதால் அவர்களுக்கென தனியாகத் தேர்வு நிலை ஊதிய விகிதம் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டி உள்ளது. எனவே, அவர்களுக்கு 1-4-1975 முதல் ரூ. 275-10-375-15-450 என்ற தேர்வு நிலை ஊதிய விகிதத்தை அளிக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

அரசு கல்லூரிகளில் பணி புரியும் ஆசிரியர்களின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கென பி.எச்.டி. பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு மாதம் ரூ. 100 சிறப்பூதியமாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. தனியார் கல்லூரிகளில் பணி புரி கிறவர்களுக்கும் இத்தகைய சலுகை வழங்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது. இதற்கான ஆணைகள் விரைவில் வெளியிடப்படுமென்று மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பல உறுப்பினர்கள் இங்கே பல்கலைக் கழகங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். வேறுபல மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டால் மேலும் சில பல்கலைக்கழகங்களை வைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, மேலும் இரண்டு பல்கலைக் கழகங்களை அமைக்க கொள்கை அளவிலே அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்போது மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் மதுரைப் பகுதிக்கும், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் மற்ற பகுதிக்கும் உள்ளது. திருச்சி, தஞ்சை, புதுக்கோட்டை, தென்னாற்காடு ஆகிய 4 மாவட்டங்களுக்கும் சேர்த்து திருச்சி பல்கலைக் கழகம் என்றும் கோவை, நீலகிரி, சேலம், தர்மபுரி ஆகிய 4 மாவட்டங்களுக்கும் சேர்த்து கோவைப் பல்கலைக் கழகம் என்றும் இரண்டு பல்கலைக் கழகங்களை நிறுவ்வதற்குக் கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி வேண்டும். மற்றது விடாதீர்கள். பல்கலைக் கழக மானியக் குழு வழிவகை தர

1975 மார்ச் 21] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வேண்டும். இதற்கான முயற்சிகளை எடுக்கிறோம். இதற்கான நடவடிக்கைகளில் இந்த அரசு முனைந்து செயல்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த விவாதத்தில் ஒத்துழைப்பு தந்த உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும், இந்தத் துறையினுடைய செயலாளர், இணைச் செயலாளர் துணைச் செயலாளர்கள், அலுவலர்கள், அதிகாரிகள், கல்வித்துறை இயக்குநர் ஆகிய அத்தனை பேர்களுக்கும், மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் கல்வித் துறையின் சார்பாக வணக்கத்தையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பசி வந்திட பத்தும் பறந்துபோம் என்று இல்லாமல் பொறுமையோடு இருந்த மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது.

(திரு. ஆலடி அருணா எழுந்தார்)

இடையிடையில் குறுக்கீடு செய்யாதீர்கள்.

திரு. ஆலடி அருணா : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் இலவசக் கல்வி பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். பெருமதிப்பிற்குரிய காமராஜர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது 10 ஆவது வகுப்பு வரை இலவசக் கல்வி கொடுக்கப்பட்டது. டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்த இலவசக் கல்வி போதாது, ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பயனளிக்கும் வகையில் பி.யு.சி. வரை இந்த இலவசக் கல்வியை அளிக்கவேண்டுமென்று செய்தார். இப்படி இலவசக் கல்வியை அதிகமாகக் கொடுப்பதில் அக்கறை காட்டிய அரசாங்கத்திற்கு இந்த இலவசக் கல்வியைக் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம் தானா என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டிய அவசியம், நிர்ப்பந்தம் ஏன் ஏற்பட்டது? ஏழை எளிய மக்களுக்கு கல்வி தேவையில்லை என்று அரசு கருதுகிறதா? மீண்டும் பரிசீலனை செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏன் அரசுக்கு வந்திருக்கிறது என்பதற்கு அமைச்சரவர்கள் விளக்கம் தருவார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, நான் முதலிலேயே குறிப்பிட்டேன். ஏழைகளுக்கு இலவசக் கல்வி வேண்டும். பணக்காரர்களுக்கு வேண்டுமா என்ற கருத்து இருக்கிறது. இந்தக் கருத்தை ஆராயுங்கள், அப்படி ஆராய்ந்து அவர்கள் தெரிவித்ததற்குப் பிறகு அறிக்கை வரும். அறிக்கையை அரசு பரிசீலிக்கும். மன்ற உறுப்பினர்கள் பரிசீலிப்பார்கள். அப்போது முடிவு எடுக்கலாம். இந்த அரசு ஏழை எளியவர்களுக்கு இலவசக் கல்வி எல்லா வகையிலும் இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை என்றென்றும் கொண்டிருக்கிறது இவ்வளவு கேட்டுவிட்டு, 100 ரூபாயை வெட்டாதீர்கள்.

(THIRU M.A. Latheef rose.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் இருக்கையில் இல்லை.

[1975 மார்ச் 21]

THIRU M.A. LATHEEF : Sir; I am standing for a long time. I am not being allowed. This is being deliberately done by the Chair because the Chair thinks I am most cantankerous. Is it the intention of the Chair?

MR. DEPUTY SPEAKER : It has never been the intention of the Chair.

THIRU M.A. LATHEEF : In spite of my repeated demands, the Chair is not allowing me.

MR. DEPUTY SPEAKER : Please resume your seat.

THIRU M. A. LATHEEF : No. I am walking out.

(Thiru M. A. Latheef then walked out of the House.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் ஆர். பொன்னப்ப நாடார், எம்.ஏ. லத்தீப், என்.கே. பழனிசாமி, ஏ. ஆர். மாரிமுத்து ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்படுகின்றன.

திருவாளர்கள் கே.எஸ். கோதண்டராமைய்யா, செ. அரங்கநாயகம் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள், பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப்பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 17—கல்வி என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,18,21,03,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அவர்களுக்குக் கொடுத்த நேரத்திற்குள் முடித்து விட்டால் இப்படி பசியோடு உட்கார்ந்து இருக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்காது.

பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2.08 மணி அளவில் ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

1975 மார்ச் 21 II. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. *Statutory Rules and Orders.*

145. Notification issued in G.O. Ms. No. 46, Agriculture, dated the 10th January 1975 in regard to an amendment to rule 124 of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Rules, 1962. [*Laid on the table of the House under section 29(4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).*]

146. Notification issued in G.O. Ms. No. 287, Co-operation dated the 29th June 1974, in regard to amendments to rules 29 and 30 of the Tamil Nadu Co-operative Societies Rules, 1963. [*Laid on the table of the House under section 119(4) of the Tamil Nadu Co-operative Societies Act, 1961 Tamil Nadu Act 52 of 1961*]

B. *Reports, Notifications and Other Papers.*

*90. Vote on Account for expenditure in 1975-76.

*91. Notice of Demands for Advance Grants during the year 1975-76 (English and Tamil).

†92. The Tamil Nadu Appropriation (Vote on Account) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 10 of 1975).

*93. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu-Handloom and Textile, 1974-75 (English and Tamil).

*94. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu—Tamil Nadu Textile Corporation Limited, 1974 (English and Tamil).

*95. Note on Demand No. 56—Miscellaneous Capital Outlay (English and Tamil).

*96 Policy Note on Demand No. 56—Miscellaneous Capital Outlay-498—Outlay on Co-operation, 1974-75 (English and Tamil).

*97. Review of the Progress made in Co-operative Development Schemes, 1974-75 (English).

*98. Policy Note on Food (Tamil).

*Despatched to Members on 19-3-75.

†Despatched to Members on 20-3-75.

